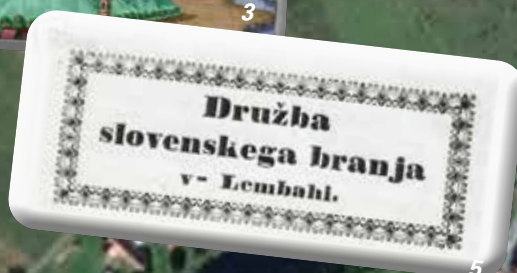

NAŠ KRAJ 44

Glasilo Krajevne skupnosti Limbuš, leto XXXVII, december 2017

Limbuš 870 let

Limbuš jubileje pomenljive letos šteje,
osemsto sedemdesetletna pisna zgodovina kraja,
kakor veter med krajani veje.

(F. Š.)

Uredniški odbor:	Vsebina	
Bernarda Jevšnikar, odg. urednica	Uvodnik predsednice uredniškega odbora Našega kraja	3
Franjo Šauperl, glavni urednik	Beseda glavnega urednika 44. številke glasila	3
Marija Lončarič, članica	870 let prve pisne omembe Limbuša	
Vilma Majerle, članica	in 170 let od ustanovitve Družbe slovenskega branja v Lembahi	4
Karolina Merc, članica	Krajevna skupnost	
Jezikovni pregled:	– Nagrajenci Krajevne skupnosti Limbuš v letu 2017	5
Vilma Majerle in Julija Flogie	– Prireditve krajevnim jubilejem v letu 2017 v spomin	6
Izdaja:	– Spomin na krajevne praznike Limbuša in Peker	7
Krajevna skupnost Limbuš	– 870 let od prve pisne omembe Limbuša	8
Ob Blažovnici 41, Limbuš	– 195 let od nakupa posestva nadvojvode Janeza na Meranovem	8
Oblikovanje:	– 170 let od ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic v Lembahi	8
Andrej Šauperl	– Prireditve v KS na obrobju MOM pa se kar vrstijo	8
Tisk:	– Sokolje oko nad Limbušem bdi	9
Dravski tisk d.o.o., Maribor	– Krajevna skupnost Limbuš v letu 2017	10
Naklada:	Gospodarska dejavnost	
1.000 izvodov	– Gospodarska dejavnost v KS Limbuš danes	11
Katalogski zapis:	– Čokoladna manufaktura Tete Fride na Limbuškem nabrežju	12
C501-2759	– Skrite turistične zanimivosti našega kraja	13
Limbuš, december 2017	Vzgoja in izobraževanje	
Glasilo je brezplačno.	– Vrtec in turizem v pošastitev 870 letnice Limbuša	14
<i>Fotografije na ovitku so kolaž zgodovine in življenja v našem kraju v letu 2017:</i>	– Dnevi evropske kulturne dediščine v limbuškem vrtcu	14
1 V podlagi: Limbuš leta 2017 iz vesolja, <i>Google Earth</i>	– Osnovna šola Rada Robiča kraju ob 870-letnem jubileju - 275 let šolstva v Limbušu	16
2 Gradovi v okolici Maribora, Georg Matthäus Vischer, <i>Topographia Ducatus Stiriae</i> , Gradec 1681	– Prevezeli smo muzej	18
3 Grad Limbuš, Georg Matthäus Vischer, <i>Topographia Ducatus Stiriae</i> , Gradec 1681, bakrorez, barve Andrej Šauperl	– Moj delovni dan v muzaju	19
4 Grb Limbuških	– Ko smo v šoli tudi ponoči - Noč branja 2017	19
5 Ex libris Družbe slovenskega branja v Lembahi	– Dan na gradu	21
6 Martinovanje, krst mošta	– Prvič v šoli v naravi	21
7 Predstavitev dokumentov o Limbušu na spletnem portalu Kamra	– Pecivo, skozi katerega sonce trikrat posije	22
8 Učenci osnovne šole Rada Robiča, ko so odigrali zgodovino kraja	– Plakat miru - mir praznuje	22
9 NK Pekre Limbuš, igrišče in tribuna	– Na svetovni dan učiteljev	23
10 Sanacija Blažovnice	– Zaživel je projekt "Izzivi starševstva"	24
11 Izvedba nove strehe na Domu kranjanov	– Vseživljenjsko izobraževanje starejših in medgeneracijsko socialno mreženje v organizaciji Kolpingove družine Limbuš	24
	Društvena dejavnost	
	– Maistrovi taborniki v letu 2017	25
	– Turistično društvo Limbuš vam pripravi vedno nekaj novega	26
	– Nogometni klub Limbuš – Pekre Marles hiše v letu 2017	27
	– Karate klub Limbuš v letu 2018	29
	– Kulturno društvo Pekre - Limbuš: Odrasla gledališka skupina	30
	– Društvo upokojencev Limbuš-Pekre kot družbeni dejavnik KS Limbuš	30
	– Naši prostovoljci DU v programu "Starejši za starejše"	32
	– Dobrodelnost je vrlina	33
	– Krajevna organizacija ZB NOB Limbuš - Pekre: Spomin	33
	– Krajevni odbor Rdečega križa Limbuš	34
	– Prostovoljno gasilsko društvo Pekre skozi leto 2017	35
	– Župnijska Karitas Limbuš danes	36
	– Župnijsko občestvo limbuške župnije v letu 2017	38
	Naši starejši krajani - Marica Repolusk	39
	V prihodnjem letu 2017 se spomnimo in Morda ne veste	
	– Pregled obletnic v letu 2018	40
	V spomin: Ida Knaflič, Jožefa (Pepca) Murko	41
	Zasluzni krajani Limbuša – vredni spomina	42

UVOD

Spoštovane krajanke in krajani,

Vsako leto znova se zdi, da sem komaj zapisala lanski uvodnik, pa je čas že spet prehitro stekel, leto je naokrog in spet vas naslavljam. Letošnja, ponovno bogata številka Našega kraja, prinaša presek dela in truda neumornih krajanov. In znova poudarja brezbriznost naše mestne občine, za katero smo že leta »zadnja vas v mestu«. Tako še vedno čakamo na izgradnjo kanalizacije v spodnjem Limbušu in centru, da ne omenjam Laznice, za katero še niti projektov ni pripravljenih. Nimamo primernih pločnikov, kljub obljubam lastnikov, da se odpovedo zemlji, po kateri bi naj pločniki tekli. Nimamo urejenih cest, kolesarske poti so »na čakanju«, celo mrliška vežica, na sicer vzorno urejenem pokopališču, stoji »na črno«. In še je podobnih žalostnih objektov ter projektov, vsi čakajo na neke druge, boljše čase.

Z novim letom prihaja tudi novo volilno obdobje. Na jesen bomo znova izbirali kandidate, ki bodo prevzeli vlogo predstavnikov ljudi na lokalni ravni. Poraja se upanje, da bo sedanja garnitura, ki diktira porabo proračunskega denarja, vendarle prisluhnila tudi gla-

sovom iz »zadnje vasi v mestu«. Morda je teh nekaj čez dva tisoč glasov le vrednih truda, da se končajo že nekaj desetletij obljubljeni projekti. Bomo videli ...

Ob koncu leta po navadi naredimo obračun vsega, kar nam je staro leto prineslo. Upam, da ste ga preživeli dobro, zdravo in obkroženi z ljudmi, ki jih imate radi. Največja dragocenost v življenju so tople vezi, ki jih spletemo med seboj, pa naj si bodo partnerske, starševske, prijateljske ali sosedske. V majhnih krajih, kot je naša vas Limbuš, kjer se med seboj bolje poznamo, je to mnogo lažje in mogoče.

V začetku novega leta si postavljamo tudi nove cilje in kujemo načrte. Želim vam, da bi v novem letu vse cilje dosegli in vse načrte uresničili. S temi željami vam nazdravljam srečno in zdravo 2018!

Bernarda Jevšnikar, odgovorna urednica

BESEDA GLAVNEGA UREDNIKA

Sedemintrideset let in štiriinštirideset številčk krajevnega glasila krasi arhiv glasila »Naš kraj«, od tistih prvih ciklostiranih izdaj, do današnje sodobne tiskarske tehnike. V vseh teh preteklih izdajah je bogat popis dogajanj v kraju na vseh področjih, od družbenopolitičnega, gospodarskega, vzgojnega, društvenega, do individualnega življenja krajanov, ki so na svoj način oblikovali doprinos k razvoju kraja.

Tudi v tej številki najdemo dokaj podroben opis dogajanj v kraju iz preteklosti in sedanosti. Prikazana je dejavnost KS, podan podrobnejši opis dogodkov v povezavi z limbuškimi jubileji v letu 2017, zapisi o dobrem in slabem v naših logih, povsem na kratko je prikazana gospodarska dejavnost. Zanimivi so bogati prispevki iz našega vrtca in še posebej iz osnovne šole, kjer so se s pomenljivimi prispevki zelo potrudili učitelji in učenci. Prikazano je široko razvejano društveno delovanje, sporočila o dejavnosti župnijskega občestva in prikaz posameznih krajanov sedanjega ter preteklega časa, ki vgrajujejo ali so vgradili v mozaik kraja drobcen osebni kamenček, ki tvori celovitost naših krajev ter življenja v njih. Podan je tudi zapis o tem, česa se naj spomnimo v prihajajočem letu 2018.

Naj bo letošnji »Naš kraj« bogat dodatek v anale kraja, prijetno branje vsem, ki vam bo naše glasilo prišlo v roke in ustrezen vir prihodnjim proučevalcem naših krajev.

Kot glavni urednik glasila izrekam besede priznanja in zahvale vsem, ki ste kakorkoli povezani s snovanjem, pripravo in izdajo te 44. številke glasila KS Limbuš »Naš kraj«. Hvala vam, bralcem pa želim srečen in vesel vstop v leto 2018 z »Našim krajem« v naročju in v objemu vaših najdražjih.

Franjo Šauperl – glavni urednik

4

870 LET PRVE PISNE OMEMBE LIMBUŠA IN 170 LET OD USTANOVITVE DRUŽBE ZA SLOVENSKO BRANJE V LEMBAHI

Oporoka leta 1147, med križarskim pohodom v Jeruzalemu ubitega Bernarda Spanheimskega, s katero je svojemu nečaku, mejnemu grofu Otokarju V. med drugim zapustil posesti in podložnike iz Leuvenbacha, je najstarejši znani dokument, v katerem je zapisano ime našega kraja. Nekaj let kasneje, to je 1189, v listini, ki je garantno pismo, izvemo še ime limbuškega grajskega gospoda, Leopolda Limbuškega, ki je naveden kot priča temu garantnemu pismu.

Leopold Limbuš kot priča v listini ddo 1189, jullij 35. Breža (Orig. perg. listina v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju)

Faksimile zapisa iz leta 1189

Letos torej obeležujemo 870 let prve pisne omembe našega kraja, čeprav vemo, da so tod naši predniki živeli že veliko prej. Obdelovali so njive in vinograde, kosili travnike, gozdarili, redili živino, lovili divjad in ribarili. Ko jih je poklical vladar, so odhajali v bitke ... Vsa ta minula stoletja so bila burna, posesti so prehajale iz rok v roke, tudi naše kraje so pustošile vojne, od turških vpadov do obeh svetovnih vojn ter upam, da zadnje – vojne za Slovenijo.

A človek naših ravnic, gričev in Pohorja je stal in obstal. Trden pa tudi vesel in poln življenja. Limbuš je v minulih stoletjih iz nekaj hiš, stisnjenih pod grad, zrasel v veliko primestno vas. Več kakor 270 let je tukaj organizirano šolstvo, skoraj 200 let bo, kar je na naših gričih nadvojvoda Janez zasadil svojo vinsko trto in 185 let, odkar je ustanovil Viničarsko šolo, zametek kmetijskega šolstva v Mariboru. Vedel je, da so tod ene najboljših vinogradniških leg na svetu. »Bog obvarji to božansko deželo, v tvojih rokah sta

mir in sreča te mile pokrajine, z lepoto si jo obdaroval in vanjo naselil dobre ljudi,« je zapisal.

In z njim se je zagotovo strinjal tudi limbuški župnik Anton Lah, ki se je zavedal, da se svet in ljudje nenehno spreminjamo, da prihajajo novi časi, ki od ljudi zahtevajo nova znanja in širši pogled na svet, zato je v času prebujanja narodov v Limbušu razvijal slovensko kulturo – 170 let je, odkar je ustanovil Družbo slovenskega branja v Lembaži, znano tudi kot Družbo za branje slovenskih bukvic, in s tem postavil začetke kasnejšega ljudskega knjižničarstva. Njegova knjižnica ni bila zgolj čitalnica, ampak je omogočala izposojlo knjig tudi na dom. V ta namen je sestavil posebna pravila oziroma regelce, ki so še danes osnova modernemu knjižničarstvu. Morda ne veste, da je Limbuš leta 1941 ob nemški okupaciji premogel kar tri knjižnice: šolsko v osnovni šoli, Sokolsko v Sokolskem domu in Lahovo v župnišču. Žal je okupator knjige šolske in Sokolske knjižnice sežgal, le Lahove knjige je tedanji župnik Bračič še pravočasno skril in jih obvaroval pred uničenjem.

Zakaj spet in znova zapisujemo te zgodovinske podatke? Poznavanje lastne zgodovine nam omogoča drugačen pogled na naš današnji vsakdan. Življenje tod ni bilo nikoli lahko, a naši predniki so se prebili skozi vse tegobe njihovega časa in nam zapustili naravno in kulturno dediščino, na katero smo lahko ponosni. Prav ta naravna in kulturna dediščina nam omogoča, da gradimo dalje, da vemo, da ustvarjamo zase in za svoje bodoče rodove.

V lanskem glasilu »Naš kraj« sem zapisal, da upam, da bo vrtec v Pekrah zgrajen, da bo zgrajena kanalizacija v Limbušu in Laznici, da bo urejena Lackova cesta v Pekrah, cesta in pločnik v Vrhov Dol oziroma v spodnji Limbuš. Letos so pekrski otroci v novih prostorih, kanalizacijo v spodnjem Limbušu gradimo, čeprav z manjšimi koraki kot bi si želeli, a jo. Ker sem optimist, spet upam, da se bodo premaknili tudi ostali naštetih projekti. Upam tudi, da bomo Limbušani nekega dne deležni spodobnih prostorov za druženje, kulturno ustvarjanje in prirejanje različnih prireditvev, takšnih prostorov, kot jih imajo skoraj vse krajevne skupnosti in mestne četrti Mestne občine Maribor in ki predstavljajo center ter gonilo družabnega in kulturnega življenja krajevnih skupnosti in mestnih četrti. Do takrat s skromnimi sredstvi vzdržujemo in popravljamo naš Dom krajanov v centru Limbuša. Zamenjali smo streho, obnovili kletne prostore, da bodo kmalu spet na voljo za druženje članom različnih društev, za predstavitve, kulturne dogodke ...

Ker me mnogi zbadate z nazivom »limbuški župan«, naj svoj letošnji zapis zaključim z zanimivim zapisom iz 17. stoletja (op. ur.: zapis je bil pred mnogimi leti enkrat že objavljen v »Našem kraju«), v katerem so popisane naloge limbuškega župana in bi v mnogih podrobnosti bile še danes zelo koristne, ko bi Limbuš le še imel župana:

Vsa limbuška soseska se mora pod kaznijo zbrati vsako leto na Miklavžev večer v županovi hiši, kjer starejši kmetje volijo župana za eno leto. V županovo hišo odnesejo županovo sodno palico in mošnjo, v kateri so shranjene globe. Novoizvoljen župan mora sosesko pogostiti, vendar ne iz lastnega žepa, ampak z denarjem, ki so ga dale globe. Vsakokratni župan mora po potrebi sklicati sosesko in kdor se vabilu ne odzove, mora plačati 15 krajcarjev kazni. Županova skrb je, da se na soseskino gmajni ne pase tuja živina, če pa bi jo zalotil, jo lahko zapre v županovo hišo ter zahteva od lastnika po 3 krajcarje za vsako živinčce. Župan ima pravico dajati pašo na gmajni tudi drugim, ki sicer niso do tega upravičeni, vendar le za odškodnino goldinarja za glavo živine. Skrbeti mora tudi, da ima soseska svojega čuvaja polj, ki ga mora vsaka hiša vzdrževati po osem dni na leto. Če čuvaj zasači na polju živino, jo mora nagnati v županovo hišo, če pa ve, čigava živina je, jo vrne gospodarju, vreže

pa rez v soseskino palico. Ob prvem shodu soseske morajo gospodarji plačati kazen in to za vsaki rez po tri krajcarje.

Župan mora skrbeti, da soseska dobi vsako leto les z gmajne. Vsakemu doslužnemu vojaku, ki se pojavi v vasi, mora župan dati 3 pfenige in mu mora preprečiti beračenje po hišah. Enkrat mesečno mora pregledati vsa kurišča po soseski sam, letno enkrat pa z nekaterimi člani soseske in kjer ugotovi, da so leta v takšnem stanju, da preti nevarnost požara, mora zahtevati od gospodarja 15 krajcarjev globe. Župan mora tudi skrbeti za red in lepo obnašanje soseske na javnih krajih in če kdo javno preklinja, ga mora dati za nekaj časa v klado.

Ko bi Limbuš le spet imel župana ...

Želim vam lepo praznovanje vseh praznikov, ki so pred nami in vse dobro v novem letu.

Andrej Šauperl, predsednik Sveta KS Limbuš

NAGRAJENCI KRAJEVNE SKUPNOSTI LIMBUŠ V LETU 2017

Naziv »častni krajan«

RADO WUTEJ je bil učitelj biologije in kemije, tabornik, mentor in trener rokometne ekipe učencev od leta 1975, 30 let je bil ravnatelj na OŠ Rada Robiča, in sicer do upokojitve leta 2015. V tem obdobju je veliko prispeval k razvoju šole in uvajanju najsodobnejših učnih metod, šola je uvrščal v mnoge projekte na šoli in izven nje ter s tem veliko prispeval k prepoznavnosti šole v širšem družbenem okolju. Z dobrim programom dela z učenci in učitelji je šola prejela veliko priznanj na kulturnem in športnem področju, prejela je veliko Priznanje Blaža Kumerdeja in še bi lahko naštevati. Hitro nas je vključil v poskusno uvajanje devetletke, saj je vedel, da bomo s tem pridobili novo telovadnico in prizidek z dodatnimi učilnicami, kar je bil pogoj za delo v devetletki. Večnamenska telovadnica, ki jo že imenujemo športna dvorana, na katero smo zelo ponosni, je pomemben objekt v Limbušu. Kot ravnatelj šole je bil vsekozi povezan s krajem, krajan, z društvom in organi KS. In ta povezava mu je v teh 40-ih letih vseskozi uspevala v prid šoli in kraju.

Malo plaketo Krajevne skupnosti Limbuš je prejel:

STONE GRAŠIČ, ki je dolgoletni predsednik in trener mlajših selekcij Nogometnega kluba Marles hiše Limbuš - Pekre. V času njegovega predsednikovanja je klub postal eden najbolj urejenih, priznanih in športno uspešnih nogometnih klubov, ki so vključeni v Medobčinsko zvezo Maribor. V tem času je pod Grajskim gričem nastala prava nogometna infrastruktura, odlična tekmovalna površina, pomožno igrišče, reflektorji, urejene garderobe. Ta urejenost privablja na igrišče veliko klubov iz Evrope, kjer se zbere veliko tujih novinarjev, ki poročajo o našem malem Limbušu, kjer so ugodni pogoji za pripravo ekip za novo sezono. Tudi kot trener je uspešen s svojimi varovanci na igrišču.

Pisno zahvalo Krajevne skupnosti Limbuš so prejeli:

AKTIV KRVODAJALCEV V LIMBUŠU Za njihovo humano delo. Aktiv je skupaj z RK Pekre že pred več kot 60 leti pričel organizirati skupne akcije odvzema krvi in ljudje so se jih množično udeleževali. Sedaj je odvzem krvi v UKC Maribor. V Limbušu je evidentiranih 80 krvodajalcev, sedaj jih je aktivnih 26. Povprečni odvzem krvi v zadnjih treh letih je 53 krat.

VILMA MAJERLE je članica Društva upokojencev Li-Pe Limbuš - Pekre. Vrsto let je bila tajnica društva, članica Uredniškega odbora glasila Li-Pe, lektorica tega glasila in glasila Naš kraj. Bila je duša in nosilka

aktivnosti društva, s svojo toplo in prijazno besedo je v težkem trenutku marsikomu vrnila nasmeš obraz.

ANICA OSOVNIKAR se je takoj po preselitvi v Limbuš vključila v življenje in delo Rdečega križa v Limbušu. Hitro je spoznala življenje in socialno stisko nekaterih naših krajanov. Z obiski in z delom je starejšim in onemoglim ljudem polepšala dan. Ni pa samo aktivna pri Rdečem križu, saj tudi poje pri ljudskih pevkah »Spominčice«, obiskuje ročnodelski krožek, njeni izdelki so razstavljeni na razstavi, ki jo organizirajo ob krajevnem prazniku in redno obiskuje vadbo telovadk pri DU.

DRAGICA SERNC je vzgojiteljica v vrtcu in mentorica Turističnega podmladka v vrtcu, ki s svojim projektom »Turizem in vrtec z igro do prvih turističnih korakov« vsako leto popestri dogajanja v kraju. Je članica Komisije za kulturne in športne prireditve KS in s svojimi izkušnjami pomaga pri izvedbi prireditev v kraju. Uspešno koordinira aktivnosti med vrtcem, šolo, TD in KS ter uspešno sodeluje z Občinsko Turistično zvezo pri pripravi srečanj z drugimi vrtci v Mariboru.

DRUŽINSKO PODJETJE »UPRINT« d.o.o. Limbuš je s svojo dejavnostjo veliko pripomoglo k prepoznavnosti kraja Limbuš. S tiskanjem plakatov, biltenov, priznanj, koledarjev z ugodnimi cenami ali donatorstvom pomaga društvom v našem kraju.

DARJA VOLAVŠEK TURK na OŠ Rada Robiča že vrsto let usposablja mlade člane Rdečega križa v spretnosti dajanja prve pomoči ponesrečencem. Je uspešna mentorica učencem, saj dosegajo odlične uspehe na občinskih, področnih in republiških tekmovanjih.

PRIREDITVE KRAJEVNIM JUBILEJEM V LETU 2017 V SPOMIN

Limbuš obeležuje v letu 2017 vrsto okroglih in polokroglih jubilejev, med katerimi so najpomembnejši 870. obletnica prvi pisne omembe kraja, okoli 700 let od izgradnje cerkve svetega Jakoba v Limbušu, okoli 500 let od nastanka župnije Limbuš, okoli 275 let šolstva v kraju, 195 let od nakupa posestva Meranovo s strani nadvojvode Janeza ter 170 let od ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic v Lembahi po takratnem župniku Antonu Lahu.

Pri Krajevni skupnosti Limbuš je bil imenovan Organizacijski odbor in v praznovanje so bile vključene lokalna skupnost, vrtec, osnovna šola, župnija, Kolpingova družina, Turistično društvo, Mariborska knjižnica, Knjižnica Pekre, Muzej narodne osvoboditve Maribor, Društvo upokoencev Li-Pe in drugi.

V spomin na te jubileje so se skozi vse leto odvijale številne prireditve. Naj jih naštejemo:

Krajevna skupnost Limbuš

- Koordinacija in spodbujanje jubilejnih prireditev (vse leto)
- Proslava KS Limbuš in KS Pekre ob krajevnem prazniku s spominom na limbuške jubileje v letu 2017 (26. 5. 2017)
- Izdaja zbornika »Odsevi Limbuša in Peker v ogledalu časa« (nov. 2017)
- Izdaja krajevnega glasila »Naš kraj – 2017« z opisom dogajanj v zvezi z jubileji kraja (dec. 2017)

Vrtec Studenci, Enota Limbuš

- Pregledna razstava o podobah in predstavah malčkov o kraju v Qlandiji
- Nastop malčkov »Kraju v pozdrav« v telovadnici OŠ (24. 5. 2017)

Osnovna šola Rada Robiča

- Prevzem Muzeja narodne osvoboditve Maribor za en dan z osebjem učencev osnovne šole Limbuš, s postavitvijo razstave o zgodovini šolstva v Limbušu in kulturno prireditvijo v Muzeju ter vodenjem po muzeju (15. 5. 2017)
- Razstava o zgodovini šolstva v Limbušu v osnovni šoli Limbuš
- Podoživljanje zgodovine kraja in za Limbuš pomembnih zgodovinskih osebnosti na prireditvi »Osnovna šola kraju v jubilejnem letu 2017« (23. 5. 2017)
- Literarni natečaj ter izvedba le-tega z domišljijскими sestavki učencev iz zgodovine kraja (november 2017)

Maistrov taborniški rod Limbuš

- Pohod čez limbuške griče s spoznavanjem zgodovine limbuškega gradu, hudobne graščakinje in limbuške gosposčine ter posestva nadvojvode Janeza (21. 5. 2017)

Mariborska knjižnica

- Domoznanski pomenek: Nadvojvoda Janez za Limbuš, Maribor in Slovenijo v Knjižnici Pekre (17. 5. 2017)
- Kamra – multimedijška predstavitev »Lahova Družba za branje slovenskih bukvic« na knjižnič-

nem regijskem portalu in o uporabi portala v Medgeneracijskem domu (Čeligijev dvor – 22. 5. 2017)

Kolpingova družina Limbuš

- Razvoj bralne kulture v župniji Limbuš (9. 3. 2017)
- Medgeneracijska čajanka s pogovorom o krajevnih običajih in navadah v preteklosti (10. 2. 2017)
- Limbuški jubileji v letu 2017 – PowerPoint predstavitev (4. 9. 2017)

Turistično društvo Limbuš

- Multimedijska predstavitev »Razvoj knjižničarstva v kraju« (22. 2. 2017)
- Prireditve »Kuhanje kisle župe« po receptih iz obdobja nadvojvode Janeza (6. 5. 2017)
- Klopotčevanje na Meranovem s spominom na limbuške jubileje (29. 7. 2017)
- Martinovanje na PVTC s spominom grajskega pisarja na čas pred 870-imi leti ob priliki prve pisne omembe kraja (4. 11. 2017)

Društvo upokojencev Limbuš - Pekre

- Slikarska sekcija DU Li-Pe: Razstava slik o limbuški cerkvi (13. in 14. 5. 2017)
- Večer ljudskih pesmi in glasbe v počastitev limbuških 870 let pisne omembe (9. 9. 2017)

Župnija Limbuš

- Spomin na 700. obletnico izgradnje cerkve svetega Jakoba in 500. obletnico ustanovitve limbuške župnije (na Jakobovo nedeljo, 23. 7. 2010, z gostom, upokojenim nadškofom msgr. dr. Francem Krambergerjem)

V nadaljevanju je podan popis nekaterih prireditev še z vsebinskega vidika.

Medijske predstavitve jubilejev in prireditev so bile v publikacijah: Štajerc, BKTv, Vzajemna, Vzajemnost, Glasilo ZDUS.

Franjo Šauperl, pobudnik praznovanj

Spomin na krajevne praznike Limbuša in Pekar

Se pred triinšestdesetimi dnevi že leti praznovanje krajev Limbuša in Pekar je zgodilo, ko ob koncu majskih dni na dogodek v spominu so preleteli, ko se v Robičevi hiši ob začetku vojne OF jedro je rodilo.

Bila le majhna je skupina pogumnih fantov in žena, ki akcij za domovino v ilegalni nevarnih vrsto so storili, njih agitacija in raztros letakov akcija začetna je bila, z njimi nemčurjem in nacistom načrte so kalili.

Odpeljali mnoge so krajane v gozd za obrambo domovine, oskrbeli živež zanje in potrebščine za življenje v borbi znošno, razmnoževali so gradiva tajna, po svobodi so rojevali skomine, nekaj njih pogum je s smrtjo plačalo ponosno.

In v spomin na padle, pokončane, bil je sklep sprejet, da na njih junaštvo naj se spomin ohranja, naj iz leta v leto Limbuša in Pekar praznik v maju bo razpet, z dosežki novimi in slovesnostmi naj se maj proslavlja.

So vile se povorke iz Pekar pa do limbuške vasi, v njej so pionirji, mladina in krajani ob godbi na pihala se zvrstili, borci spominske vance so nosili, vsi za zastavami so šli, ob pomniku NOB je bila slovesnost, tam so vance položili.

Iz v začetku skromnega obsega slavja, vedno več bilo je prireditev skozi daljši majski čas, vsako leto dosežkov novih v kraju se pojavlja, so gradile ceste se in vodovod, kot je veleva ljudstva glas.

Zrasel novi je gasilski dom, se večkrat širitve šole so zgodile, zgradil se vrtec je in jasli, pošta nova in trgovska centra dva, knjižnica, pa letni oder in športni park potrebe krajanov zadostile, iz leta v leto pot razvoja Limbuša in Pekar navzgor je šla.

V nekem času se pobratenje v državi prejšnji je zgodilo, so v Žičo-Kruševico učenci in otroci se na pot večkrat podali, obiskov povratnih je od tam bilo pri nas obilo, po premoru dolgem stiki zopet v zadnjem času so nastali.

Odkar več solidarnost s samoprispevki ne deluje, vse manj je novitet, le potreb, želja, načrtov je obilo, a razvoj vseh krajev naših močno pojenjuje, že par let se ob praznovanju ni nič novega odkrilo.

Pa se je še v Pekrah zgodovina z uporom ponovila, ko smo iz države skupne Slovenci se želeli mirno posloviti, tedaj se drama v Učnem centru v Pekrah je zgodila, ko naborniki Slovenske vojske se agresorju niso hoteli ukloniti.

Ko pa zmagal je razum in je bila po vojni kratki ločitev mirna, vstopil Dom obrambe je v slavno našo zgodovino in spomin na Pekrske dogodke postal je Pekar prilika izvirna, ko v samostojnost odvil se boj je za našo domovino.

Nič ni več tako, kot je nekoč bilo, zdaj le vrtca, šole in društev prireditve se vrstijo, da starši na otroke s ponosom zro, in da krajani se ob prireditvah zanje zveselijo.

Kraji naši dogodkov zgodovinskih beležijo obilo, da ni težko temo aktualno v praznovanje vplesti, se šole naše jubilejev častitljivih je že proslavilo, za slovenskih bukvic branja družbe obudilo vse prelesti.

Ko triinšestdeseti krajevni praznik letos se godi, s ponosom na tradicijo lahko ozira se naš rod, saj osemsto sedemdeset že let zapis se Limbuša blesti, ko na gradu Lembah gospodaril grajski je gospod.

Krajani Limbuša in Pekar na naše kraje ponosni smo, kar iz časa v čas, brez prestanka, naznanja kraja praznovanje, na upora znamenita dva v preteklost spomini nam teko in ob dosežkih krajev skozi čase je vzneseno naše radovanje.

Naj iz spominov ozremo se še v prihodnji čas, da kraji naši bi razvoja večjega deležni b'li, naj krajanov ustvarjalnost dviga glas in med generacijami naj se trdne spletajo vezi.

Tako naprej bo lahko lepo krajev naših praznovanje, ko otroški bo nasmeh in upi v njih naše sreče vir, če ustvarjalnega rodu bo lahko plodno delovanje, če ostarelih bo modrost polnila vseh krajanov srčni mir.

Naj v čas prihodnji krajevni praznik složno se razvija, da rodov naslednjih bo lahko spomin, kot naš, mejnike štel, naj duha, uma in srca z dosežki novimi krajane vse ovija, tedaj bo Limbuša in Pekar razvoj po pravi poti v prihodnje šel.

Franjo Šauperl

870 LET OD PRVE PISNE OMEMBE LIMBUŠA

Leta 1147, torej pred 870-imi leti, je grajski pisar prvič v grajske listine zapisal ime Lembach, kar velja kot prva omemba našega kraja in je ta zapis kar za 16 let prehitel zapis Marburg. Marsikaj se je v teh 870-ih letih dogajalo v kraju na Grajskem griču in pod njim ter veličastnim Pohorjem, ki daje našim krajem naravno kuliso, zavetje in dobrine.

Krajevna skupnost Limbuš je ob pomembnih jubilejih kraja iz proračunskih sredstev MOM ter sredstev sponzorjev omogočila oblikovanje in tisk drugega krajevnega zgodovinskega zbornika, avtorja Franja Šauperla in vrste sodelujočih, ki prinaša bogate zapise krajevnih zgodovine. Zbornik je vsebinsko nadaljevanje leta 2009 izdane knjige »Limbuš in Pekre v ogledalu časa«, zato ta knjiga nosi naslov »*Odsevi Limbuša in Peker v ogledalu časa*« in ima 23 naslednjih glavnih poglavij: Limbuš in Pekre v ogledalu časa z odsevi, Limbuški grad in limbuško gospostvo od nekoč do danes, Cerkev in župnija svetega Jakoba Limbuš, Znamenja vere v župniji Limbuš, Nadvojvoda Janez in Ana Plohl – grofica Meranska in Meranovo, Drobcji iz Osnovne šole Limbuš, Šulferajnska in Državna šola Pekre, Nekaj podrobnosti o kmetijskem šolstvu v naših krajih, Novi prebliski o knjižničarstvu pri nas od nekoč do danes, Naša govorica in ohranjanje etnoloških zanimivosti, Nova odkritja o I. svetovni vojni, povezana z našimi krajji, Nova spoznanja in zanimivosti iz preteklosti naših krajev, Novi drobcji Limbuša in Peker iz II. svetovne vojne in hitro po njej, Prikaz pripadnosti naših krajev različnim vladarstvom in denar na našem območju skozi čas, Drobtinice iz povojnega obdobja naših krajev, O krajevni samoupravi in njeni nadgradnji, Novosti iz časa osamosvajanja Slovenije v naših krajih, Novosti v gospodarski in terciarni dejavnosti v KS Limbuš in v KS Pekre po letu 2009, Novosti v društveni dejavnosti Limbuša in Peker po letu 2009, Nekateri za razvoj ter delovanje Limbuša in Peker značilni ljudje, Naši krajevni posebnosti, Nekateri značilni rodbine in njihove posebnosti, Obnovljeni in novi zgodovinski pomniki ter zapisi po letu 2009. Naj bo ta zbornik darilo našim krajem ob 870. obletnici pisne zgodovine Limbuša.

195 LET OD NAKUPA POSESTVA NADVOJVODE JANEZA NA MERANOVEM

Domoznanski pomenek v Knjižnici Pekre: »Nadvojvoda Janez in Meranovo« (17. 5. 2017) – Pomenek so ob PowerPoint predstavitvi in v obliki pogovora opravili vodja posestva Meranovo Peter Kramer, raziskovalec in kulturnik mag. Franci Pivec ter krajevni ljubiteljski zgodovinar Franjo Šauperl. Pogovor je ob-

segal naslednje vsebinske sklope: predstavitev nadvojvode Janeza in njegovih življenjskih postaj, stanje vinogradništva pri nas pred njegovim prihodom v naš kraj, pomen nadvojvode za razvoj Maribora, trajnejša umestitev nadvojvode v Limbuš, Meranovo in ostaline iz nadvojvodovega časa, njegov vpliv na izgradnjo južne železnice Gradec–Trst, njegova potovanja po Sloveniji in popis običajev ter navad, njegov vpliv na sodoben način vinogradništva, začetnik kmetijskega šolstva z viničarsko šolo v Hrastju nad Pekrami, skrb za socialo, gostitelj eminentnih gostov na Meranovem v Vrhovem Dolu, njegova smrt in pomniki nanj ter mitologija nadvojvode Janeza.

170 LET OD USTANOVITVE DRUŽBE ZA BRANJE SLOVENSКИH BUKVIC V LEMBAHI

Razvoj bralne kulture v župniji Limbuš (PowerPoint predstavitev v organizaciji Kolpingove družine Limbuš v Župnijskem domu 9. 3. 2017) z naslednjo vsebino: zgodovinski jubileji Limbuša v letu 2017, zgodovinski dogodki pred prvo pisno omembo kraja, kratek vpogled v zgodovino Limbuša po prvi pisni omembi v letu 1147, prikaz zgodovine branja v Lembahu, življenjski mejniki župnika Antona Laha, Anton Lah in Družba za branje slovenskih bukvic, pomniki Družbe, Anton Lah pisatelj, pesnik in prevajalec, Lahovi reglci Družbe za branje slovenskih bukvic z dne 14. 2. 1847, škof Slomšek se zanima za limbuško Družbo za branje slovenskih bukvic, vsebina knjižice o Lahovi Družbi, vloga in pomen Lahove Družbe, prizadevanja in ukrepi za razvoj bralne kulture v RS, naloge Javne agencije za bralno kulturo RS, pomen 170. obletnice Lahove družbe, dogodki, povezani z bralno kulturo v naših krajih, domači avtorji pisane besede, naše knjižnice in dogajanja v njih.

Franjo Šauperl, pobudnik dosedanjih aktivnosti o Družbi za branje slovenskih bukvic v Lembahi

PRIREDITVE V KS NA OBROBJU MOM PA SE KAR VRSTIJO

Obilje prireditev se je odvijalo v KS Limbuš tudi v letu 2017. Nekaj od njih je že tradicionalnih in se ponavljajo iz leta v leto, kot so: Hubertov novoletni pohod (TD Limbuš), Skozi vas prihaja pust (TD Limbuš in vrtec Limbuš), kulturni večer Kulturnemu prazniku v pozdrav (Kolpingova družina), Prikaz rezi vinske trte, brajde, sadnega drevja in vrtnic (Vinogradniška sekcija TD), Spomladanska čistilna akcija (KS, TD, OŠ in vrtec Limbuš), Srečanje starejših in bolnih župljanov (Župnija in Župnijska Karitas), Postavitve prvomajske-

ga mlaja (TD Limbuš), Prvomajska budnica in pohod na Pečke (TD Limbuš), Spomladanska tržnica (TD Limbuš), Pohod čez limbuške griče (Društvo tabornikov Maistrov rod), Razstava ročnih del (»Spominčice« DU Li-Pe), Nogometne tekme (NK Marles hiše), Srečanje starejših krajanov (RK Limbuš), Sprejem mladih v KO RK (RK Limbuš in OŠ Limbuš), OŠ kraju ob krajevnem prazniku, Studenček zapoj in zpleši z menoj (Vrtec Studenci – Enota Limbuš), Ocenjevanje vinskega letnika 2016 (Vinogradniška sekcija TD), Šahovski turnir (Šahovska sekcija DU Li-Pe), Skupna proslava KS Pekre in KS Limbuš (KS Pekre in KS Limbuš), Kuhanje dobrot za na žlico v kotlih (TD Limbuš), Klopotčevanje, Jesenska tržnica in Martinovanje (TD Limbuš). Na novo je bil organiziran Pohod v spomin na Ivana Šterna (TD Limbuš). V letu več jubilejev Limbuša se je zvrstilo lepo število prireditev jubilejem v spomin, ki jih prikazujemo v posebnem prispevku.

Franjo Šauperl, glavni urednik glasila

kakšne birokratske ovire še, da se med tem pomlad prelevi v jesen, na gradbišču pa je še vse tiho in mirno, pred pragom pa je že zima, ko se kaj pametnega tudi delati ne da. Naj še tako mučim svoje sokolske bistre možgane – meni tega razumeti ni!

Tudi vse druge potrebne akcije v kraju, ki sem jih omenjal že lani, kot na primer skrajno slabe in že kar nevarne ceste brez pločnikov, zaprto gradbišče NIVO Celje pred Laznico, nedokončana zaščitna ograja pri prvem avtobusnem postajališču ob vhodu v Limbuš, zaraščenost zemljišča in podirajoča se nekdanja kovačija ob Lackovi cesti, vse večja zaraščenost Grajskega griča ter še lepe, a kdo ve zakaj, še vedno neuporabljene žarne niše na pokopališču. Vse to spi spanje pravičnega. K temu se je letos »zgodila« še samorušitev Orlice, pa tudi na Domu TD, v polovični lasti MOM, razen vgrajenih par novih oken nič novega. Če bi imel jaz pri vsem tem kaj odločati, bi zagotovo hitro odločal in uredil, kot se spodobi dobremu in umnemu gospodarju.

Obračam svoje sokolove oči proč od nemarnosti v kraju in raje gledam tja, kjer se kaj premika ali dogaja. Pa sem videl uspešno delovanja vrtca, šole, društev, skupin in posameznikov, ki jim je veliko do lepote kraja in do dogodkov za krajane in za to tudi veliko storijo. Izvaja se temeljito čiščenje Blažovnice v vsem njenem toku od Limbuša do Vrhovega Dola, položen je bil plinovod po Šolski ulici do šole. Turističnim ponudnikom se je pridružila »Teta Frida« v nekdanji čolnarni Dravskih elektrarn. Obnavlja se ostrešje in kritina Doma krajanov. Videl sem vrsto prireditev jubilejem Limbuša v letošnjem letu v spomin. Sedaj pa z nestrpnostjo čakam še na izid drugega

krajevnega zbornika »Odsevi Limbuša in Peker v ogledalu časa«, da si obudim znanje zgodovine krajev, ki jim s svojim sokolskim rodом pripadam. Lepo je videti našo mladež v vrtcu in v šoli, za šport in rekreacijo navdušene na nogometnem igrišču ter v obeh telovadnicah. V kraju je veliko prostovoljcev, ki v humanitarnih organizacijah storijo mnogokaj za krajane, ki so raznotere pomoči potrebni. Vse te pozitivnosti mi dajejo navdušenje, da poletim visoko v nebo in pojem v svojih sokolskih melodijah hvalo in priznanje vsem, ki k temu pozitivizmu kar koli prispevajo. Naj se kraj razvija, naj me opisane slabosti, ki se jih da z nekaj dobre volje odstraniti, ne čakajo še drugo leto in naj se mnogokaj v kraju dogaja za prepoznavnost kraja, za krajane in za obiskovalce našega kraja.

Sokol Branko Biser

SOKOLJE OKO NAD LIMBUŠEM BDI

Ne vem, če kdo spremlja moje ugotovitve dobrega in slabega v naših logeh, nad katerimi se pogosto spreletavam in opazujem s svojim zares izostrenim pogledom. In kaj vse sem videl v letošnjem letu, kar me je motilo, kot me moti zamegljenost narave, ko je vse v eni neprijazni sivini?

Med to zamegljenostjo sem iskal, pa žal nič od pričakovanega nisem našel. Iz dneva v dan sem preletaval mirujoče kanalizacijsko gradbišče v zaselku Ob železnici kot nekajletno največjo investicijo v kraju. Slišal sem sicer, da je v proračunu MOM 2017 predvidena naslednja faza financiranja, a so žal izjemno dolgi administrativni postopki razpisa, prijav, pritožb in kdo ve

KRAJEVNA SKUPNOST LIMBUŠ V LETU 2017

Volitve: Pred dobrim mesecem smo izvolili novega starega predsednika republike, čaka pa nas še tako imenovano turbo volilno leto 2018, ko bomo po vsej verjetnosti junija izbirali nove predstavnike v Državni zbor, kar bo posledično prineslo tudi novo vlado.

Novembra bomo ponovno na voliščih in izbirali bomo nova lokalna vodstva: župana, mestne svetnike in tudi nove člane Sveta KS Limbuš. Prav pri izbiranju slednjih bo največja novost ta, da krajevna skupnost ne bo več razdeljena na tri enote, ampak bo v celoti ena sama volilna enota. Dosedanje volilne enote, prva je obsegala Vrhov Dol in del centra Limbuša, druga preostali del centra ter polovico spodnjega Limbuša ter tretja, ki je obsegala preostalo polovico spodnjega Limbuša in Laznico, so torej združene v eno samo volilno enoto. To pomeni, da boste lahko glasovali za kandidate oziroma liste iz katerega koli dela krajevne skupnosti, ne le tistega dela, kjer ste doma, tako kot je bilo do sedaj.

Spremenil se bo tudi volilni sistem, in sicer iz večinskega v proporcionalni, zmanjšalo se bo število svetnikov iz sedanjih devet na sedem. Bistvena praktična sprememba pa je v tem, da ne bomo več glasovali neposredno o imenih, ampak enako kot za mestni svet - o listah kandidatov, ki jih bodo sestavile bodisi stranke ali pa volivci v naši krajevni skupnosti. Tako bomo lahko glasovali le za eno listo kandidatov, volivec pa bo lahko oddal tudi tako imenovani preferenčni glas s tem, da bo na listi, za katero je glasoval, označil kandidata, ki mu pri izvolitvi daje prednost pred ostalimi kandidati na tej listi. Seveda lahko daste preferenčni glas samo enem kandidatu z liste.

Participativni proračun: druga, pomembna novost v naši krajevni skupnosti je uvajanje Projekta participativni proračun. Gre za ponekod uveljavljeno obliko zbiranja pobud krajanov in soodločanja pri realizaciji le-teh, ki pa je na območju Mestne občine Maribor še precej v povojih.

Naša krajevna skupnost ima izdelan dolgoročni načrt potrebnih investicij in vzdrževanja in to predvsem s področja komunale. Projekt participativnega proračuna pa daje možnost, da krajanji sami podate predloge za izboljšanje kakovosti življenja v kraju. Vaš predlog pa mora zadostiti nekaterim pogojem:

- predlog mora prispevati k uresničevanju javnega interesa na območju Krajevne skupnosti Limbuš;
- predlog mora dvigniti kakovost bivanja v lokalnem okolju in prispevati h gradnji lokalne skupnosti;
- izvedba predloga mora biti omejena na območje naše krajevne skupnosti;

- predlog mora biti v pristojnosti občine (ne pa v pristojnosti recimo države, Darsa itd.);
- predlog mora biti skladen z veljavno zakonodajo ali drugimi predpisi;
- trajanje predloga mora biti omejeno na proračunsko obdobje, za katerega se participativni proračun izvaja, v našem primeru in glede na to, da bodo izglasovani projekti podani v informacijo mestnem svetu predvidoma junija 2018, realno pričakovati izvedbo predlogov v letu 2019;
- predlog ne sme biti dražji od 20.000 EUR;
- predlog ni del že obstoječega razvojnega načrta Krajevne skupnosti Limbuš;
- predlog ne sme posegati v zakonsko obvezne naloge in posledično tudi ne v odločanje o porabi namenskih sredstev za te naloge.

Ko bodo predlogi zbrani, jih bodo pregledale ustrezne strokovne službe mestne uprave ter tiste predloge, ki bodo ustrezali gornjim kriterijem, vrnilo v krajevno skupnost v odločanje krajanom – neke vrste referendum, na katerem bomo krajanji določili, kateri predlagani projekti so za nas zanimivi in tudi njihov vrstni red uresničevanja. Rezultatu bo moral prilagoditi prioritete tudi Svet krajevne skupnosti, prav tako pa bo tudi sporočilo mestnemu svetu in tudi mestnim uradom, v katero smer razvoja našega kraja želimo krajanji.

Ker predloge zbiramo do 29. 12. 2017, je še čas, da sodelujete tudi vi. **Predloge lahko oddate po pošti na naslov Krajevna skupnost Limbuš, Ob Blažovnici 41, 2341 Limbuš** ali v času uradnih ur osebno v pisarni KS Limbuš, in sicer na obrazcu, ki ste ga prejeli po pošti ali sneli s spletne strani www.maribor.si/obrazecpp.

Pregled dela v KS v letu 2017: za konec naj na kratko opišem še nekaj najpomembnejših aktivnosti, s katerimi se je ukvarjal Svet KS Limbuš v minulem letu:

- kljub obljubam o tekočem nadaljevanju izgradnje **kanalizacije v spodnjem Limbušu**, se je razpis za nadaljevanje del iz neznanih razlogov prelagal iz meseca v mesec, dokler ni bil v jesenskem re-balansu mestnega proračuna spremenjen tako, da so v letošnjem proračunu ostala le sredstva za nabavo strojne opreme prečrpališča, ostala predvidena sredstva pa so se preselila v proračun za leto 2018. Ker je država za infrastrukturne projekte Mariboru namenila dodatna sredstva v višini 2,5 milijona evrov, pričakujemo v letu 2018 nadaljevanje in tudi zaključek izgradnje kanalizacije in ostalih komunalnih vodov v spodnjem Limbušu;
- **osnovna šola** je v letošnjem letu bogatejša za dva komunalna priključka: najprej je bila spomladu priklopljena na optično internetno omrežje, ki sedaj zagotavlja nemoteno uporabo svetovnega

spleta pri pouku, v jeseni pa je bila priklopljena še na plinsko omrežje, kar pa pomeni kakovostnejšo preskrbo z energentom za ogrevanje in kuhinjo ter predvsem manj škodljivih izpustov v zrak. Ob tem je bila delno obnovljena tudi asfaltna prevleka zahodnega dela Šolske ulice, medtem ko je vzhodni del te ulice še vedno potreben temeljite prenove, saj je sedaj, zaradi mnogih posegov v cestišče, bolj zakrpana kakor pa asfaltirana;

- **pokopališče** – legalizacija mrliške vežice še ni končana, saj se je še dodatno zapletlo pri najstarejšem delu zgradbe, za katero je upravna enota ugotovila, da nima nobenih podatkov o gradnji, zato smo pridobivanje gradbenega dovoljenja morali razširiti na ves objekt. Pridobili smo tudi vse služnosti in pričeli z izvajanjem priključka objekta na javno kanalizacijo, kar je eden od pogojev za pridobitev gradbenega dovoljenja. Zaradi slabega materiala in nepravilno položenih vodovodnih cevi smo morali v letošnjem letu zamenjati vso vodovodno napeljavo do vodnih fontan. Ob tem pa smo bili priča še zelo neljubim in nekulturnim dogodkom, kot so zelo pogoste kraje zasajenih rastlin na grobovih in pa letošnje presenečenje, to je kraja vode, saj so "neznanci" iz fontane polnili kar cisterno na avtomobilski prikolici in vodo odvažali za zalivanje vrtov. Pa tudi sicer je v zvezi s pokopališčem za nami kar burno leto. Nov zakon o pokopališki dejavnosti občinam nalaga, da nekatere zadeve uredijo na novo in pri tem nismo dovolili, da se krajevne skupnosti, ki upravljajo pokopališča, zaobidejo. Tako v Limbušu vztrajamo, da pokopališče ostane v upravljanju Krajevne skupnosti Limbuš, saj le tako lahko vplivamo na njegov izgled, funkcionalnost ter cene in ne nazadnje tudi na način izvajanja pogrebov, ki se v našem kraju nekoliko razlikuje od običajev drugod;

- **pločnik in cesta v spodnji Limbuš** – projekt je z odhodom ge. Valerije Lešnik iz Urada za komunalo povsem zamrl. Žal se je enako zgodilo tudi s projektom pločnika do trgovskega centra in rekonstrukcijo ceste v Vrhov Dol. Na mnoge pobude za nadaljevanje teh dveh, za Limbuš izredno pomembnih projektov iz Mestne občine Maribor in Urada za komunalo nismo prejeli nobenih odzivov. Prav pri takšnih projektih se najbolj vidi, da Maribor nima načrta, kje in kdaj bo urejal komunalno infrastrukturo, zato pa predvsem obrobni deli občine iz leta v leto izpadamo iz proračunov, ob tem pa gredo v nič tudi sredstva, ki so že bila porabljena za pripravo načrtov, dogovori s krajanji, ki so bili pripravljeni odstopiti svoja zemljišča v javno dobro itd. Nam pa ostaja ozka, neosvetljena cesta brez pločnika v središču vasi, na kateri

se dnevno srečuje na stotine vozil, kolesarjev, pešcev, starejših, šolarjev ...;

- **Blažovnica**, potok, ki pomembno zaznamuje naš kraj, je v letošnjem letu le dočakala temeljito čiščenje, nad vasjo pa celo delno regulacijo. Vedno znova se kaže, da zadnja prenova ob izgradnji krožišča, čeprav morda po vseh modernih standardih, vendarle ni najboljša rešitev za urbano vaško središče, saj se neobdelano dno vedno znova in znova zelo hitro zarašča;
- **Dom krajanov**, kjer je tudi sedež Krajevne skupnosti, je letos dobil novo strešno kritino, saj je bila stara dotrajana in nevarna. V proračunu za prihodnje leto so predvidena še sredstva za menjavo nekaj oken in novo fasado. S tem bodo vlaganja v dom zaokrožena, zmanjšali pa se bodo tudi stroški ogrevanja. Trudimo se še z dokončno ureditvijo družabnega prostora v kleti, kjer smo lani obnovili električne instalacije, po tleh položili novo keramiko in prostor prepleskali, še letos bomo vgradili nova okna in ponovno namestili radiatorsko ogrevanje. Tako bo prostor spet primeren za družabna in društvena srečanja ter kulturne prireditve;
- **Medgeneracijski dom** – potem ko smo lansko leto zamenjali nekaj povsem dotrajanih oken, ta stavba letos ni dočakala kakšnih večjih obnovenih posegov in nič ne kaže, da se bo kmalu kaj premaknilo. Skupaj s Turističnim društvom Limbuš smo počistili in za silo uredili veliko sobo ter v njej v okviru praznovanja krajevnega praznika z Mariborsko knjižnico pripravili srečanje, na katerem smo spoznali portal Kamra in v njej dostopno gradivo o Društvu za branje slovenskih bukvic, ki je bilo ustanovljeno v Limbušu pred natanko 170-imi leti. Predstavila nam ga je ga. Nina Hriberšek Vuk, bibliotekarka Mariborske knjižnice.

Vse letošnje leto je bilo v znamenju 870. obletnice prve pisne omembe našega kraja in 170. obletnice ustanovitve Društva za branje slovenskih bukvic v Limbušu. V počastitev teh dveh jubilejev so učenci naše osnovne šole pripravili razstavo, ki je bila na ogled v Muzeju narodne osvoboditve Maribor ter enkratno akademijo v telovadnici šole. Tudi osrednja proslava, ki smo jo letos izvedli prav tako v telovadnici osnovne šole, je bila v duhu teh jubilejev. Na tej proslavi smo se za dolgoletno aktivno delo v kraju zahvalili nekaterim posameznikom: ge. Vilmi Majerle, g. Tonetu Grašiču, ge. Dragici Sernc, ge. Anici Osovnikar, ge. Darji Volavšek Türk, skupini krvodajalcev pri KO RK Limbuš ter podjetju Uprint, d.o.o. Še posebej pa smo ponosni, da smo lahko imenovali novega častnega krajana KS Limbuš, g. Rada Wuteja, nekdanjega dolgoletnega učitelja in ravnatelja naše osnovne šole.

Andrej Šaupert, predsednik Sveta KS Limbuš

GOSPODARSKA DEJAVNOST V KS LIMBUŠ DANES

Pod gospodarsko dejavnost spada kmetijstvo, obrt, malo, srednje in veliko podjetništvo. Ta dejavnost se v zadnjem času izjemno dinamično spreminja, tako da ji je težko slediti. Naj poskusimo v grobem zaobjeti stanje v letu 2017.

Kmetijstvo: Med zasebne kmetovalce s poljedelstvom in živinorejo sodijo kmetovalci Grahovar, Jančič, Kocutar, Marinšek, Potočnik in Štumberger, z večinskim vinogradništvom Jaunik, Kramer, Marin, Šfiligoj-Kočevar, z ekološkim kmetovanjem pa se ukvarja Ekološka kmetija »Tikva«. S kmetijsko dejavnostjo na področju vinogradništva in sadjarstva se v večjem obsegu ukvarja Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede s posestvom Meranovo, Benediktinski dvor d. o. o. in Benediktinski samostan Šent Paul.

Obrt in malo podjetništvo: V krajih Limbuš, Laznica in Vrhov Dol je vrsta obrtnikov in malih podjetnikov, med katerimi sta najstarejši dejavnosti IMPOTT d. o. o. – kovinarstvo, preoblikovanje in obdelava kovin ter Mizarstvo Onič Mladen. Opazno je, da prvenstveno prevladuje storitvena dejavnost s sorazmerno majhnimi potrebnimi vložki. Sicer pa venomer usihajo in nastajajo novi obrtniki in mali podjetniki, kar je še izrazitejše v industrijski coni Marles. Žal podatkov o obrtnikih in malih podjetnikih za obseg KS ni na razpolago na enem mestu.

Osebnostne storitve: Zasebna fizioterapija Brigita Koprivnik, Frizerstvo Helena Žugman s. p., Frizerski salon XX Gašperut Nataša s. p., Salon pričesek Štrucl Tatjana s. p., je pa še nekaj ponudnikov za te storitve na domačih naslovih.

Večja podjetja: Med večja podjetja štejemo Marles hiše d. o. o. in Gorenje kuhinje v okviru industrijske cone Marles.

Gostinstvo in turizem: Bolta bar Limbuš, Drava Center in Teta Frida na Limbuškem nabrežju, Sladolednica Lastovka Limbuš, Turistična ekološka kmetija »Tikva«, Gostilna in picerija »Pri Magdi«, Okrepčevalnica Meranovo, Muzej steklarstva in sodarstva Osrajnik Laznica, Vinotoč Jaunik, Vinotoč Šfiligoj-Kočevar, Kmetija Potočnik.

Ta zapis je seveda dokaj nepopoln in bi bil potreben rednega spremljanja zapiranja in odpiranja podjetniških subjektov v teh dinamičnih časih, a ima te podatke na razpolago predvsem FURS in o svojem članstvu le stanovska zbornica.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

ČOKOLADNA MANUFAKTURA TETE FRIDE NA LIMBUŠKEM NABREŽJU

Teta Frida, znana po svojih 100 % naravnih sladakah, sladoledih in čokoladnih kreacijah, je v krajinskem parku Mariborsko jezero pomladi odprla Čokoladno manufakturo. Čudovito naravno okolje ji je v navdih pri ustvarjanju njenih popolnoma naravnih sladkic za zahtevne sladokusce, ki prisegajo na naravne in premium izdelke.

Tega popolnega kotička pa ni mogla obdržati le zase, zato je odprla že tretjo sladko kavarno Teta Frida Čolnarna, ki v poletnem času, v senci mogočnih dreves in ob pogledu na Dravo, omogoča uživanje v popolnoma naravnih sladkah ali pa osvežitev s 100 % naravnim sladoledom. Kavarna ima tudi otroško igrišče, ki preverjeno navdušuje male razgrajče, mamicam in očkom pa omogoča 5 minut miru za sproščeno kavico. Čokoladne kreacije Tete Fride lahko v poletnem času kupite tudi v tovarniški prodajalni, seveda po nižjih cenah. Če ste bolj radovedni, lahko iz prodajalne pokukate tudi v Čokoladno manufakturo. Teta Frida Čolnarna se nahaja na Dravski kolesarski poti, zato nudi možnost sprostitev tudi vsem utrujenim kolesarjem, ki se odpravijo na pot od Radelj ob Dravi do Ptuja.

Zakaj je Teta Frida nekaj posebnega?

- Uporablja le najboljše sveže in 100 % naravne sestavine.
- Ne uporablja umetnih arom, barvil, konzervansov ali slabih maščob.
- Ne uporablja margarine ali palmovega olja, ampak mlečno in kakavovo maslo.

- Ne uporablja sirupov, ampak pravo sadje in sadne pireje.
- Ne uporablja umetne arome vanilin, ampak pravo tahitijsko vaniljo.
- Ne uporablja stabilizatorjev, trdilcev, konzervansov, ampak le zamrzovanje.
- Ne uporablja umetnih barvil, ampak za barvanje uporablja sveže sadje in zelenjavo.
- Ne uporablja umetnih arom, ampak samo naravne izvlečke in sveže sadje.

Pestrost izbire pri Teti Fridi

V redni ponudbi Tete Fride najdete dnevno preko 40 različnih tort, »kremšnit«, pit in sladice v kozarčku ter preko 30 vrst 100 % naravnega sladoleada. Posebnost ponudbe je linija Fit Frida, ki zajema sladice in sladolede, narejene po strogih načelih LCHF prehranjevanja, brez moke in sladkorja, ter zato primerne tudi za diabetike in občutljive na gluten. Med ostalimi sladicami je kar nekaj takih, ki so narejene z brezglutenskimi sestavinami, svojo sladico pa lahko izberejo tudi vegani in presnojedci.

Teta Frida pa izdeluje po naročilu tudi popolnoma naravne torte, za katere vso dekoracijo ročno izdelajo Fridine slaščičarske umetnice in umetniki. Za sladka praznovanja pripravi tudi »cakepops«, »cupcakes« ali male deserte v kozarčkih, še posebej priljubljena pa je njena »sladka lestev« s čokoladnimi kreacijami ali pa mini sladoleadna vitrina s 100 % naravnim sladoledom, ki je pravi hit vsakega praznovanja.

Še težja je izbira med darilnimi poličkami Tete Fride, kjer vabijo čokolade s sadjem, cvetnimi lističi in oreščki, sadje obliko s čokolado, najbolj nenavadne marmelade s čokolado, praline, čokoladni namazi,

krhki piškoti, ki se kar topijo v ustih, LCHF grdobice, mali grizljaji brez slabe vesti, tetini medenjaki ...

Kje najdete Teto Frido?

Izdelke Tete Fride najdete v sladkih kavarnah Tete Fride v Europarku Maribor in v starem mestnem jedru Ptuja, pa tudi v restavracijah Q Tabor in Q Slovenska v Mariboru. Najbližje krajanom Limbuša pa seveda v Teti Fridi Čolnarna, ki bo spomladi ponovno odprla svoja vrata oz. teraso.

Martina Šlaus, vodja razvoja in namestnica direktorja

SKRITE TURISTIČNE ZANIMIVOSTI NAŠEGA KRAJA

Turizem v kraju, kakršen je Limbuš, živi na osnovi naravnih, zgodovinskih, kulturnih, etnoloških in drugih danosti ter z zavzetostjo turističnih ponudnikov, družtev, ki razvijajo turizem in turistične prireditve ter posameznih entuziastov.

Nekaj tega smo prikazali že v lanskem glasilu »Naš kraj«. Letos lahko nadaljujemo, saj je za vključitev neznanih ali premalo znanih turističnih zanimivosti v turistično ponudbo in za popestritev turistične ponudbe kraja vedno dovolj možnosti. Tako lahko štejemo med skrite turistične zanimivosti našega kraja še: rimske gomile v starem zalivu, lokacijo grajskega studentca na Grajskem griču, zasuti rov med gradom in župnijsko cerkvijo, pohodniško planinsko pot od Spodnjega Marina do Bolfenka, po t. i. »Jegerštajgu« (lovski vzpon), osamelo kmečko domačijo Zgornji Marin, Terbosovo zaščiteno hišo v Laznici, stari hiši na Meranovem in pod njim, t. i. Sagadinovo hišo kot potencial za načrtovani Lahov dom z ostalinami Družbe za branje slovenskih bukvic in župnijsko knjižnico, na novo urejeno benediktinsko kapelo ter klet na Meniškem marofu, klet pri Geričevih, ki je primerna za prireditve in glasbene večere. To je le nekaj primerov skritih turističnih zanimivosti v razmislek o možnostih vključevanja v krajevno turistično ponudbo.

Franjo Šauperl, nekdanji snovalec razvoja turizma v kraju

VRTEC IN TURIZEM

v počastitev 870 letnice Limbuša

Tudi v šolskem letu 2017/2018 sodelujemo v vse-slovenskem gibanju Turizem in vrtec, in sicer na temo »Z igro do prvih turističnih korakov«. Letošnja rdeča nit projekta je **kultura in turizem**. Podtema, ki smo si jo izbrali v naši enoti v tem šolskem letu, je **»870 let omembe Limbuša«**.

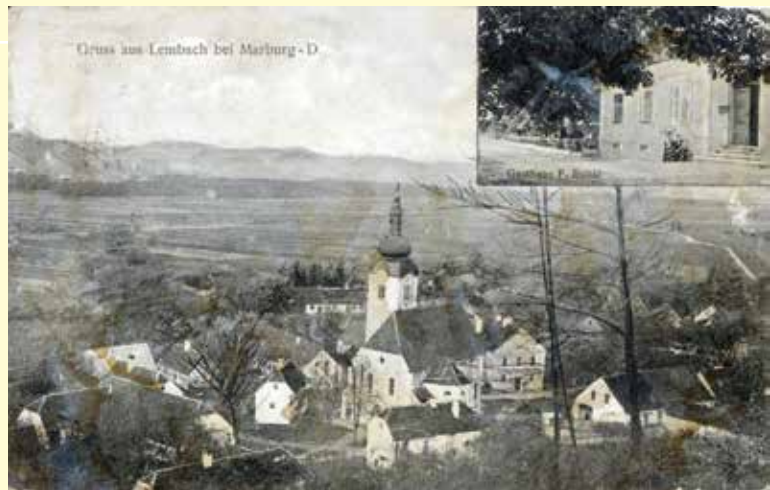
Za naslov podteme smo se odločili, ker Limbuš letos praznuje 870 let od prve pisne omembe kraja. Zanimivo je, da so ga omenili prej kot Maribor, torej davnega leta 1147, Maribor pa leta 1164. V teh letih pa nam je naš kraj dal veliko pomembnih oseb in dogodkov s področja kulture in turizma.

Projekt je namenjen otrokom, ki so stari tri leta in več. Na nivoju enote sodelujejo 4 oddelki (Zvezdice, Lunice, Sončki in Zmaji), glede na zanimanje krajevnega okolja ter letni delovni načrt. Sodelovanje v projektu koristi pri promociji vrtca ter turizma in kraja, v katerem živimo.

Namen in cilji projekta:

- motivirati otroke, vzgojitelje in starše, da spoznajo svoj kraj in njegove posebnosti,
- **doživljanje umetnosti kot del družbenega, kulturnega, športnega in turističnega življenja**,
- spoznavanje domačega kraja kot turističnega kraja (zanimivosti, lepote kraja),
- **spoznavanje drugih krajev in različnih možnosti potovanja**,
- spoznavanje ožjega in širšega družbenega, kulturnega in naravnega okolja ter seznanjanje s kulturo, tradicijo, zgodovino, običaji in turizmom,
- soustvarjati utrip domačega kraja v povezavi s turističnim društvom, turističnim podmladkom in drugimi nosilci turistične ponudbe,
- odkrivanje, čutno doživljanje, raziskovanje posebnosti, raznolikosti, izjemnosti v domačem okolju,
- omogočanje in spodbujanje turističnih dejavnosti otrok, spoznavanje nekaterih poklicev v turizmu,
- doživljanje in spoznavanje literarnih del za otroke,
- **otrok v vsakdanji komunikaciji poslušaja jezik in je vključen v komunikacijske procese z otroki in odraslimi**,
- otrok spoznava, da morajo vsi ljudje v določeni družbi pomagati in sodelovati,
- oblikovanje pozitivnega odnosa do okolja, aktivno vključevanje v skrb zanj,
- spoznavanje vloge narave in čistega okolja v povezavi z gibanjem v naravi in kakovostjo življenja.

Kulturni turizem je zvrst turizma, pri kateri je osnovni motiv potovanja zavestno in aktivno spozna-

vanje ter doživljanje kulture obiskanih krajev ali/in pridobivanje znanja.

Z aktivnim sodelovanjem v projektu želimo otrokom spodbuditi interes za raziskovanje, odkrivanje in doživljanje kraja ter širšega okolja, v katerem delujemo. S tem želimo povezati uresničevanje ciljev domovinske, državljanske, športne in ekološke vzgoje. Pri tem nam bodo v pomoč pravljice, spoznavanje običajev, ogledi znamenitosti in sodelovanje z zunanjimi ustanovami, ki so pomemben del našega kraja. K sodelovanju bomo povabili starše, ki nam bodo v pomoč pri izvedbi projekta.

Želimo, da projekt plemeniti sodelovanje s starši in lokalnimi društvi, s katerimi že vrsto let odlično sodelujemo. Skupaj želimo na izbrano temo pripraviti in izvesti: pohode, ogledе krajevnih znamenitosti, popestriti prednovoletni utrip v kraju in izvesti škratovanje, organizirati in izvesti pustovanje ter aktivno sodelovati na prireditvah v kraju in ob krajevnih praznikih ter še mnogo aktivnosti, ki naš kraj predstavljajo kot poseben, lep in zanimiv. Projekt bomo zaključili s prireditvijo »Studenček zapoj in zapeši z menoj«.

Prepričani smo, da bomo tudi v tem šolskem letu v okviru projekta z najmlajšimi na zanimiv način spoznali turistične vsebine v našem kraju in širši okolici ter spoznavali gostoljubnost, ki ima velik pomen pri razvoju turizma.

Bistveno je, da pri projektu otroci dejavno sodelujejo in raziskujejo. Vodilo nam je vprašanje: »Kaj bo otrok ob tem novega doživel, spoznal, naredil, pridobil?«

Dragica Sernc, mentorica Enote Limbuš

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE V LIMBUŠKEM VRTCU, ENOTI VRTCA STUDENCI MARIBOR

Letošnjo jesen smo prvič pristopili k aktivnostim, ki jih organizira Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Razpisan program in letošnja tema »Voda – od

mita do arhitekture« sta nas pritegnila, saj se naša Enota Limbuš nahaja blizu reke Drave in pod obronki Pohorja, ki se prične z Grajskem gričem.

Voda je povsod in razvoj človeške družbe je tesno povezan z različnimi oblikami upravljanja z vodo. Brez vode ni življenja, je izrek, ki že od nekdaj drži. Človek je potreboval vodo za življenje, zaščito, transport, okras. Tudi dediščina je z njo tesno povezana. Številni mostovi, vodnjaki, mlini in žage pričajo o tem.

Naš kraj Limbuš ima bogato zgodovino, saj je bila prva omemba kraja že pred 870-imi leti. Na Grajskem griču so ruševine, kjer je nekoč stal limbuški grad in ravno ta je bil avtorju Jožetu Tomažiču inspiracija, da je napisal legendo z naslovom Dravska roža. Sledili smo knjigi, kjer smo skozi oči pisatelja spoznavali življenje naši prednikov, zgodbo o Limbuškem gradu in grajski gospodični.

Vsebina legende nas je pritegnila in navdušila. Tako smo pričeli raziskovati kraj, od reke Drave, kjer smo si ogledali Limbuško nabrežje, pa vse do Grajskega griča, kamor nas je vodila po vzpetini gozdna pot. Na vrhu smo ob skulpturi Grajske gospodične uživali ob razgledu na Pohorje, mesto Maribor in Dravsko dolino.

Medse smo povabili gozdarja – lovca, ki nam je na slikovit način predstavil poklic gozdar danes in nekoč in z gozdarstvom sodelovalen poklic lovec. Primerjali smo orodja in delo našega glavnega junaka iz legende Dravska roža z načinom dela modernega gozdarstva.

Že v času zadnjih lastnikov gradu se je naš kraj postavljajal z vinogradi. Ogledali smo si Čeligijevo prešo in se pogovarjali o videnem, že znanem in o izkušnjah vinogradništva. Izvedli smo Cici trgatev, se z grozdem posladkali, iz preostalega pa smo skuhali marmelado.

Že nadvojvoda Janez je pisal, da se je v naših krajih rado plesalo. Tako smo izvedli delavnice ljudskih plesov, kjer so se naši najmlajši učili plesati plese »kačo vit, polža in pod mostom«. Uživali smo ob zvoških harmonike in ob prvih plesnih korakih.

Polni vtisov smo se lotili likovnega ustvarjanja na izbrano temo. Otroci so imeli možnost ustvarjati v različnih likovnih tehnikah. Ob zaključku smo uredili likovno razstavo. Nastali so lepi likovni izdelki, ki so lepšali našo garderobo in bili na ogled staršem otrok in vsem, ki so nas obiskali.

Izvedli smo pohod po poteh in stranpoteh Limbuša z dedki in babicami. Vabila so bili zelo veseli, mi pa obiska. V veselje nam je bil skoraj stoočstoten odziv. Stari starši so nas pospremili po Limbušu, bližnji okolici in po poteh limbuške Dobrave ter nam pomagali pri nabiranju plodov gozda.

Projektne teden smo zaključili z orientacijskim pohodom. Skupaj s starši in vodnico Pohodniške sekcije Turističnega društva Limbuš, go. Metko Kovačič, smo izvedli krajši pohod za naše najmlajše – otrok jaslic, vrtčevski otroci pa so se podali po poteh limbuške Dobrave, vse tja do reke Drave in spodnjega Limbuša, od koder nas je vodila pot nazaj v vrtec, kjer smo se družili ob čaju in pečenem kostanju. Veseli smo množične udeležbe in pozitivnih povratnih informacij o izvedenih aktivnostih v tem obdobju.

Prispevek pripravila Dragica Sernc, dipl. vzg.

CVETLIČARNA
Lonček

Sonja Knuplež s.p.

Limbuška cesta 35, 2341 Limbuš
Tel: 059 013 924
Gsm: 031 797 905
E-mail: sonja@loncek.si

Redni delovni čas
Ponedeljek - Petek: 8:00 - 14:30
15:00 - 18:00
Sobota: 08:00 - 12:00

Ponujamo:
- lončnice in rezano cvetje
- šopke za vse priložnosti
- aranžiranje in zavijanje daril
- dekorativne izdelke
- izdelavo vencev in aranžmajev
- suhe in sveže aranžmaje
- sveče
- sprejem naročil za urejenje grobov
- prodajo zemlje in peska za grobove
- dekoracijo prostorov...

OSNOVNA ŠOLA RADA ROBIČA KRAJU

ob 870-letnem jubileju - 275 let šolstva v Limbušu

Čeprav nosi prva šolska kronika na naslovnici letnico 1740, lahko predpostavljamo, da je šola »zares pričela« delati pred 275-imi leti in dejavna je vse do danes. Naj bo takšna tudi daleč v prihodnji čas!

16 OSNOVNA ŠOLA RADA ROBIČA LIMBUŠ V ŠOLSLEM LETU 2016/2017

Angleški dramatik Thomas Dekker je zapisal: »Želim si, da bi se vsako jutro prebudil z nasmehom, ki bi mi razjasnil obraz, da bi s spoštovanjem pozdravil dan, ki prinaša toliko priložnosti.«

Šola je prostor, ki prinaša veliko priložnosti vsem, ki vstopamo vanjo. Priložnost za učenje in pridobivanje znanja, priložnost za razvijanje najrazličnejših veščin, ki so še kako pomembne v življenju, priložnost za razvijanje prijateljstev, druženja, a tudi priložnost za učenje odgovornosti, samostojnosti, sprejemanja drugih. Zavedati se moramo, da je učenje delo, v katerem je treba vložiti veliko energije in truda.

V šolskem letu 2016/2017 je v šolske klopi sedlo 380 učencev, ki so bili razporejeni v 18 rednih oddelkov. Četrtek, 1. septembra, je bil še prav poseben dan za 47 prvošolčkov, ki so pričeli šolanje na naši šoli. Zanje smo pripravili slovesen sprejem, tradicionalno so jih s sončnico v roki pričakali tudi devetošolci in jim pomagali pri njihovih prvih korakih v šoli.

Otroci prihajajo k nam iz Limbuša in Peker, a je šolo obiskovala tudi tretjina otrok iz drugih šolskih okolišev, predvsem iz Bistrice ob Dravi, Ruš in Maribora – območja Studencev. Učence smo seznanjali z varnimi šolskimi potmi, zanje je bil organiziran tudi posebni integrirani linijski prevoz iz smeri Vrhovega Dola in Peker.

V šoli smo za učence dnevno pripravljali 375 malic, 72 zajtrkov in 312 kosil. Subvencionirano malico je v povprečju imelo 180 učencev, subvencionirano kosilo pa 77 učencev.

Na šoli je bilo zaposlenih 39 strokovnih delavcev, 16 tehničnih delavcev ter dve delavki prek javnih del. Zastavljeni program predmetnika smo v celoti realizirali. Prvič se je v 2. razredu kot obvezni predmet poučevala angleščina, pri kateri je pouk potekal po najsodobnejših načelih poučevanja tujega jezika. V tretji triadi smo izvajali pouk 16 izbirnih predmetov po izboru učencev. Razredniki so izvedli ure oddelčne skupnosti, pri katerih so posebno skrb namenili tudi sobivanju in pomoči drugim. Na predmetni stopnji smo imeli pri nekaterih predmetih fleksibilni predmetnik.

Podaljšano bivanje smo izvajali v 8 oddelkih, ki so se pričeli in končali ob različnem času, glede na urnike in druge dejavnosti otrok. Za učence prve triade smo organizirali jutranje varstvo. V 4., 5. in 6. razredu smo v okviru razširjenega programa izvajali pouk neobveznih izbirnih predmetov šport, tehnika in umetnost ter v 1. razredu pouk neobveznega izbirnega predmeta angleščina.

Posebno skrb smo na šoli posvetili tudi delu z nadarjenimi učenci in učenci s posebnimi potrebami. Za nadarjene učence so učitelji med šolskim letom izvedli 13 delavnic z različnih področij, dvodnevni tabor v CŠOD Planinka, obiskali so knjižni sejem v Ljubljani, Center eksperimentov ter izvedli zaključno strokovno ekskurzijo v Zagreb in Krapino, ki je bila namenjena tudi učencem, ki so med šolskim letom prispevali k ugledu šole. Nadarjeni učenci so se vključevali tudi v ostale aktivnosti na šoli, kot so interesne dejavnosti, šolske prireditve, dodatni pouk ter tekmovanja na različnih področjih.

V šoli želimo ustvarjati priložnosti za razvoj močnih področij vsem učencem, zato je delovalo 39 interesnih dejavnosti s področja kulturno-umetniških, naravoslovno-tehničnih in športnih dejavnosti. Izvedli smo fakultativni pouk nemščine od 3. do 6. razreda in fakultativni pouk računalništva v 4., 5. in 6. razredu. Učenci 1. in 3. razredov so opravili tečaj plavanja.

Zavedamo se, da je za otroke pomembno tudi pridobivanje znanja in veščin v drugačnem okolju, zato zanje pripravimo in izvedemo različne šole v naravi. Učenci 1. razredov so bili v šoli v naravi CŠOD Škorpijon, 5. razredi so imeli plavalno šolo v naravi v Poreču, tretješolci tek na smučeh na Pohorju in sedmošolci alpsko šolo smučanja v Avstriji. Šole v naravi sodijo v nadstandardni program, zato so plačniki starši. Vendar se vsi skupaj trudimo, da prek različnih akcij pridobivamo sredstva za zmanjševanje teh stroškov. Izvedli smo tudi astronomsko strokovno ekskurzijo v Vitanje in Vrhniko.

Učitelji so v procese poučevanja in učenja vnašali elemente sodobne šole, učne načrte so izvajali skozi različne oblike dela, ves čas so se trudili za visoko kakovost vzgojno-izobraževalnega procesa. Namenke dni smo skrbno načrtovali in učence peljali tudi v lutkovno gledališče, na ogled gledališke predstave, v muzej, na smučanje, drsanje, pohod, na zaključnih ekskurzijah so spoznavali našo čudovito Slovenijo.

Naši učenci so med šolskim letom uspešno sodelovali tudi na številnih tekmovanjih z različnih področij znanja in športa. V tekmovanjih iz znanja so dosegli štiri zlata priznanja. Devetošolka Neja Flogie je bila zlata na tekmovanju iz geografije, devetošolec Lan Sevčnikar in petošolec Urban Švagerl sta osvojila zlato priznanje za Vegovo priznanje iz matematike, sedmošolec Izidor Musil pa je osvojil zlato priznanje iz Vesele šole. Naši učenci so osvojili 22 srebrnih priznanj: 10 na tekmovanju Vesele šole, 6 na področju matematike, 2 na področju angleščine in na tekmovanju Zeleno pero ter eno pri geografiji in nemščini.

Sodelovali smo na različnih natečajih. Na likovnem natečaju Plakat miru v organizaciji Lions kluba Maribor je bil izbran plakat našega učenca Jureta Antolinca.

Na šoli je v tem šolskem letu prvič potekala interesna dejavnost – debatni klub. Učenci so pod vodstvom mentorice odlično delali in se že udeležili tudi debatnih turnirjev. Na mednarodnem debatnem turnirju v angleščini so Brina Kekec, Lan Sevčnikar in Lana Leskovar ekipno osvojili 3. mesto, Lan Sevčnikar pa kot govorec 10. mesto.

Prav tako so bili učenci uspešni na številnih športnih tekmovanjih. Tekmovali so v atletiki, krosu, badmintonu, namiznem tenisu, košarki, odbojki, rokometu, nogometu, smučanju, deskanju na snegu, judu, gimnastiki in plavanju. Na ekipnih tekmovanjih so najvidnejši uspeh dosegle starejše deklice v rokometu, saj so bile občinske prvakinja, druge na področnem tekmovanju, drugo mesto pa so osvojile še na polfinalu državnega tekmovanja. Občinski prvaki so bili starejši dečki v rokometu ter mlajše deklice v rokometu. Ob tem smo ekipno dosegli tudi nekaj drugih in tretjih mest na občinskem in področnem tekmovanju. Na šoli imamo tudi odlične športnike, ki so osvojili vidne uvrstitve na posamičnih tekmovanjih. Devetošolka Tina Volf je bila državna prvakinja v judu, Zala Žuran je na državnem tekmovanju v badmintonu osvojila 3. mesto. Področni prvaki so bili Nika Kralj v krosu, Lana Boršič v badmintonu, David Horvat v deskanju na snegu, Tina Volf, Vanessa Asja Herič ter Nik Špringer v judu, Neja Flogie in Tina Volf v atletiki ter Urban Breznik v plavanju. Ob tem so naši učenci osvojili še prva mesta na občinskih tekmovanjih ter še veliko drugih, tretjih in četrth mest.

Štirje devetošolci so se po izboru učiteljev in sošolcev, skupaj z mentorico, udeležili mednarodnega projekta Mirno morje. Za zveste bralce Prežihove bralne značke, od 6. do 9. razreda, smo izvedli noč branja v šoli. Udeležili smo se bralnega maratona.

Na šoli delujeta otroški in mladinski pevski zbor. V mesecu decembru 2016 smo lahko uživali v čudovitem božično-novoletnem koncertu, ki so ga pripravili učenci pod vodstvom naših učiteljev. Nastop je popestrila znana glasbenica Maja Pihler – Bilbi. Mladinski pevski zbor je imel tridnevne pevske vaje na CŠOD

Planinka. Oba zbora sta se predstavila na reviji pevskih zborov v Unionski dvorani ter na številnih prireditvah v šoli in v kraju. Ob koncu šolskega leta je mladinski pevski sodeloval na odmevnem slovenskem projektu, na Zborovskem bumu v Ljudskem vrtu, katerega častni pokrovitelj je bil predsednik države.

Leto 2017 je bilo tudi posebno leto za kraj Limbuš, saj je bila 870-letnica prve pisne omembe kraja ter 170-letnica ustanovitve Družbe za branje slovenskih bukvic. Tudi šola se je aktivno vključila v obeležitev teh pomembnih obletnic. Na preteklosti namreč gradimo sedanost in zremo v prihodnost. Tako smo v maju izvedli medijsko zelo prepoznaven in zahteven projekt Prevzeli smo muzej. Naši učenci so za en dan prevzeli vsa delovna mesta v Muzeju narodne osvoboditve Maribor in na ta dan s strokovnim vodenjem popeljali vse naše učence in obiskovalce skozi muzejske zbirke. Pripravili so tudi razstavo Zgodovina šolstva v Limbušu. Dela in priprav je bilo zelo veliko, zato je bilo zadovoljstvo ob odlično opravljenem delu še toliko večje.

V počastitev kraja smo v mesecu maju za krajane in starše pripravili tudi prireditev v šoli, na kateri so nas učenci in njihovi učitelji skozi čudovito prireditev popeljali v čas gradov in grajske gospoščine.

Z nastopajočimi smo sodelovali tudi na krajevni prireditvi ob krajevnem prazniku ter še na drugih prireditvah v kraju, kot so slovenski kulturni praznik, dan spomina na mrtve, prižiganje novoletnih lučk ... Na pustni torek smo izdelovali maske, rajali, razredi so se predstavili kot skupinske maske, nato pa smo se z učenci predmetne stopnje udeležili pustnega rajanja v Limbušu. Z vsebinsko bogatimi in kakovostno izvedenimi šolskimi prireditvami smo obeležili tudi slovenski kulturni praznik, praznik dela 1. maj ter dan državnosti.

Ob tednu otroka smo za učenec razredne stopnje pripravili različne dejavnosti ter se udeležili otroškega parlamenta in skupaj z mladimi razmišljali o svetu, v katerem živimo. Pozornost smo namenili različnim spominskim dnevom.

Za starše naših otrok smo, ob roditelskih sestankih in govorilnih urah, pripravili tudi predavanje dr. Alberta Mrgoleta in Leonide Mrgole z naslovom Zdrava odzivnost staršev, ki gradi otrokovo samostojnost in odgovornost. Naše strokovne delavke so izvedle šolo za starše pod imenom Izzivi starševstva. Starši so se lahko družili tudi na nekoliko bolj neformalnih druženjih, kot so razredne prireditve.

V mesecu juniju je šolanje na naši šoli zaključilo 38 devetošolcev. Od njih smo se poslovili na valeti, ki smo jo letos prvič organizirali v Hramu kulture Arnolda Tovornika v Selnici ob Dravi, kjer smo bili zelo zadovoljni. Govor zanje sem zaključila z mislimi Nejca Zaplotnika: »Potem je prišla puberteta, tisto čudovito obdobje, ko počasi postajaš takšen, kakršen bi rad bil, pa niti ne veš, kakšen želiš biti. Čas, ko te življenje polni kakor prazno vrečo, ko imaš vse svoje odločitve

za večne, svete in dokončne, in vse, o čemer sanjaš, se ti zdi dosegljivo.« Želim jim, da v življenju iščejo poti za uresničitev svojih sanj.

Želimo si, da bi bila šola tudi prijeten in urejen prostor. Ves čas se trudimo, da bi temu bilo tako. Pred nami je še zmeraj pomemben izziv, kako urediti vhod v šolo, ki kar kliče po prenovi. Izdelan imamo projekt prenove, vendar se, žal, zmeraj zaustavi pri finančnih sredstvih. Čeprav smo sami pripravljene sofinancirati projekt, imamo še zmeraj premalo denarja. Upamo, da nam bo projekt v naslednjem letu, s pomočjo naše ustanoviteljice MOM, vendarle uspelo realizirati, saj že nekaj časa skupaj iščemo ustrezne rešitve.

Zaključujemo leto, v katerem se je v šoli veliko dogajalo. Kot sem zapisala že na začetku, smo želeli učencem dati številne priložnosti, katere in v kolikšni meri jih bodo uresničili, pa je odvisno od vsakega posameznika.

18

Zahvaljujem se celotnemu kolektivu za opravljeno delo, menim, da je bilo odlično izvedeno. Prav tako hvala Svetu staršev, Svetu zavoda in Šolskemu skladu za njihovo pomoč pri delovanju šole.

V praznični december smo vas popeljali s Sejmom dobre volje, ki je bil v soboto, 2. decembra 2017, v šolski telovadnici. Na bazarju smo ponudili raznolike izdelke otrok, staršev in delavcev šole. Obiskovalci so se lahko posladkali s palačinkami, flancati, limbuškim loncem in se družili v čajnici. Tudi na srečelov nismo pozabili.

V svojem imenu in v imenu šole vam želim leto polno priložnosti, pravih poti, polno zdravja, sreče in zadovoljstva.

Mojca Kirbiš, ravnateljica OŠ Rada Robiča Limbuš

PREVZELI SMO MUZEJ

V letošnjem koledarskem letu smo se na šoli s številnimi dejavnostmi pridružili praznovanju 870-letnice prve omembe Limbuša. Velik projekt, ki smo ga izvajali skupaj z Muzejem narodne osvoboditve Maribor, je potekal pod imenom »Prevzeli smo muzej«.

Na izvedbo tega projekta smo se pripravljali že od začetka šolskega leta, ko smo razpisali delovna mesta, na katera so se učenci prijavi s prijavnico, v kateri so morali med drugim zapisati svoje kompetence za delovno mesto, za katerega so kandidirali. Ob koncu prijavnega roka je komisija preučila vse prijavnice in izbrala 32 učencev, ki so sodelovali v projektu. Učenci so se na projekt intenzivno pripravljali od meseca februarja, ko so obiskovali muzej, zbirali gradivo za razstavo ipd.

Učenci, ki so prevzeli muzej

Ponedeljek, 15. maj 2017, pa je bil dan, ko so učenci naše šole prevzeli Muzej narodne osvoboditve Maribor. Na ta dan je 32 učencev od 6. do 9. razreda prevzelo kar nekaj delovnih mest v tem muzeju, in sicer so bili vodiči za naše učence po razstavah, izvajali so likovne delavnice, pripravljali razstavo na temo zgodovine šolstva v Limbušu, skrbeli za stike z javnostjo, za red in mir v muzeju, fotografirali so dogajanje, ena učenka je prikazovala delo tkalke, devetošolka pa je prevzela delo direktorice muzeja in odgovarjala na elektronsko pošto, klice ter skrbela, da je dan potekal tako, kot mora. Prevzem se je zaključil z odprtjem razstave Naša šola je odprla vrata (Zgodovina šolstva v Limbušu), ki je bila na ogled v Muzeju NO do 10. junija 2017.

Andreja Cvetko in Jelka Napast, mentorici projekta

Andreja Cvetko, ena izmed mentoric učencev in učiteljica matematike na šoli:

Aprila 2016 sem se z nadarjenimi učenci udeležila delavnic v Muzeju NO Maribor, med drugimi zanimivimi dejavnostmi smo tudi prespali v muzejskih sobanah.

Name in na učence je ta delavnica pustila močan vtis. Na delavnici so mi zaposleni na kratko povedali tudi o projektu Prevzeli smo muzej. S sodelavko Jelko Napast sva se odločili za sodelovanje. S projektom smo želeli učencem podrobneje predstaviti muzej in delo v njem ter jim s tem dati tudi priložnost, da si načrtajo začetek svoje karijerne poti. Mnogim učencem je to, da so bili izbrani na delovna mesta, predstavljalo velik izziv.

MOJ DELOVNI DAN V MUZEJU

Prisluhnili smo mladim vodičem

Učenka Brina Kekec, nova direktorica muzeja:

Zahvaljujem se vsem svojim kolegom, predvsem pa se zahvaljujem vsem strokovnim delavcem muzeja, gospema Simoni Tripkovič in Miri Grašič, gospodoma Marjanu Matjašiču in Urošu Doklu ter ne nazadnje direktorici Aleksandri Berberih Slana. Vložili so veliko zaupanja v nas in mi smo dokazali, da smo prav zaradi naših let sposobni voditi muzej s svežim pristopom.

Učenec Aljoša Vreš, vodič po muzeju:

Ko so nam učiteljice prvič omenile ta projekt, sem takoj vedel, če se bom tega projekta udeležil, bom s tem pridobil nepozabno in zelo pomembno izkušnjo. Prav zaradi teh dveh stvari sem se odločil za sodelovanje v projektu. Sem namreč najmlajši delavec v muzeju, šestošolec. Več preglavic mi je povzročala izbira delovnega mesta. Na koncu sem se le odločil za vodiča (rad govorim) in mislim, da sem se odločil pravilno.

Učenka Janja Ajd, kustosinja:

Nikoli prej se nisem zares poglobila v zgodovino naše šole in kraja. In ker nisem vedela mnogo o preteklosti, sem si verjetno mislila, da je šola od nekdaj takšna, kot je zdaj. A s svojimi sodelavci sem ugotovila, da temu ni tako. Poglobili smo se v zgodovino šolstva v Limbušu, prebirali šolsko in župnijsko kroniko ter druge vire, ugotavljali, kaj se je v tem času dogajalo drugod po svetu. Zbrali smo tudi veliko predmetov in slik. Mislim, da je res pomembno, da vemo nekaj o ustanovi, v kateri se izobražujemo.

Že kar nekaj let poskušam preizkusiti svoje vrline na vseh možnih področjih. Zato sem se odločila prijaviti za vlogo vodiča v muzeju Narodne osamosvojitve Maribor, saj se mi je zdelo, da bi se v takem delu dobro odrezala.

Po dolgih dnevih vaj doma in v muzeju je končno prišel veliki dan. Vrata muzeja so se odprla že ob osmi uri zjutraj in v muzej je prišlo ogromno otrok željnih znanja. Vse je postalo drugače. Ni bilo več tako kot na vajah; zdaj je šlo zares. Brez pomoči izkušenih vodičev, naših učiteljev ali drugih delavcev. Pred mano je stalo ogromno glavic, ki so me začudeno gledale ter se spraševale, kaj jaz počnem tukaj, na mestu vodiča. Z nekaj treme sem začela svoje prve ogleda, potem pa je šlo vedno bolj gladko in na koncu sem brez težav zaključila več kot 15 ogledov razstave Mariborski Manchester oziroma razstave o nastanku tekstilne industrije v Mariboru.

Dan je bil naporen in utrujajoč, vendar sem na koncu imela občutek, da sem storila nekaj dobrega, saj sem vedela, da sem več kot dvestotim obiskovalcem podarila nekaj znanja, ki sem ga tudi sama pobrala ob tej razstavi. Ugotovila sem tudi, da delo vodiča sploh ni lahko in da je za pripravo ogleda razstave potrebno ogromno časa ter truda. Kljub temu pa moj sanjski poklic ni vodič in tega dela ne bi opravljala poklicno. Veliko bolj všeč mi je poklic fizioterapevta ali poklicnega trenerja. Vendar bi z veseljem tak dan ponovila, saj mi je ta dan res ostal v dobrem spominu in verjamem, da bo tam še lep čas.

Katja Kokalj, 8. b

KO SMO V ŠOLI TUDI PONOČI – NOČ BRANJA 2017

Pohod z lučkami, sladke dobrote, druženje pozno v noč, branje najboljših knjig, joga, iskanje zaklada, pisanje v papajščini in še mnogo več smo doživeli na noči branja 2017.

Zbrano poslušanje v muzeju

Nočno kreativno pisanje

Učenci pri jogi

Čarobna čajnica

Nočno branje in šepetanje ☺

20

Učenci, ki smo lansko šolsko leto osvojili bralno značko, smo se zbrali v petek, 27. januarja 2017, v slovenski učilnici. Najprej nas je nagovorila naša knjižničarka, ga. Darja Lorenčič Lašič, in nam povedala, kako se bo odvijal petkov popoldan in noč, ki je bila pred nami.

Ob 17.30 so se pričele prve delavnice. Učenci smo bili razdeljeni v pet skupin in vsaka skupina je obiskala vseh pet delavnic. Učiteljica, ga. Maruša Voh, je vodila jogo, učiteljica, ga. Julija Flogie, kreativno pisanje, pri učiteljicah, ge. Moniki Biderman in ge. Jelki Napast, smo poslikavali kozarce in pri učiteljici, ge. Andreji Cvetko, te poslikane kozarce - lučke opremili z ročaji. Z obnovo in okraševanjem knjig smo se ukvarjali pri učiteljici, ge. Jasni Antolinc. Vsaka delavnica je trajala eno uro. Ob 19.30 nas je pričakala slastna večerja. Ga. Janja Plausteiner, vodja šolske prehrane,

in kuhar, g. Janez Urnaut, sta nam pripravila slastne pice. Po večerji smo opravili še tri delavnice.

Ob 23. uri smo se zbrali v jedilnici na »predpolnočni čajnici«. Vsak si je privoščil skodelico čaja, na mizah pa ni manjkalo sladkih dobrot, ki smo jih prinesli učenci sami. Ob 23.30 smo odšli na nočni pohod po Limbušu z lučkami, ki smo jih izdelali sami. Ko smo se vrnili, nas je čakalo pripravljanje ležišč in umivanje. Sledilo je druženje in branje pozno v noč.

Naslednji dan smo se zbudili ob 8.30, pozajtrkovali in pospravili učilnice, ki so bile za en dan naše spalnice. Spet smo se dobili v slovenski učilnici, zapisali svoje vtise, ga. knjižničarka pa nam je razdelila prislužena priznanja. Počasi so začeli po nas prihajati starši in tako se je končala naša noč branja, ki jo bomo ponovili čez dve leti. Verjameva, da se je vsem učencem, ki so noč preživeli v šoli, vtisnila v spomin.

Katja Kokalj in Gaja Strmšnik, 8. b

Obnavljali smo knjige

Nočni pohod z lučkami po Limbušu

Nekaj vtisov učencev udeležencev:

Gal: Veliko smo se smejali. Res ni težko prebrati nekaj knjig, da doživiš tako zanimivo noč. Hvala ga. knjižničarka za tako nepozabno doživetje!

Matic: Bilo mi je všeč. Najboljše je bilo, ko smo iskali zaklad. Edino spanja je bilo premalo.

Enej: Užival sem na nočnem pohodu.

Skrivnostneži:

- Vse delavnice so bile super. Najbolj pa mi je ostalo v spominu, ko sva z Urbanom sredi noči jedla v jedilnici sladkarije.

- V čast mi je, da sem se s svojimi prijatelji lahko udeležil noči branja.

- Super je bilo to, da smo lahko čas preživeli z branjem in s prijatelji. Zabavno se je bilo naučiti skrivni jezik in iskati v temi skriti zaklad. Zanimiva je bila tudi izdelava svetilk in joga. Tudi hrana je bila odlična.

Katja: Bilo je prijetno. Imela sem se odlično, všeč so mi bile delavnice na različnih področjih in pohod. Veliko smo se družili pozno v noč in se sladkali z domačimi dobrotami. Bilo je poučno in zabavno, zato bi noč zagotovo ponovila.

DAN NA GRADU

V okviru praznovanja 870-letnice prve omembe našega kraja smo krajevno prireditev v maju naslovili Dan na gradu, saj smo prireditev namenili obujanju spominov na grajsko gospodo na gradu na Grajskem griču.

V vlogi graščaka se je predstavil učenec lanskega 3. b, Thor David Soršak, v vlogi graščakinje pa učenka 3. a, Jera Musil. Na »gradu« so se z različnimi točkami predstavili učenci od 1. do 5. razreda. Najmlajši so okušali in obirali grozdje ter prikazali kmečko življenje otrok ob mlinu, malo večji pa kmete in kmetice – žanjice ob delu s petjem in plesom. Predstavili so se vitezi, ki so uprizorili kronanje viteza, kar je bilo zelo posebno. Za zaključek so petošolci prikazali še ples na gradu.

Pridih grajske skrivnostnosti je s prelepim igranjem na harfo dodala še učenka Hana Kamplet Lešnik. Za bogate kostume so poskrbele učiteljice posameznih razredov. Da pa je bilo res vse grajsko, so učiteljice, ga. Zdenka Dvoršek, ga. Tina Rajšt, ga. Eva Dajčman Jaušovec in ga. Sonja Fabijan, poskrbele še za sceno. Priprave so potekale pod budnim očesom učiteljice, ge. Aleksandre Polič.

S to prireditvijo smo na res lep način obeležili krajevno obletnico. Obiskovalci so nas nagradili z močni aplavzom

Sara Svena Soršak, 6. a

Graščak in graščakinja

Slovesno naznanilo

21

Dogajanje na gradu

PRVIČ V ŠOLI V NARAVI

Letošnji drugošolci so si prijetno zapomnili zadnji šolski dan v prvem razredu, saj so ga zaključili na Kozjaku, kjer so tri dni preživel v šoli v naravi. Prav tukaj so dobili prva spričevala, pohvale in diplome iz rok ge. ravnateljice, Mojce Kirbiš.

Topli, sončni junijski dnevi so nam kar prehitro minili. Bili so polni raznovrstnih aktivnosti v naravi; od pohodništva, jahanja konj, tabornih veščin, spoznavanja življenja v potoku in seveda igre, igre ... ter druženja s sošolci. Le kdo si takih dogodkov ne bi zapomnil?

*Razredničarki drugih razredov
Majda Dajčman in Anita Ranc*

Ob ognju

To smo mi

Slastno in osvežujoče

Izpovedi udeležencev:

Tinkara Gostenčnik, 2. a: Jahala sem na belem konju. Naslednji dan sem streljala z lokom. Popoldne smo šli na pohod. Ko smo se vrnili, smo se šli igrat.

Ben Forstner, 2. a: V šoli v naravi mi je bilo všeč, ker sem streljal z lokom in jahal konje. Veliko sem se igral. Udobno mi je bilo, ko sem spal.

Tilen Cigliarič, 2. a: Najboljše mi je bilo streljanje z lokom, saj sem zadel sredino. Vesel sem bil, ko sem jahal konja. Užival sem, ko smo igrali nogomet, saj sem premagal Luko in Maia.

Maša Leskovar, 2. b: Imeli smo se lepo. Zbirali smo se ob tabornem ognju in peli pesmi. Podnevi smo hodili na pohode gledat živali in jahat konje.

Tibor Zep, 2. b: V šoli v naravi sem dobil veliko izkušenj pri lokostrelstvu, taborjenju in pomoči.

Hana Drevenšek, 2. b: Tako lepe pokrajine, kot je bila v šoli v naravi, še nisem videla. Bili so eni izmed najlepših občutkov. Vesela sem, da sem obiskala Duh na Ostrem vrhu.

PECIVO, SKOZI KATEREGA SONCE TRIKRAT POSIJE

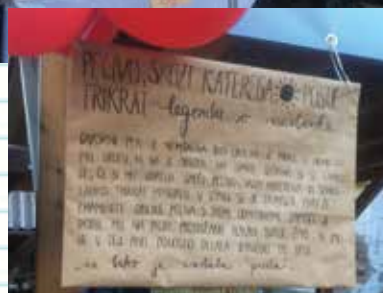
Letošnje martinovanje v Limbušu je bilo prav posebno doživetje tudi za sedmošolce osnovne šole. V soboto, 4. novembra, smo se zelo potrudili in na lepo okrašeni stojnici ponujali pecivo, sendviče, topel čaj, srečke za srečelov ipd.

Že jutranje sonce je nakazovalo, da se nam obeta lep dan. Na dogovorjenem mestu smo se zbrali ob 9. uri in začeli pripravljati našo stojnico. To je bil projekt, v katerega so bile vključene celotne družine sedmošolcev, z nami pa sta bila tudi razrednika, g. Boštjan Vrecl in ga. Monika Biderman.

Pia Grudnik, Nika Vecl, 7. a

Sedmošolci na Martinovi stojnici

Legenda o presti

PLAKAT MIRU - MIR PRAZNUJE

V preteklem šolskem letu smo se že petič, na povabilo Lions kluba Piramida iz Maribora, udeležili mednarodnega natečaja Plakat miru na temo Mir praznuje. Našo šolo je na občinskem nivoju zastopalo sedemnajst otrok. Strokovna komisija je za nadaljnje tekmovanje izbrala plakat osmošolca Jureta Antolinca, ki je našo šolo zastopal tudi na državnem nivoju. Z veseljem lahko povem, da je Jure že četrti učenec naše šole, ki se je s svojim plakatom, izmed 240 plakatov uvrščenih na državno tekmovanje, uspel uvrstiti med štiriindvajset najlepših plakatov v Sloveniji.

Vseh 24 finalistov je bilo povabljenih na zaključno prireditev, ki je bila ob 100-letnici lionizma v svetu v soboto, 27. maja 2017, v Osrednjem atriju Mestne hiše v Ljubljani. Priznanja in priložnostna darila je finalistom podelila koordinatorka natečaja in pooblaščenka guvernerja za Plakat miru, gospa Darja Delavec, razstavo pa je odprl guverner Distrikta 129, gospod Gregor Pajič. Po otvoritvi so vsi finalisti ustvarili še

Plakat miru Jureta Antolinca

skupinski veliki Plakat miru, ki ga je na osrednji prireditvi pred Mestno hišo, s poslanico miru »Mir se nam ponuja v vsakem trenutku, v vsakem dihu, v vsakem koraku«, odprl Alen Kobilica.

Za sodelovanje na mednarodnem natečaju Plakat miru naši šoli Lions klub Piramida vsako leto tudi donira 500 evrov za šole v naravi socialno ogroženih otrok. Za donacijo se jim v imenu šole in vseh socialno ogroženih otrok iskreno zahvaljujemo.

Mednarodnega natečaja Plakata miru smo se udeležili tudi v letošnjem šolskem letu. Letošnja tema je bila Bodočnost miru. Našo šolo je tokrat zastopalo devet učencev. Za nadaljnje tekmovanje na državnem nivoju sta bila letos prvič izbrana dva plakata. To sta plakata šestošolk, Laure Lukman in Neže Musil. Obe ma želim, da bi njun plakat prepričal strokovno komisijo in bi se uvrstili med 24 finalistov.

V letošnjem šolskem letu pa smo bili aktivni tudi na kiparskem področju. Udeležili smo se 32. kiparskega srečanja za učence iz osnovnih šol Maribora, podravske regije in sosednjih pokrajin. Učenci so na temo ČAROVNIJA V LESU dva dni ustvarjali iz lesa, pri čemer so jim z nasveti in tehnično pomočjo pomagali akademski kipar Marjan Drev, likovni pedagogi in nepogrešljivi hišnik Janez iz OŠ Malečnik s pomočniki.

Našo šolo so zastopali devetošolci Jure Antolinc, Neža Jevšnikar in Jernej Pušnik. Ustvarili so modernistično skulpturo z naslovom »Ženski torso«. V dveh dneh so pridobili kar nekaj izkušenj s kiparskimi tehnikami in rokovanjem z različnimi orodji, predvsem pa ustvarjalno uživali.

Odprtje razstave čudovitih čarovnij v lesu je bila 15. novembra v Galeriji Rudolf v Mariboru.

Jasna Antolinc, likovna pedagoginja na OŠ Rada Robiča

»Ženski torso«

23

NA SVETOVNI DAN UČITELJEV

Letošnji svetovni dan učiteljev, ki ga obeležujemo 5. oktobra, smo na naši šoli preživeli nekoliko drugače. Uro pouka smo učitelji »le« spremljali, saj so pred učence stopili tisti, ki so se želeli preizkusiti v vlogi »čisto pravega učitelja«. In teh ni bilo malo!

Po dva ali trije učenci iz razredov na predmetni stopnji so poučevali v razredih na razredni stopnji, še dva pa sta tisto uro prevzela pouk v svojem razredu. Seveda ni bilo lahko stopiti pred tablo, zato so se učenci na to uro morali dobro pripraviti. Tako so spoznali, da je za 45 minut pouka potrebnih kar veliko priprav. Pri teh so jim z nasveti priskočili na pomoč učitelji.

Devetošolci so prvošolce učili, kaj je to navpična črta. Ob načrtovanju so se spraševali, ali so se o tem učili tudi oni sami in kaj naj jim razlagajo o navpični črti eno uro. A kaj hitro so spoznali, da to ni tako enostavno in da je potrebno veliko vaje, da v zvezku ali na tabli nastane navpična ravna črta ... Prvošolci so bili zelo aktivni in ob obisku v razredu je bilo v zraku veliko rok, ki so želele pokazati, kako narišemo ravno črto.

Tudi drugje je bilo pestro. Drugošolci so prisluhnili dramatizaciji zgodbe in razgovoru o njej, nekateri pa so s petošolci drug drugemu brali. Tretješolci so bili matematično aktivni, v četrtem a so na najrazličnejše načine spoznavali simetrijo, v četrtem b pa so spoznavali socialne igre. Peti b je imel uro prve pomoči, tako teoretično kot praktično.

Še nekoliko težje pa je bilo delo za tiste učence, ki so kot »učitelji« stopili pred svoj razred. Tako so v tej uri po razredih razlagali o matematičnih problemih, zgodovinskem štetju, svetlobnih telesih, knjižnem jeziku, izvedli pa so tudi ure angleščine v manjših učnih skupinah in uri športa pri dekletih in fantih.

»Mladi učitelji« v 1. razredu

Poučevanje simetrije v 4. a

To pa še ni bilo vse, saj opravljamo učitelji na šoli še tudi druga pomembna dela. Eno izmed njih je tudi dežurstvo. Tako so se nekateri preizkusili tudi v tej vlogi in ugotovili, da ni preveč preprosto vzdrževati reda na hodnikih ter med malico in kosilom v jedilnici. Glavno vprašanje je bilo, kako pristopiti do učencev na način, ki bi bil všeč tudi »meni« ...

Učenci so bili izkušnje veseli in upamo, da smo jim s to priložnostjo vsaj nekoliko odstrili pogled v zakulisje našega dela.

Zahvala tudi vsem strokovnim delavcem, ki so pomagali »učencem – učiteljem« pri pripravah na uro poučevanja.

Mojca Kirbiš in Julija Flogie, OŠ Rada Robiča Limbuš

ZAŽIVEL JE PROJEKT »IZZIVI STARŠEVSTVA«

Modernizacija časa in prostora ter socialnih omrežij nas vsak dan znova sooča z novimi ali pa le z drugačnimi pristopi, tehnikami in metodami, strategijami v vzgoji in izobraževanju, kot so v vzgoji bili prisotni in učinkoviti nekoč. Šola že od vsega začetka ni le izobraževalna, temveč ob tem tudi vzgojna institucija, ki diha z otroki in njihovimi starši, ob tem pa tudi z okoljem, v katerega je vpeta.

Na Osnovni šoli Rada Robiča Limbuš smo se kar nekaj časa ukvarjali z idejo, kako se še bolj približati staršem, predvsem tistim, ki čutijo kakršen koli dvom, občutek nemoči, ali pa so zgolj v svojih vzgojnih pristopih do svojih otrok manj samozavestni in odločni. Zato smo idejo razvili do te mere, da smo oblikovali projekt »Izzivi starševstva« v obliki delavnic za starše otrok od 2. do 4. razreda, ki jih strokovne delavke in učiteljice ponujamo prijavljenim staršem enkrat mesečno. Delavnice so zasnovane iz dveh delov, in sicer vsaki teoretični razlagi določene področja vzgoje sledi tudi praktični del. Staršem ponudimo izkušnjo, da se preizkusijo z uvajanjem predstavljenih tehnik, strategij in metod tudi doma v okviru družine skupaj s svojim otrokom. Na naslednjem srečanju njihovo izkušnjo evalviramo oz. jo ovrednotimo z deljenjem mnenj, idej, izkušenj z drugimi starši udeleženci ter se pogovarjamo, kako konstruktivno in učinkovito s svojim otrokom naprej. Seveda brez poseganja in spreminjanja lastnih vzorcev vedenja in funkcioniranja ne gre. Starši se morajo najprej obrniti

in zazreti vase, šele nato lahko svoje delovanje razširijo tudi na pojem družine in tudi na celotni socialni kontekst. Veseli smo, da je sodelujočih staršev kar nekaj, seveda pa bi bili veseli tudi številčnejše udeležbe.

V lanskem šolskem letu 2016/2017 smo strokovne delavke in učiteljice enkrat mesečno vodile delavnice z eno skupino staršev. Zaradi dobrega odziva in pomembnih pozitivnih povratnih informacij staršev ter lastnega prepričanja, da so izbrane teme delavnic še kako pomembne v današnjem času, tako za starše kot nas, pedagoške delavce, v letošnjem šolskem letu 2017/2018 izvajamo delavnice za nadaljevalno skupino staršev udeležencev lanskih delavnic in začetno skupino na novo povabljenih staršev. Odziv staršev je zadovoljiv, lahko pa bi pri svojem delu bili še učinkovitejši

24

Skupaj na delavnici Drug drugemu v izzivi

ter vzgojno še uspešnejši, če bi pri projektu sodelovali z večjim številom staršev.

Ker smo prepričani, da moramo izhajati iz vsakega posameznega otroka in ker je vsak otrok individuum zase, mu z zaupanjem, jasno postavljenimi okvirji delovanja ter doslednostjo lahko pomagamo oblikovati njegov lasten zemljevid, ki bo pomembna odskočna deska za njegov nadaljnji razvoj. Pa srečno!

V imenu delovnega tima zapisala mag. Maja Ferčič, svetovalna delavka na OŠ Rada Robiča Limbuš

VSEŽIVLJENJSKO IZOBRAŽEVANJE STAREJŠIH in medgeneracijsko socialno mreženje v organizaciji Kolpingove družine Limbuš

Kolpingova družina Limbuš, ki deluje v sestavi Kolpingovega združenja Slovenije na območju Župnije Limbuš in šteje 84 članov, je po svojih aktivnostih najbolj dejavna društvena organizacija v kraju na področju neformalnega izobraževanja starejših, na področju mednarodnega projektne dela in dolgoročnih socialnih aktivnosti. V letu 2017 je KD organizirala za članstvo, župljane, krajanke in druge zainteresirane 7 izobraževalnih večerov z aktualno tematiko (Adolf Kolping – socialni reformator, Razvoj bralne kulture v limbuški župniji, Razlaščanje malih delničarjev – ddr. Peter Glavič, Limbuški jubileji v letu 2017, Moja aktivna vloga na odru dela, Predstavitev avtobiografske knjige Franca Mulca »Indija Koromandija«, Kristjan med vero in politiko – p. Branko Cestnik ter Družina je sveti kraj),

en izobraževalni dan v Laškem in Teharjah, tečaj nemškega jezika, začetni in nadaljevalni tečaj računalništva in elementov socialnega mreženja, kulturni večer ob kulturnem prazniku z gostom večera, gledališkim igralcem Radom Pavalcem, kulinarčno delavnico ter medgeneracijsko čajanko s pogovorom o krajevnih običajih. Vseh izobraževalnih aktivnosti se je udeležilo skupno okoli 353 udeležencev. KD Limbuš sodeluje v kraju z Župnijo Limbuš, z Osnovno šolo Rada Robiča in z Društvom upokojencev Li-Pe.

Franjo Šauperl, predsednik Kolpingove družine Limbuš

MAISTROVI TABORNIKI V LETU 2017

Taborništvo ustvarja samostojne in odgovorne posameznike

Taborništvo ima pri nas že precej bogato zgodovino, saj je bila Zveza tabornikov Slovenije ustanovljena 22. aprila leta 1951 in od takrat neprekinjeno deluje ves čas. V Limbušu je bil Odred srebrnega fazana ustanovljen leta 1954 in se kasneje preimenoval v Maistrov rod.

Večina ljudi taborništvo zagotovo najprej poveže z različnimi aktivnostmi v naravi – od spanja v šotoru, kurjenja tabornega ognja, do pohodov v neznanu. A taborništvo je veliko več, saj skrbi za celostni razvoj mladih ljudi in jim omogoča, da se razvijejo v samostojne, samozavestne, angažirane in iznajdljive posameznike, ki znajo razmišljati s svojo glavo in vedo, da so lahko kos čisto vsakemu izzivu.

Kljub dolgoletni tradiciji pa je taborništvo zelo sodobno mladinsko gibanje.

Taborniške dejavnosti nudijo ogromno širino, ki ustreza širokemu razponu interesov mladega človeka. To je velika prednost taborništva pred drugimi, na ožje področje usmerjenimi krožki in interesnimi dejavnostmi, ki večinoma spodbujajo vrhunskost le na enem področju. V taborništvu pa otrokom pustimo otroštvo ter jim skozi igro in pestre aktivnosti pomagamo ustvariti dobre temelje za razvoj celovite osebnosti. Mladim so taborniške dejavnosti tako blizu, ker vzgojni proces tu poteka skozi dogodivščino, kar je precej drugače kot v formalnem šolskem sistemu. Mladi znanje pridobivajo skozi igre, spoznavanje narave in okolice, s praktičnim delom in razreševanjem različnih izzivov. Izpostaviti je treba naravo kot primarno okolje, v katerem taborniki izvajamo svoje dejavnosti. Tu gre predvsem za učenje

Kaj smo počeli v letu 2017?

7. 1. 2017	Hubertov pohod (org. TD Limbuš)	Grče
27. –28. 1. 2017	Državno zimsko orientac. tekmovanje ZOT 2017	PP
8. 2. 2017	Zimski pohod na Plač (org. TD Limbuš)	Grče
25. 3. 2017	Pohod na Boč	Vsi člani
1. 4. 2017	Čistilna akcija (org. TD Limbuš)	Vsi člani
21. 4. 2017	Dan tabornikov (zapisega novih članov)	MČ, GG
22. 4. 2017	Taborniški feštival (Ljubljana)	MČ
22. 4. 2017	Šarhov festival miru Trije kralji (org. ZB)	Grče
6. 5. 2017	Tekmovanje v kuhanju kisle župe (org. TD)	Grče
13. 5. 2017	Področni mnogoboj (Maribor)	MČ, GG
21. 5. 2017	Pohod Čez limbuške griče (kraj. praznik)	Vsi člani
8.–9. 6. 2017	Propagandni tabor za OŠ	MČ
10. 6. 2017	Tečaj prve pomoči	PP, Grče
16.–17. 6. 2017	Državni mnogoboj (Šempeter v Sav. dolini)	MČ, GG
25. 6.–1. 7. 2017	Letni tabor na Tojzlovem vrhu	Vsi člani
8.–10. 9. 2017	Bivak na Pečkah	MČ, GG
13.–14. 10. 2017	Orientacijsko tekmovanje GROF 2017 (Celje)	GG, PP
27.–29. 10. 2017	Jesenovanje na Glažuti	MČ, GG
18. 11. 2017	Taborniške igrarije	MČ, GG
december	Zimske radosti	MČ, GG
december	Božičkovanje	MČ, GG

orientacije (ki pride prav ne le v naravi, ampak tudi v mestih in na potovanjih), veščin bivanja in preživetja v naravi, vključno s postavljanjem prebivališč (ki izuri vsak dan uporabne ročne spretnosti) in iskanjem ter pripravo hrane.

Poleg tega pa je pomembno, da je taborništvo prostovoljno, torej ga opravljajo tisti, ki v njem uživajo in ki jih to veseli, posledica česar pa je v večini primerov ravno sprejemanje "posebnega" načina življenja. Pri tabornikih se spletejo tudi zares močne prijateljske vezi, zato se veliko ljudi, ki vsak dan delajo eden z drugim, družijo tudi v prostem času.

Temeljne taborniške dejavnosti se izvajajo v lokalnih taborniških društvih, pri tabornikih ta društva imenujemo rodovi. Taborniška društva združujejo od 30 do nekaj sto članov, ki so razdeljeni v vode in klube (8 do 10 članov). Taborniki in tabornice se med letom vsak teden srečujemo na vodovih srečanjih, kjer skozi igro in praktično delo usvajamo taborniške veščine in znanja. Približno enkrat mesečno se organizirajo večje akcije, kjer sodelujejo vsi člani društva. Taborniki se radi udeležujemo tudi srečanj in tekmovanj, kjer se družimo z drugimi taborniki iz vse Slovenije. Vrhunec celoletnega taborniškega dela pa je seveda taborjenje, ko imamo taborniki priložnost del poletja živeti v naravi in z naravo, preizkusiti čez leto pridobljena znanja in s prijatelji nabrati kup lepih spominov.

Danes je Maistrov rod Limbuš član Zveze tabornikov Slovenije in šteje 64 članov:

- 21 medvedkov in čebelic (6 do 10 let) – vod Močeradi
- 18 gozdovnic in gozdovnikov (11 do 15 let) – vod Čupafci
- 1 popotnica (16 do 20 let) – vodnica
- 24 grč (nad 27 let) – klub Srebrni fazan

Zastavljen program smo v celoti izpolnili. Z izvedbo smo lahko zadovoljni, saj so se naši otroci odlično izkazali na vseh tekmovanjih.

Sodelovali smo tudi s TD Limbuš, in sicer s kuhanjem jedi iz kotlička na njihovih tržnicah, s KS pa na proslavi ob krajevnem prazniku in z ZB na komeemoraciji.

V prihajajočem letu si želimo vzgojiti še kakšnega novega vodnika in obuditi klubsko dejavnost.

Zahvaljujemo se vsem staršem, ki omogočate svojim otrokom, da so taborniki, OŠ Rada Robiča Limbuš in KS Limbuš za koriščenje prostorov za našo dejavnost ter vsem prostovoljcem, ki nam pomagajo pri izvedbi programa.

Vsem vam in nam pa želimo mirno, zdravo in srečno leto 2018.

Z naravo k boljšemu človeku!

TURISTIČNO DRUŠTVO LIMBUŠ vam pripravi vedno nekaj novega

V letu 2017 smo načrtovali naloge, prireditve in akcije, ki smo jih zapisali v našem Informatorju, katerega prejmejo vsi naši člani, ustanove, podjetniki, trgovine, gostišča, cvetličarne, vinogradniki idr. v našem lepem Limbušu. Obveščanja smo dopolnili s Facebook profilom, objavo prireditev preko radia in televizije BKTV ter z osebnimi vabili.

Vsa dogajanja in prireditve smo skrbno in natančno pripravili. Vse je bilo zelo dobro obiskano in realizirano.

26

Lansko leto smo polepšali Limbuš s poslikavo zabojnikov, letos smo to še dopolnili z desetimi poslikanimi zabojniki, ki smo jih porazdelili tja, kjer jih še ni bilo. Spet so nam to napravili učenci osnovne šole in otroci vrtca, zato njim in mentoricama Jasni Antolinc in Karli Svetina velika zahvala.

Korita so bila v poletnem času zasajena s cvetjem, dodali smo še cvetje na dva mostova, kjer zanj skrbijo naši krajanji, pozimi pa nam dajejo lep videz mačehice.

Novo koledarsko leto pričnemo s Hubertovim pohodom iz Limbuša, do domačije Marin, do Meranovega in nazaj v Limbuš. Vsako leto se tega pohoda udeleži vedno več pohodnikov. Ker nam zima nekoliko nagaja, nismo mogli organizirati sankanja.

Pohodniška sekcija je ob kulturnem prazniku pohodnike zbrala v Svečini, kjer smo obeležili spomin na Prešerna in pripravili kulturni program.

Čas je bil za občni zbor, kjer smo predstavili delo UO oz. društva za leto 2016. Sekcije so podale poročilo, podelili smo društvena priznanja in priznanja za okolje. Društvena priznanja so prejeli naslednji naši člani: Dajana URBANČIČ, Barbara KOMES, Darja ŠILEC, Marija LONČARIČ in taborniki MAISTROVEGA ODREDA. Priznanja za okolje so prejeli družini MALEK in PUŠENJAK iz Laznice ter družini ŠERUGA in POLIČ iz Limbuša.

Dobro smo organizirali PUSTOVANJE, in sicer skupaj z vrtcem in šolo. Povorka s kurenti se je vila po cesti do našega trga, kjer smo pripravili pravo pustno rajanje.

Pustovanje

Vsako leto podarimo našim članicam ob dnevu žena in materinskem dnevu predstavo v Pekrah.

Že je tukaj pomlad in treba je bilo počistiti naš kraj, posaditi novo cvetje, urediti skalnjak, pobrati smeti. Vse to smo urejali s krajanji, učenci in otroki iz vrtca.

Tudi naši tržnici in bazarja so dobro obiskani, tako s strani prodajalcev kot kupcev oz. obiskovalcev našega kraja. Krajanji s prostovoljnimi prispevki kupijo domače proizvode in dobrote naše sekcije Limbuških žena. Sekcija Limbuške žene nas čez vse leto razvajajo z dobrotami, zato tudi njim hvala. Taborniki pa nas vedno presenetijo z dobro hrano, ki jo skuhamo na tržnici in bazarju.

V času krajevnega praznika je v našem društvu zelo pestro in delovno. Že sam praznik ima svojo tradicijo, ki se prične s postavljanjem majskega drevesa na prostoru pred društvom, zvečer s kresovanjem, na sam praznik pa nas zbudijo glasbeniki Godbe Ruše z mažoretami, za tem sledi tradicionalni pohod na Pečke.

V maju kuhamo »kislo župo«. Vsako leto je več kuharjev, ki skuhamo izvrstno »kislo župo«, ki jo je imel zelo rad nadvojvoda Janez.

Članice sekcije Limbuške žene so si privoščile izlet na turistično kmetijo, saj nam čez vse leto pečejo dobrote, ki jih z veseljem poskusimo.

Na koncu maja pa sledi zaključek praznovanja krajevnega praznika s kulturnim programom in podelitvijo priznaja krajanom, ki so s kakršnim koli delom pripomogli k razvoju našega kraja. Med nagrajenci sta bila dva člana našega društva, in sicer mentorica Turističnega podmladka Dragica Sernc in podjetje Uprint.

Že je tukaj junij, a mi smo imeli še tri prireditve: prva je bila pri Kramerjevih – Dan klasične glasbe, vrtnic in vina, sledil je Orientacijski pohod Limbuš–Meranovo za družine in skupine. Udeležba je bila številčna, najbolj smo se veselili družin z otroki, ki so z veseljem in voljo premagali ne preveč naporen pohod, polletje pa smo končali z izletom v organizaciji Pohodniške sekcije, in sicer na Koroško.

Tudi v času dopustov nismo mirovali, saj je grozdje začelo pridobivati svojo barvo. Ptiči so pričeli s pokušino, zato je bilo potrebno postaviti klopotec, ki stoji na Meranovem. Vinogradniki so izbrali novega »OUTERJA«, ki pazi na nepridiprave v vinogradih, to je Dušan Jaunik.

Prvič letos smo organizirali ŠTERNOV POHOD, to je pohod v spomin na našega dobrega in delovnega člana Ivana ŠTERNA.

Trgatve so se pričele pri naših vinogradnikih, od Jaunika, Marinovih, Meranovega in pri vseh ostalih, ki se ukvarjajo z vinogradništvom. Letos je bila izvrstna letina, katero smo poskusili na martinovanju ob krstu pri Šfiligoj-Kočevarjevih in dobro pripravljenih vinotočih po Limbuški grabi oz. dolinci od Čeligejeve preše, kjer smo prešali jabolka, pa vse tja do Meranovega.

Šternov pohod

Za člane smo pripravili tradicionalni piknik, kjer smo jim postregli z jedačo in pijačo. Bilo je veselo, saj nam je za dobro voljo poskrbelo še sonce.

Turistični podmladek vodi Dragica Sernc, ki nam bo njihovo delo podala v posebnem poročilu iz vrtca.

Že se bliža božični čas, ki ga bomo obeležili s postavljanjem smreke, jo okrasili s pomočjo otrok iz vrtca in ob kulturnem programu prižgali lučke, ki bodo gorele še v prihodnje leto. Istočasno bomo imeli tudi božično-novoletni bazar. December bomo končali s škratovanjem in pohodom na Pekrsko gorco, nato pa veselo zakorakali v NOVO LETO 2018.

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ - PEKRE MARLES HIŠE V LETU 2017

Nogomet je moštvena igra z žogo in eden najbolj priljubljenih športov na svetu, zato mu pravijo tudi »najbolj priljubljena postranska stvar na svetu« (v Wikipediji). Imamo pa še nekaj domačih definicij: 22 »butlof« teče za eno žogo, sodniki so po navadi črni itd., ostalo dodajte sami po lastni izbiri, saj dodatkov je ogromno. Najbolj pogosto pravilo navijačev in gledalcev je, da samo oni vse vedo, igralci, trenerji in sodniki pa tako nimajo pojma. Na tekmi oziroma na sploh je toliko trenerjev, kolikor je tistih, ki se zanimajo za nogomet. Če pogledamo samo državno reprezentanco, bi vsi igralce izbrali drugače, taktika selektorja je popolnoma zgrešena, da o ostalih podrobnostih sploh ne govorimo. Tudi pri nas ni nič drugače, vendar preneseno v naše okolje in naše razmere.

Vendar to je nogomet, ki nam ob zmagi in uspehu polepša dan, zagreni življenje ob porazu, toda brez njega ne moremo.

V letu, ki se izteka, je bilo kar veliko aktivnosti, ki si sledijo iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz meseca v mesec. Po končani sezoni 2016/2017 smo se odločili za menjavo trenerja članske ekipe. Dosedanjega trenerja Borisa Pisnika, ki je člansko ekipo vodil več kot

Zahvala velja celotnemu UO društva, predsednikom sekcij, hvala za dobro sodelovanje s šolo in vrtcem, ansamblu Šaljivci, tabornikom, KS, ljudskim godcem-harmonikarjem, pevkam ljudskih pesmi »Spominčice« in MePZ DU Li-Pe ter vsem krajanom in članom TD, ki so pomagali pri obnovi našega doma, ureditvi sobe za prireditve in podhoda v naše društvo.

Veseli bi bili za vsako dobro idejo in zamisel, ki bo popestrila življenje krajanov v Limbušu.

Lepo preživite praznike in z dobro voljo zakorakajte v novo leto 2018.

Marija Lončarič, predsednica Programskega sveta TD

27

šest sezon, je nadomestil domači trener, bivši igralec Bogomir Špindler. Ob tej priložnosti bi se g. Pisniku zahvalil za trud in delo, ki ga je v teh letih pustil ter mu zaželel uspešno delo na njegovi trenerski poti tudi v bodoče. Prav tako smo ustrezno pokrili vsa ostala trenerska mesta, tako da imamo zelo dober trenerski kader v vseh selekcijah. Seveda pa ne bi bilo uspeha, če ne bi za otroki in celotnim pogonom stali starši, ki nam pomagajo na vse možne načine.

Pokrite imamo vse ekipe od U-7 do veteranov, manjka nam samo ekipa kadetov, ki bi jo radi ustanovili v naslednjem tekmovalnem ciklusu. Lepo je videti igrišče pod Grajskim gričem, kjer mrgoli otrok različnih starosti, ko pod budnim očesom trenerjev pilijo svoje znanje nogometa, eni bolj, drugi manj uspešno, vendar vsi z veliko ljubeznijo do tega športa. Najbolj željni »dokazovanja« so naši veterani. Bolj so stari, bolj jim ni vseeno, če izgubijo. To mora biti vodilo tudi za mlajše igralce.

Skozi poletje so bile na našem igrišču odigrane številne mednarodne tekme, kjer so merile moči ekipe, ki so se pripravljale pod Pohorjem. Večino svojih priprav je pri nas opravila ekipa Istre iz Pule, ki je član prve hrvaške lige. Kot zanimivost naj omenim, da so v mesecu oktobru odigrale prijateljsko tekmo tudi državne reprezentance U-19 Savdske Arabije in Bahreina. Naš kraj se je zopet pojavljal v glasilih, časopisih

NK Limbuš - Pekre Marles hiše, člani

in na spletnih straneh tujih medijev in klubov. Lepa promocija za vasico pod obronki Pohorja.

Pripravljamo se na izvolitev novega UO kluba, ki bo nadaljeval začrtano pot, upajmo, da še boljše in v začrtani smeri. Nogometni klub ali društvo je organizacija, ki je vedno v gibanju, ne ustavi je niti dež, sonce, slaba volja ali kaj drugega. To je dokazovanje iz dneva v dan, ne moreš reči, bomo zaprli za mesec dni pa se potem zopet vidimo. Trava bi bila visoka meter, okolica zanemarjena, tega si ne smemo in ne moremo privoščiti. Vsak dan so potrebne aktivnosti za urejeno in vzorno pripravljeno igrišče in okolico, kar nam priznavajo tudi vsi, ki nas obiščejo. Za takšno urejenost se imamo zahvaliti naši mali ekipi v sestavi Marija Špindler, Zvonko Kaligaro in Emin Kušnik, ki je to leto zaposlen v NK Limbuš - Pekre preko javnih del. Res so poskrbeli za prijetno počutje in urejenost našega igrišča z okolico.

Seveda pa ni vse idilično, potrebno je nakazati tudi slabosti, na katere pa žal v veliki meri nimamo vpliva. Če pogledamo financiranje s strani občine, je vsako leto več otrok, več trenerjev, več vzdrževanja, več ur telovadnic za zimske treninge in pomislite, manj denarja za izvedbo programov. Ko pogledamo samo podatke, da ni denarja v občinskem proračunu za komunalno, manj denarja za kulturo, šport, se človek vpraša, zakaj pa se denar porabi. Zavidam kolegom predsednikom in članom klubov ali društev iz manjših občin, saj jim občinske strukture priskočijo na pomoč, tako v finančnem kot materialnem smislu. Prijavijo se na razpise, ki so financirani tudi s strani Evropske unije, pomagajo pri urejanju infrastrukture, žal je to v naši občini zgolj pobožna želja in delati moramo po malo prirejenem načelu »pomagaj si sam in sam si boš pomagal«. Spomnim se časov, ko je bilo govora o občini

Limbuš - Pekre, žal so to samo spomini in postavlja se vprašanje, kaj bi bilo, če bi bilo. Slabše, verjemi-te mi, ne bi moglo biti. Primanjkuje nam površin za vadbo, saj je ob slabšem vremenu pomožno igrišče neprimerno za vadbo. Zatekamo se k rezervnim rešitvam, kot so uporaba igrišča z umetno travo v Pekrah ali obronki Pohorja.

Še bi lahko našteval, se hvalil, grajal, vendar naše vodilo je, da je treba več narediti, kot govoriti in upam, da nam bo to še naprej uspevalo vsaj v takšni meri kot sedaj. Najlažje je nekaj napisati, se bahati in hvaliti, v realnem življenju pa od tega nobene koristi. Če bomo poskrbeli, da se bo vedno več mladih ukvarjalo s športom in jih bomo aktivirali v športnih aktivnostih, je naše poslanstvo obrodilo sadove.

Za zaključek bi se zahvalil vsem sodelavcem in igralcem za opravljeno delo v letu, ki se izteka. Brez pomoči sponzorjev, na čelu z Marles hišami, ne bi bilo uspehov, tako v tekmovalnem kot organizacijskem smislu. Želimo si še večje podpore ljudi iz naših krajev, saj je lokalna podpora najbolj dobrodošla. V kraju imamo ljudi, ki bi nam lahko pomagali, vendar jih ne poznamo ali ne znamo pritegniti. Če se ob prebiranju tega sestavka mogoče prepoznate, se nam oglasite, veseli vas bomo. Prav tako bodo naši otroci v dneh pred novim letom prodajali koledarje NK Limbuš Pekre, tudi tukaj nam lahko s svojim prispevkom ogromno pomagate. Ni vse v višini zneska, zelo pomembno je, da je iskreno.

V imenu celotnega kolektiva NK Limbuš Pekre vam želim prijetne praznike in obilo uspeha v letu, ki prihaja in naj vas pot zanese na igrišče pod Grajskim gričem!

Tone Grašič, predsednik UO NK Limbuš - Pekre

KARATE KLUB LIMBUŠ V LETU 2017

V Karate klubu Limbuš se je začetek letošnjega leta začel zelo žalostno. V prvih dnevih meseca februarja nas je pretresla vest o nenadni in prehitri izgubi dolgoletnega člana in dobrega klubskega prijatelja, Danila Kovačiča. Danilo je bil eden izmed članov prve generacije limbuških karateistov, nepogrešljiv pri vseh klubskih aktivnostih, tekmovalce in klubski vaditelj. Bil je nosilec črnega pasu. V klubu je za njim ostala praznina. V pogovoru se velikokrat s spoštovanjem in lepimi spomini spominjamo nanj.

Življenje pa v klubu teče dalje in morali smo se znova vrniti k delu. V veselje in ponos so nam bili letos znova naši mladi člani. Pridno so vse leto trenirali, se udeleževali tekmovanj, karate kampov, TV nastopa ...

Pa pojdemo po vrsti. Nadaljevali smo s tekmovanjem v osnovnošolski ligi, v kateri sodeluje čez 30 šol. Naši tekmovalci so predstavljali OŠ Rada Robiča in Ludvika Pliberška ter dosegli v posameznih krogih tekmovalnega obdobja 2016/17 naslednje izjemne rezultate: Neja Kodrič dvakrat 2. mesto, Rene Kodrič 2. in 3. mesto, Jernej Pušnik dvakrat 2. mesto, Lina Sevčnikar 3. mesto in dvakrat ekipno 3. mesto. Rene Kodrič in Jernej Pušnik sta v skupnem seštevku po štirih kolih osnovnošolske lige vsak v svoji kategoriji osvojila 3. mesto.

Člani KK Limbuš smo redni udeleženci majskega turnirja Mestne četrti Tezno. Letos je Urška Kutnjak osvojila 2. mesto v kategoriji belih pasov. Junija smo imeli za svoje člane klubske izpite. K ogledu smo povabili tudi starše, sorodnike in prijatelje. Pred klubsko komisijo so izpite, za posamezne nivoje pasov, uspešno opravili: 9. kyu (beli pas): Rene Kodrič, Urška Kutnjak, 8. kyu (rumeni pas): Neja Kodrič, Iza Zorko, 5. kyu (modri pas): Jernej Pušnik, 3. kyu (rjavi pas): Samo Miklavc, Domen Strmšek, 2. kyu (rjavi pas): Grega Roškar, 1. kyu (rjavi pas – mojstrski kandidat): Jakob Horvat. Tradicionalno smo po izpitih pripravili piknik za vse člane in njihove sorodnike. S tem smo tudi zaključili spomladansko vadbo. Vendar je bilo tudi poletje čas za pridobivanje novih karate znanj.

V Umagu, na Hrvaškem, je v organizaciji Svetovne karate zveze potekal mednarodni karate kamp in svetovni pokal za mlade. Seminarja sta se udeležili Pineja

Stričič in Urška Kutnjak, na svetovnem pokalu pa sta sodila Primož Debenak in Mladen Kutnjak.

Vabljeni smo bili na medklubski poletni tabor v Bovcu. Skupaj s trenerjem Mladenom Kutnjakom so se ga udeležili: Urška Kutnjak, Jernej Pušnik, Domen Strmšek, Grega Roškar in Jakob Horvat. Vsi so se vrnilo zadovoljni in polni novih izkušenj.

Karate zveza Maribor je bila znova organizator mednarodnega turnirja Maribor Open. Mladenu Kutnjaku je bila zaupana vloga vrhovnega sodnika, Herman in Žiga Vocovnik pa sta vodila eno izmed borišč. Tekmovalce je vodil Marjan Lederer. Naše tekmovalke in tekmovalci: Neja Kodrič, Urška Kutnjak, Rene Kodrič, Iza Zorko, Jernej Pušnik, Grega Roškar, Jakob Horvat so po svojih najboljših močeh branili barve kluba.

Jeseni smo bili povabljeni v spremljevalni program na prireditvi izbora »Miss borilnih veščin« v hotel Habakuk. Mladen Kutnjak je bil povabljen v komisijo, ki je odločala o izboru najlepše. Za nastop smo se dobro pripravili. Združili smo nastop mladih in starih članov. Dobra koreografija ob spremljavi glasbe je gledalcem pričarala elemente borilne veščine in jo zaključila z demonstracijo lomljenja opeke. Upravičeno smo si zaslužili dober aplavz. Prireditev je bila tudi medijsko dobro pokrita.

Na strokovnem področju smo se udeleževali vseh seminarjev in izpitov na nivoju slovenske, evropske in svetovne zveze. Herman Vocovnik in Marjan Lederer sta obnovila licenco trenerja pred republiško komisijo.

V klubu so aktivni trije sodniki. Primož Debenak in Mladen Kutnjak imata licenco svetovnega ranga sodnika, Vojko Prajnc pa ima državni nivo. Primož Debenak je tudi v novem mandatu slovenske zveze ostal predsednik sodniške komisije in član evropske sodniške komisije. Letos je obeležil tudi trideset let mednarodnega sodniškega udejstvovanja.

Oba mednarodna sodnika sta v tem letu sodila na evropskem mladinskem prvenstvu v Bolgariji, članskem evropskem prvenstvu v Turčiji, svetovnem prvenstvu na Tenerifih, Premier Ligah po svetu (Paris, Dubaj, Rotterdam ...) in na mnogih drugih mednarodnih turnirjih.

V klubu se zavedamo, da je samo od nas odvisno, kako bomo delovali. Trudimo se, da nas moralne in duhovne vrednote, ki nam jih nudi karate, vodijo še naprej. Torej, naj nas pogum, ponižnost, skromnost, poštenost, olika, samokontrola, povezanost in prijateljstvo vodijo k novim nalogam in ciljem v letu 2018.

Člani KK Limbuš

Predstavniki
Karate kluba

KULTURNO DRUŠTVO PEKRE - LIMBUŠ

Odrasla gledališka družina

Čeprav se že spogledujemo z novo igralno sezono in novimi obveznostmi, se s ponosom ozremo na že opravljeno delo. Prvič smo v eni sezoni naštudirali kar dve gledališki predstavi in izvedli skupno 20 različnih prireditev. Naštudirali smo Partljičev kabaret Nebesa pod Pohorjem v desetih slikah in njegovo komedijo Silvestrska sprava. S kabaretom smo premierno nastopili že 17. novembra 2016 na prireditvi ob Dnevu kulturnih društev v dvorani Union v Mariboru. V programu so sodelovala kulturna društva, ki ustvarjamo pod Pohorjem. Prireditve, ki je bila na temo Nebesa pod Pohorjem, je nekako sovpadala tudi z izidom Partljičeve knjige Nebesa pod Pohorjem. Na prireditvi sta bila med nagrajenci tudi Tone Partljič in naš igralski kolega Drago Koletnik. Tone Partljič je za zasluge na področju ljubiteljske kulture prejel naziv ČASTNI ČLAN ZKD Maribor, Drago Koletnik pa PRIZNANJE za stransko vlogo očeta Mahoona v predstavi Vražji fant zahodne strani.

V prvi polovici decembra smo pričeli z bralnimi vajami za drugo predstavo. Komedijo je avtor napisal najprej za televizijo, ko sta se zamenjali tisočletji. Pekrska igralska družina pa je začutila, da bi imela o aktualni temi, ko dva starčka v silvestrski noči ugotovita, da sta bila med vojno pred petinsedemdesetimi leti na nasprotnih straneh, še vedno kaj povedati. Že med bralnimi vajami smo igralci uživali. Vmes je bilo veliko smeha, čeprav je bilo delo zastavljeno zelo resno. Naporni dnevi do premiere so kar prehitro kopneli. 23. februarja je bila javna vaja pred premiero. Prvi sklop predstav s svečano premiero pa je bil na domačem odru 24., 25. in 26. februarja. Gledalci so nas prišli podpret v hvalevrednem številu. Temu sklopu sta sledili še dve predstavi v počastitev dneva žena, za Zvezo borcev Maribor in člane stranke SD, ki naše predstave spremljajo že vsa leta. Na povabilo Društva za kronično vnetno bolezen črevesja, ki je organiziralo srečanje svojih članov ob svetovnem dnevu te bolezni, smo s Silvestrsko spravo nastopili v Lutkovnem gledališču Maribor. S to predstavo smo gostovali tudi na Mednarodnem festivalu upodobitvenih umetnosti v Hrastniku, kjer z eno prekinitvijo nastopamo že od leta 2008.

In kako je od premiere naprej nadaljeval pot med gledalce kabaret Nebesa pod Pohorjem? Uprizoritve obeh predstav so se prepletale. V sodelovanju z Založbo Litera smo ob predstavitvi knjige Toneta Partljiča Nebesa pod Pohorjem nastopili v Lenartu, Kulturnem domu Hoče, Kulturnem domu Ribnica na Pohorju in v Domu kulture Pekre. V programu z drugimi smo na povabilo Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, območno organizacijo Podravje in Koroška nastopili ob

KD Pekre-Limbuš, predstava Silvestrska sprava

dnevu žena v dvorani Habakuk. Nastopili smo še na Srednji ekonomski šoli v Mariboru. Sodelovali smo s skupino dijakov, ki so v okviru mature organizirali na šoli kulturni dogodek. V času praznovanja Mestne četrti Magdalena smo nastopili na OŠ Franceta Prešerna in v znamenitem kamnolomu Pruh v Svečini.

Tudi letos smo pripravili dostojno počastitev slovenskega kulturnega praznika, na kateri smo nastopili člani društva in učenke OŠ Rada Robiča in Franceta Prešerna. Dr. Dragica Haramija, profesorica na Pedagoški fakulteti v Mariboru, je povedala nekaj svojih misli o prazniku in Francetu Prešernu, Tone Partljič pa se je pogovarjal s častitljivim gostom, izjemno znanim in odličnim igralcem Borisom Cavazzo. Ob kulturnem prazniku smo nastopili tudi za slovensko vojaško šolo v Kadetnici. Ob vseh dogodkih nas je presenetil še naš igralski kolega Mirko Ploj. Na literarnem popoldnevu smo uživali ob predstavitvi njegove knjige Prebliski modrega angela.

Na sklepni proslavi ob praznovanju krajevnega praznika Peker in Limbuša nam je KS Pekre za deset let uspešnega dela v društvu podelila Malo plaketo, Mirko Ploj in Drago Koletnik pa sta za igralske dosežke prejela Pisno priznanje. Na letnem občnem zboru je Franci Pivec, predsednik ZKD Maribor, kolegicam in kolegom podelil bronaste Linhartove značke, predsednik Stanko Zorec pa pisna priznanja društva.

*Anica Jurkovič,
predsednica odrasle igralske skupine KD Pekre - Limbuš*

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LIMBUŠ - PEKRE KOT DRUŽBENI DEJAVNIK V KS LIMBUŠ V LETU 2017

V dneh, ko boste prejeli NAŠ KRAJ, mineva 32 let od ustanovitve Društva upokojencev Limbuš - Pekre. Takratni tajnik g. Milan Robnik, Rado Artiček, prvi predsednik Drago Orgulan, Karel Kramer in peščica entuziastov so staknili glave in končno 21. decembra 1985 s slavnostno sejo ustanovili naše društvo.

Za marsikoga je to kratek čas, a vendar se je v tem obdobju veliko dogajalo. Znano je, da se starejši nekako lažje približamo drug drugemu, poznamo svo-

je prednosti in ovire. Med nami ni medgeneracijskih razlik. Najpomembnejše pa je, da se cenimo, spoštujemo, stojimo drug drugemu ob strani in s tem pripomoremo k aktivnemu, zdravemu in neodvisnemu življenju starostnikov v našem okolju. V tem času se je zvrstilo že precej predsednikov in vodstev našega DU, saj po naših pravilih volimo vsaka 4 leta novo vodstvo, predsednika pa izmenično iz Limbuša in Pekar. Letos je bilo volilno leto. 23. marca 2017 smo na zboru članstva izvolili nove organe društva za mandatno obdobje 2017–2021, na čelu s predsednikom g. Dragom Koletnikom in podpredsednikoma g. Vinkom Cafuto iz Limbuša in g. Jožetom Černelčem iz Pekar. Na zboru članstva smo podelili tudi priznanja najzaslužnejšim članom.

Prevzeti mesto predsednika DU ni lahko. Na čelo društva vstopam v precej velikih čevljih. V 32-ih letih delovanja smo dosegli zavidljive rezultate, predvsem pa prepoznavnost daleč izven naših krajev. Smo največje društvo v Limbušu, saj premoremo preko 500 članov, predvsem iz Limbuša in Pekar. V mandatu 2013–2017 smo pod vodstvom predsednika g. Franca Ošljaka dosegli zavidljive rezultate in se mu še enkrat zahvaljujemo za vse dobro, kar je prispeval našemu društvu.

Delo in aktivnosti tečejo po ustaljenih tirnicah. Kegljaška sekcija deluje v Pekrah, kjer vzorno in predvsem s svojim lastnim delom in sredstvi nadaljujejo z izgradnjo kegljišča, hkrati tekmujejo v pokrajinski ligi, se udeležujejo raznih turnirjev ter skrbijo za rekreacijsko kegljanje za vse, ki jih to veseli. Šahisti s kraljevsko igro so tihi, mirni, a vendar zelo aktivni, tako v ligi in na turnirjih. So kot ptice selivke, ki spomladi priletijo v Limbuš, v naše Srečevališče, jeseni pa jim toplo zavetje nudijo v sejni sobi KS Pekre. Člani MePZ so zelo aktivni, saj s svojo zborovsko pesmijo razveseljujejo na vseh prireditvah v kraju, kakor tudi v domovih za ostarele, na Reviji upokojenskih pevskih zborov v Unionski dvorani in na F3ŽO v Ljubljani. Rekreacijska sekcija je zelo delovna in skrbi za svoje zdravje in telo, Izletniška sekcija je imela letos dva odmevna izleta, in sicer v Savinjsko dolino in k sosedom v Varaždin, Ročnodelska sekcija SPOMINČICE deluje že 29 let

in članice se trudijo, da bi ustvarile čim več izdelkov različnih tehnik in tako poskrbele tudi za ohranjanje kulturne dediščine. Tudi naše ročnodelke iz Pekar slavijo letos srebrni jubilej, in sicer 25 let delovanja sekcije. Prav zaradi tega so se preimenovali v ROŽICE. Za dolgoletno uspešno ustvarjanje in ohranjanje kulturne dediščine so prejele Pisno priznanje PZDU in Malo plaketo KS Pekre. Brez ljudskega petja skoraj ni prireditve v Limbušu in Pekrah, kjer ne bi bilo naših SPOMINČIC. Prav rade se udeležijo vseh srečanj, kamor jih povabijo. 2. septembra so se udeležile upokojenskega srečanja zamejskih Slovencev v Pliberku. In tukaj so še naši likovniki, ki prav tako ustvarjajo svoje umetnine. Njihova likovna dela so čez poletje krasila stene jedilnice v Domu Danice Vogrinec, v čast praznovanja 870. obletnice pisne omembe Limbuša pa so naslikale na platno vsaka svoj pogled na farno cerkev sv. Jakoba in razstavljale ob razstavi ročnih del Spominčic.

29. septembra smo v organizaciji PZDU Maribor in našega društva v Domu kulture Pekre izvedli izredno odmeven »6. večer ljudske pesmi in glasbe«. Hkrati smo obeležili 870. obletnico prve pisne omembe Limbuša. Nastopilo je 17 skupin s 130-imi pevci in godci iz 15-ih društev upokojencev Zgornjega Podravja. Prireditev je izredno lepo pripravil in vodil Franjo Šauperl v vlogi graščaka Leopolda Lembaha. Polna dvorana zadovoljnih poslušalcev, ki so se po nastopu še družili ob dobri hrani in pijači v gasilskem domu, je odraz želje upokojencev, da še kdaj pripravimo takšno prireditev.

Vsi člani naših sekcij živimo in delamo predvsem za ljudi, za naše krajanke, da se bodo prijetno počutili, ko bodo videli, da smo v zrelih letih še sposobni delati in ustvarjati vsak na svojem področju. Vsega tega ne bi bilo, če ne bi bilo tukaj tajnic obeh KS, članov Sveta KS iz Limbuša in Pekar s predsednikoma g. Andrejem Šauperlom in g. Brankom Mlakerjem ter ravnateljice OŠ Rada Robiča ge. Mojce Kirbiš, ki nam nesebično priskočijo na pomoč, tako prostorsko, da lahko naši člani nemoteno delajo, kakor tudi finančno. Prav zaradi tega se z velikim veseljem udeležujemo vseh prireditev v čast krajevnih praznikov Limbuša in Pekar in smo prav ponosni, da s tem prispevamo h kakovostnemu, aktivnemu in neodvisnemu življenju.

Naša velika želja je, da bi dokončali naše Srečevališče in bi le-to dobilo svojo »dušo« za vse krajanke Limbuša in okolice. Letos smo objekt izolirali in je pripravljen za beljenje in finalizacijo.

Imamo pa še en velik problem. V letu 2016 nam je umrl dolgoletni praporščak g. Franc Prevorčič. Vloga praporščaka je čast in hkrati ponos društva. Žal smo ostali brez njega in zato nujno iščemo drugega. Upam in želim, da se bo našel

Ljudske pesmi ob 870-letnici Limbuša

kdo izmed krajanov, ki bo z veseljem zapolnil vrzel. Lahko je tudi mlajši.

Počasi bi strnil svoje misli in dodal citat iz revije ZDUS:

1. oktober je mednarodni dan starejših, nas, ki smo mnogo zapustili zanamcem, tistih, ki smo nemo opazovali razkrajanje tega, kar smo s takšnim navdušenjem ustvarjali. A to je mimo, zato je sedaj ponovno naloga naše generacije, da zahtevamo glasno in javno: spoštovanje, enakopravnost, vključenost v družbo, kakovostne zdravstvene storitve, kakovostno oskrbo, če jo bomo potrebovali in ne nazadnje zakonsko dogovorjeno rast pokojnin, saj smo se ravno mi,

upokojenci, največ odpovedovali v preteklih letih krize. Kriza je mimo, rast BDP visoka in sedaj je čas spoštovanja zakonov, ki so bili sprejeti na najvišjem nivoju.

Spoštovani vsi, ki se zavedate pomena tega mednarodnega dne starejših:

Naj bodo vsi dnevi v letu prijazni do nas, vsem mlajšim pa polagamo na srce: »Kar se mladost navadi, starost ohrani«, zato resnično želimo, da nikoli in nikdar ne bi govorili, da smo starejši breme za družbo.

Drago Koletnik, predsednik DU Li-Pe

32 NAŠI PROSTOVOLJCI DU v programu »Starejši za starejše«

Nekdanja predsednica ZDUS, dr. Mateja Kožuh Novak, je bila pobudnica začetka izvajanja programa, ki v dosedanji obliki obstaja že od leta 2004. Program »Starejši za starejše« se izvaja že v 300 društvih upokojencev in 13-ih pokrajinskih zvezah ter pokriva že 63 % ozemlja Slovenije oziroma 70 % prebivalcev, starejših od 69 let.

Veseli in ponosni smo, da se je leta 2006 projektu pridružilo tudi naše Društvo upokojencev. V projekt je vključenih 13 prostovoljk in 2 prostovoljca. Že od vsega začetka je koordinatorka za naše društvo gospa Anka Onič, ki je za svoje nesebično delo in pomoč na področju prostovoljstva letos prejela tudi Malo plaketo ZDUS-a, prostovoljci pa Malo plaketo PZDU. Nanizal bom samo nekaj statističnih podatkov. Od januarja 2017 do oktobra 2017 so obiskali 410 krajanov in s tem v veliki meri pomagali tistim, ki so pomoči potrebni, ki sami ne znajo ali ne zmorejo poiskati pomoči, tako v javnih institucijah, kakor tudi nevladnih organizacijah. Včasih je dovolj samo prijazna beseda, majhen klepet, nasvet in že so naši krajanji srečni in veseli.

Prostovoljci se srečujejo enkrat v mesecu, običajno ob četrtkih. Do sedaj so imeli že 8 sestankov. Na teh srečanjih razpravljajo o obiskih prostovoljcev, analizirajo delo na terenu, hkrati pa poskušajo reševati problematiko in potrebe naših krajanov, ki si želijo predvsem nego na domu, pogosto se ne znajdejo, kam po pomoč ob prihodu iz bolnišnice, potrebujejo povezavo službe za socialno pomoč, razgovore s službo za socialno službo bolnišnic – premestitve v negovalne oddelke, ki so za krajša obdobja. Vedno pogosteje iščejo pomoč na domu ob daljši odsotnosti svojcev (predvsem v poletnem času), pomoč in svetovanje pri pravilni prehrani ter pomoč pri organizaciji prevoza do zdravnika in za nakup v trgovinah. V DU deluje tudi svetovalka za pravne zadeve, gospa Adela Lešnik. Naši prostovoljci se tudi redno strokovno izobražujejo. V novembru so imeli predavanje na temo »KLJUČNI ELEMENTI USPEŠNE KOMUNIKACIJE, POHVALA, HVALA IN HVALEŽNOST.«

Evropski parlament vsako leto na predlog evropskih poslank in poslancev podeli nagrado Državljan Evrope peščici posameznikov in skupin. Program »Starejši za starejše« sta za nagrado v letu 2017 predlagala evropska poslanca Ivo Vajgl in dr. Igor Šoltes, za kar se jima iskreno zahvaljujemo. Evropski parlament je prepoznal pomen prostovoljske medsebojne pomoči in nagrado utemeljil takole: »Evropski parlament ugotavlja, da program predstavlja izjemen primer dobre prakse na področju prostovoljstva, ki omogoča bolj kakovostno in neodvisno življenje starejših ...«. Slovesna izročitev nagrade v Sloveniji je bila 30. junija v Hiši Evropske

Prostovoljke

unije v Ljubljani, ob prisotnosti več kot 100 prostovoljcev iz vseh pokrajin. Prostovoljci in prostovoljke iz vse Slovenije so se odpravili tudi v Bruselj, kjer so 11. oktobra na odru Evropskega parlamenta slavnostno prejeli priznanje Državljan Evrope za leto 2017. To je nagrada, ki pripada prav vsakemu izmed 3.500 prostovoljcev, vsem društvom upokojencev, vključenih v program in vodstvu ZDUS, ki nam zagotavlja delovanje in utira pot.

Tudi prostovoljci Zgornjepodravske regije smo proslavili in počastili podelitev priznanja Evrope. V prepolni dvorani Hrama kulture v Selnici ob Dravi smo se zbrali na Radijski delavnici znancev. Ob prisotnosti gospoda Iva Vajgla jo je vodil gospod Petelinšek in tako preko radijskega etra seznanil poslušalce o humanitarnem delu naših prostovoljcev.

Osnovni namen prostovoljstva je, da ponudimo pomoč vsakomur, ki je pomoči potreben.

Veseli in ponosni smo na naše prostovoljce, ki s svojim nesebičnim delom opravljajo svoje poslanstvo in jim prostovoljstvo pomeni zadovoljstvo. Stkali so veliko osebnih stikov, vezi, ki preprečujejo osamljenost, zapuščenost, pozabljenost, bilo je veliko slišanih in povedanih stisk in pomoči.

Slika T-20: Prostovoljke

Ja, to so naše prostovoljke in prostovoljca. Hvala vam za vaše delo, za prosti čas, ki ga ponosno tkete v delo z našimi krajanj. Svet bi bil veliko lepši, če bi bilo več prostovoljnega dela, medsebojne pomoči in razumevanja.

Drago Koletnik, predsednik DU Li-Pe

DOBRODELNOST JE VRLINA

Dobrodelnost je vrлина vseh vrlin, kakor balzam sega vse do dušnih korenin, ko težave so neznosne in boleče, dobrodelnost takrat naj ponudi košček sreče.

Je dobrodelnost srčnosti zaklad,
naj človek star bo ali rosno mlad,
ki potrebe vidi v uboštvu sočloveka,
vse, kar zmore in ima, dati ni prepreka.

Dobrodelnost išče človek s težavami obdan,
ki mu v pomanjkanju poteka noč in dan,
ko v vprašujoče nerazumne zre otrok oči,
»Zakaj prav nam tak' hudo se godi?«.

Dobrodelnost pomanjkanje blaži,
ko s srcem in dlanmi dobrine podeli,
premnogim brez svoje krivde prizadetim,
dostojanstva človečnosti odvzetim.

Dobrodelnost s srcem se razdaja,
z dobroto darovalec in prejemnik se oplaja,
ne terja dobrodelnež povračila in zahvale,
mu prejemnikov je sreča rožnata planjava.

Zato vsem dobrodelcem iz srca velja zahvala,
za dobroto vso, ki se je že in se še bo razdala
in še oblastnikom klic velja, da naj pravičnost se godi,
da dobrine za dostojnost v življenju naj vsem zagotovi.

Franjo Šaupel

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB NOB LIMBUŠ-PEKRE

Spomin

V letu 2017 je Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote NOB Limbuš - Pekre nadaljevala delo po svojem programu dela, s poudarkom na negovanju spomina in vrednot narodnoosvobodilnega boja. V ta namen smo se udeležili mnogih tradicionalnih prireditvev ZB NOB Maribor in ZZB NOB Slovenije. Nekaj posameznikov se je januarja udeležilo spominske prireditve pri Treh žebljih, v spomin Pohorskega bataljona, v mesecu aprilu pa prireditve FESTIVAL MIRU na Treh Kraljih in Šarhovega pohoda, posvečenega DNEVU UPORA. Vsako leto se v maju udeležimo prireditve na POLJANAH, prizorišču zadnjih bojev na Slovenskem, julija pa našega tradicionalnega srečanja vseh borcev v Mariboru in nato še zaključne prireditve, to je pohoda na Triglav. Letos smo se udeležili tudi prireditve v OŽBALTU ob Dravi, namenjene spominu reševanja in pobega vojnih ujetnikov, imenovane VRANJI LET. Tudi v letošnjem septembru smo prisostvovali zaključni prireditvi internirank v Portorožu in nato še obiskali DOBRNIČ, kjer je bil prvi kongres Antifašistične zveze žensk. Poleg teh večjih prireditvev pa so se naši člani udeležili še vseh prireditvev v kraju in v Mariboru. Veliko število članov in članic tudi aktivno deluje v domačih društvih.

Največ pozornosti pa namenjamo organizaciji SPO-MINSKE SVEČANOSTI ob spomeniku NOB v Limbušu, kjer se na dostojen način poklonimo vsem žrtvam druge svetovne vojne, osamosvojitvene vojne in vseh umrlih. V programu so sodelovali učenci 1. in 4. razreda OŠ Rada Robiča Limbuš, Mešani pevski zbor DU LI-PE in pevke ljudskih pesmi "Spominčice« DU Li-Pe. Hvala vsem, ki ste nam pomagali pri organizaciji te prireditve, hvala vsem sodelujočim in vsem prisotnim.

Občinsko priznanje ZB NOB Maribor pa je za aktivno delo dobil naš praporščak Branko Vranič.

Žal pa smo se tudi za vedno poslovili od članice Matilde Tučič in dolgoletnega člana odbora Franja Gjerkeša. Ohranili ju bomo v trajnem spominu.

Majda Cvetanovski, predsednica KO ZB ZV NOB

KRAJEVNI ODBOR RDEČEGA KRIŽA LIMBUŠ

Z dobroteljnostjo se stori veliko, a brez sredstev je težko! Kot veste, delovanje naše KO podpirate krajanke in krajanji s prostovoljnimi prispevki za ponujene koledarje RK, ko vas vsako leto obiščejo prizadevne članice in člani upravnega odbora, prostovoljke in prostovoljci. V mesecu aprilu pa ste v našo blagajno prispevali s prisotnostjo in prispevkom na dobrodelnem koncertu. Iskrena hvala!

34

In kako trošimo zbrana finančna sredstva? Po mojem prepričanju zelo skrbno. Obiskali smo 39 krajanek in krajanov, starih 80 in več let, na njihovih domovih ali v domovih starostnikov, in sicer ob njihovih rojstnih dnevih in življenjskih jubilejih. Obiski so jih razveselili, presenetili, bili so hvaležni. Podarili smo jim priložnostna darilca in rožice.

Že tradicionalno srečanje starejših krajanov v mesecu maju, v okviru prireditev ob praznovanju krajevnega praznika, je prav posebno doživetje. S kulturnim programom so prisotne pozdravili učenci naše šole, pod vodstvom mentorice RK na šoli, učiteljice Trude Bahčič, seveda naše Spominčice DU Li-Pe, pod vodstvom Anke Onič in umetniška skupina Studenček iz vrtca Studenci, ki jo sestavljajo zaposleni v vrtcu. Gostoljubje nam nudi naša šola, "limbuško župo" so skuhalo v šolski kuhinji, mi smo nabavili samo material, spekli nekaj peciva, seveda pa so za nami v šoli tudi vse počistili. Vabila za srečanje raznosimo sami, priložnostni spominček za udeležence pa so, kot vsako leto, izdelali otroci v našem vrtcu.

Ob prireditvah praznika KS smo se vključili tudi s simboličnim sprejemom mladih članov RK na šoli skupaj s KO RK Pekre in KO RK Bistrica ob Dravi. Učenci so pripravili prav prijazen in svečan kulturni program svojim mlajšim članom.

V okviru prireditev ob prazniku KS smo se odzvali vabilu TD Limbuš in smo tudi mi kuhali "limbuško župo" po skrivnostnem receptu naše Zdravke. Bila je slastna, lonec je ostal prazen.

Za meritve krvnega tlaka in drugih krvnih vrednosti smo v mesecu maju udeležencem tudi nekaj finančno prispevali.

Da zaključim mesec maj. Na naš predlog je KS Limbuš podelila v zahvalo in priznanje za njihovo humano delo na področju našega delovanja Priznanje krajevne skupnosti Limbuš Anici Osovnikar, članici UO za 10-letno delo v naši organizaciji ter učiteljici na naši šoli, Darji Volavšek Türk, ki že mnogo let pripravlja ekipe naše šole za tekmovanja v obvladanju znanja iz prve pomoči in na občinskih in medobčinskih tekmovanjih dosegajo zelo dobre rezultate. Priznanje je bilo podeljeno tudi krvodajalcem z našega območja za darovanje dragocene krvi.

Srečanje starejših

Nekaj finančnih sredstev smo namenili za plačilo položnic za porabljeno električno energijo družinam v stiski na našem območju, prispevali pa tudi za družino, ki ji je požar uničil dom v KO RK Sladki Vrh.

Trikrat smo prejeli prehranske pakete in njihovo vsebino razdelili družinam na terenu.

Meritve krvnega tlaka, kontrolo sladkorja v krvi, kontrolo holesterola in kontrolo trigliceridov v skrbi za svoje zdravje smo za zainteresirane krajanke in krajanje organizirali trikrat. V mesecu novembru je pričela z meritvami naša patronažna sestra, gospa Stanka Krajnc, za kar smo ji zelo hvaležni. V ta namen smo nabavili potrebne pripomočke. Meritve bodo v bodoče ob torkih ali četrtekih med 8. in 10. uro v prostorih krajevne skupnosti. O terminih vas bomo sproti obveščali na krajevno običajen način.

V mesecu oktobru smo za člane Upravnega in Nadzornega odbora naše organizacije izvedli izobraževanje – učili smo se pravilno oživljati in uporabljati defibrilator. Izobraževanje je izvedel mag. Sebastijan Piberl, dr. med., specialist urgentne in splošne medicine. Defibrilator in lutko za učenje so nam posodili pekrski gasilci.

V prazničnem decembru bomo skupaj z DU Li-Pe in KO ZB Limbuš - Pekre obiskali naše starejše krajanke s priložnostnimi darilci in voščilnicami, ki jih izdelujejo učenci naše šole in otroci iz našega vrtca.

Učenje oživljanja

Proti koncu mojega pisanja, ko sem v grobem povedala, kaj smo počeli, namenjam zahvalo vsem, ki so nam pri delu z razumevanjem pomagali. Še posebej pa tokrat namenjam zahvalo Turističnemu društvu Limbuš, ansamblu Šaljivci, še posebej gospodu Ivanu Mergedušu, za organizacijo in izvedbo dobredelnega koncerta. Hvala spoštovanemu g. Franju Šauperlu, ki je v ta namen spesnil pesem o dobredelnosti.

Ne nazadnje se želim zahvaliti čudovitim ljudem, članicam in članom Upravnega in Nadzornega odbora naše organizacije za njihovo prizadevno delo pri opravljanju našega poslanstva.

Spoštovane krajanke, spoštovani krajanj, vaša podpora je dragocena in z vašimi prispevki lahko pomagamo tistim, ki jim v življenju ni vedno lahko. HVALA in vse dobro želim!

Pripis: V letu 2018 želimo urediti evidenco članstva KO RK Limbuš. Vljudno vabimo, da se nam pridružite.

Štefka Čontala, predsednica KO RK Limbuš

Aktiv krvodajalcev

Letos mineva 47 let, odkar sem postal prostovoljni krvodajalec Limbuša in Peker. Takrat sem bil še mlad in so me pritegnili starejši krajanj. Prostovoljni krvodajalci Limbuša in Peker smo imeli v bolnici odvzem krvi dvakrat na leto. Po odvzemu smo se srečali v limbuški šoli ali v gasilskem domu v Pekrah na pogostitvi in veselem druženju, kar nam je ostalo v lepem spominu. Razmere so se spremenile v vseh okoliščinah. Danes so ljudje preobremenjeni s službami in raznimi dejavnostmi, zato število krvodajalcev upada. Veseli pa smo vsakega, ki se nam pridruži v tej humanitarni dejavnosti. Vsem najlepša hvala za srčno dobroto, ko darujejo svojo dragoceno kri, saj z darovanjem rešujejo življenja. Odvzemov je bilo letos 59. Najlepša hvala vsem bivšim in današnjim krvodajalcem in vsem želim zdravja.

Ludvik Čulk, vodja Aktiva krvodajalcev

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO PEKRE SKOZI LETO 2017

Še dober mesec in končalo se bo leto 2017. Za gasilci Pekar so pestri meseci dela, tekmovanj, izobraževanj, nabralo se je tudi nekaj, na srečo ne velikih intervencij. Bili so trije dimniški požari, enkrat v Hrastju in dvakrat v Limbušu ter manjši požar na objektu v Hrastju.

Na občnem zboru v mesecu februarju smo si zastavili program dela, nabav opreme in obnove gasilskega doma. Ob koncu leta lahko ugotovimo, da smo program 90 % izpolnili.

Kot sem navedel že v začetku, je bilo leto pestro. V mesecu maju smo organizirali že 5. tekmovanje za pokal Pekar, žal z nekoliko okrnjenim sodelovanjem gasilskih društev v primerjavi z letom poprej. Pionirji, članice A, člani A in B ter veterani so se pridno pripravljali za tekmovanje GZ Maribor. Rezultati so bili razmeroma dobri: pionirji v spremenjeni sestavi so dosegli 6. mesto, članice z veliko prednostjo 1. mesto, člani B – 2. mesto in člani A – 3. mesto. Zaradi ene napake, ki je ovrednotena s 16-imi kazenskimi točkami, so veterani kljub najboljšemu času prve in druge vaje, zasedli nehvaležno 4. mesto, kar jim je onemogočilo sodelovanje na regijskem tekmovanju. Pionirji so se udeležili memorialnega tekmovanja »Florjančič« v Miklavžu na Dravskem polju, prvič so prejeli pokal za osvojeno 3. mesto, veselje za prejeti pokal je bilo neizmerno.

Veterani so se udeležili srečanja prijateljskih veteranskih ekip v Bovcu in sodelovali na tekmovanju veteranov na zgornji terasi kabinske žičnice na Kaninu (2020 nm/v). Vsako leto se udeležujejo memorialnega tekmovanja pri PGD Pobrežje, PGD Razvanje in PGD Studenci.

Po končanih letnih dopustih so se aktivnosti nadaljevale v septembru. Po programu nabave gasilsko-reševalne opreme smo nabavili motorno žago za rezanje pločevine, termo kamero za iskanje žarišč požara in ogroženih ljudi v zadimljenih prostorih, pasove za reševanje z višin, nekaj osebne zaščitne opreme in prenosnih svetilk. Del sredstev smo pridobili s strani proračuna Mestne občine Maribor po sklenjeni pogodbi, del sredstev smo zagotovili sami. V teku je zamenjava stopnišča v stolpu gasilskega doma. Leseno stopnišče, staro 63 let, bo zamenjano s kovinskim, ki

ga bomo lahko uporabljali tudi za gasilske operativne vaje.

Konec septembra so se naše tri tekmovalne ekipe udeležile regijskega tekmovanja. Članice so se z doseženim 1. mestom uvrstile na državno tekmovanje prihodnje leto. Članom A in B je zmanjkalo nekaj sreče, ekipi sta dosegli 4. mesto, žal premalo za uvrstitev na državno tekmo.

Po sklepu UO PGD Pekre smo Osnovni šoli Rada Robiča Limbuš predali donacijo v višini 1.200,00 EUR za otroke, katerih starši s težavo zagotavljajo sredstva za šolo v naravi in ostale izvenšolske dejavnosti. Naša odločitev je temeljila predvsem na tem, da se s takšno obliko donacije zahvalimo krajanom in krajanom Peker in Limbuša za njihov vsakoletni prispevek v obliki podporne članarine ali prostovoljnega prispevka za novoletni koledar. Res je, da smo se s tem odrekli kakšnemu delu gasilske opreme, a to v tem trenutku ne zmanjšuje sposobnosti intervencije PGD Pekre, otrokom in šoli pa donacija pomeni veliko.

Pester je bil oktober, mesec požarne varnosti. Na OŠ Rada Robiča smo za najmlajše prikazali gasilsko opremo in praktični prikaz gašenja z vedrovko. V vrtcu Limbuš smo izvedli evakuacijo otrok, izvedli smo predavanje s praktičnim prikazom uporabe defibrilatorja, udeležili smo se vsakoletnega prikaza dela in gasilske opreme v nakupovalnem središču Europark. Organizirali smo gasilsko vajo 3. operativnega sektorja javne gasilske službe Maribor z naslovom »Požari v naravnem okolju«. Vaja je temeljila predvsem na transportu vode iz zajetja potoka v Begovi ul. do vrha hriba (Kogel), nasproti nekdanjega Doma obrambe.

Pred nami je še nekaj aktivnosti, ob koncu novembra nas čaka komisijski pregled društva s strani GZ Maribor, izdelava novoletnih koledarjev in kandidacijski postopek za volitve organov društva v februarju 2018. Ta zadnja naloga je zelo pomembna, vodenje društva morajo prevzeti članice in člani, ki bodo nadaljevali in še izboljšali delo sedanjega vodstva.

Ob koncu se članice in člani PGD Pekre zahvaljemo vsem krajanom in krajanom Peker, Limbuša, Hrastja, Vrhovega Dola in Laznice za prispevke, ki ste jih namenjali gasilskemu društvu.

Na pomoč!

Jože Žohar, predsednik PGD Pekre

ŽUPNIJSKA KARITAS LIMBUŠ DANES

Med vami smo - naše poslanstvo

KARITAS – LJUBEZEN. SLUŽITI: »Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.« (Raz. 3/20)

Gre za poslanstvo od zgoraj in zato služenje sebi in sočloveku. Poslanstvo služenja ni privilegij le za nekatere, ampak smo to poslanstvo služenja sprejeli v dar. To poslanstvo poskušamo v Župnijski karitas Limbuš čimbolj udeleževati. Začetki delovanja segajo v čas po prihodu g. župnika Andreja Firbasa v Limbuš. To je bilo pred 25-imi leti.

V ŽK (Župnijska karitas) Limbuš ugotavljamo, da je stiska ljudi še vedno velika. Brezposelnim so se pridružili tudi upokojevalci, samski, zaposleni z majhnimi dohodki, ki s prihodki težko živijo, ali pa ne morejo preživeti. Tudi potrebe ljudi in pričakovanja so nekoliko večja kot pred leti.

Papež Frančišek je poimenoval delo Karitas kot molitev petih prstov, kjer je zaobjeto vse delovanje. Zadnji prst, mezinec, pa kaže na nas same, da bi mogli vsem potrebnim na kakršen koli način pomagati ali jih prositi, da nas podpirajo pri našem delu in poslanstvu. Prostovoljci ŽK poskušamo slediti etičnosti in spoštovanju človekove enakosti in dostojanstva. Sodelavci povedo, da jih prostovoljstvo bogati in z njim si krepijo tudi lastne vrednote.

Med obširnimi delovanjem Župnijske karitas Limbuš (ŽK) je pomembna skrb za skupino ljudi, ki s svojimi skromnimi dohodki poskušajo preživeti. Tako smo samo v letu 2017 razdelili: 17.400 kg hrane iz rezerv EU in 4.600 kg donirane hrane iz Nadškofijske karitas Maribor (NŠKM). Po kriterijih upravičenosti do pomoči v hrani so predvsem družine ali posamezniki z odločbami: 105 z odločbo CSD (Center za soc. delo), 69 upravičencev, ki prejemajo pokojnino ZPIZ, 44 upravičencev pa vodimo pod O (ostalo), to so invalidi, ljudje z zelo nizkimi dohodki. 75 prejemnikov so družine z otroki. Pomoč v hrani prejema 218 družin oz. posameznikov, skupaj je 513 prejemnikov pomoči. Ena družina, ki prejema pomoč, je devetčlanska, 2 družini sta šestčlanski, 6 družin je petčlanskih, ostale so 4, 3 ali dvočlanske družine in 74 posameznikov.

ŽK Limbuš je tim s preko tridesetimi aktivnimi prostovoljci. Ob času uradnih ur, to je tedensko, nas je prisotnih 8 do 10 članov. Delo je porazdeljeno. Vključujemo tudi mlade.

Delovanje ŽK Limbuš je široko:

- vsak petek od 16.00 do 18.00 imamo uradne ure. V tem času delimo hrano, obleko, oz. vse, kar imamo na razpolago. Tudi tehnični predmeti se

- najdejo. Ta čas je namenjen tudi obiskovalcem, ki si želijo pogovora, nasveta ali poslušalca;
- medgeneracijska srečanja ob koncu in na začetku veroučnega leta s skupno sveto mašo, druženjem vseh generacij ob igrah, v jesenskem času tudi s pečenim kostanjem, pokušnjo mošta. Izku-piček srečelova je bil porabljen pri nabavi šolskih potrebščin in za potrebe verouka;
- srečanje starejših in invalidnih oseb je vedno dobro obiskano. Po sveti maši in bolniškem maziljenju je srečanje ob dobrotah. Najmanj dvakrat letno obiščemo starejše v domovih in doma. Prav tako starejšim po potrebi in želji nudimo pomoč na domu, prevoz in spremstvo;
- dejavnosti ob župnijskem prazniku na Jakobovo nedeljo – člani ŽK v razširjenem sestavu za samo pripravo in izvedbo vložimo veliko časa. Do sedaj nam je še vedno uspelo;
- koledarji – prispevki, ki jih zberemo od koledarjev, so namenjeni pomoči potrebnim, raznim drugim izdatkom za delovanje ŽK (srečanju starejših, razne pomoči najbolj potrebnim v izrednih primerih itd.);
- zbiranje oblačil, obutve, drugih gospodinjskih pripomočkov, tehničnih predmetov in pohištva; vse naštetu je zamenjalo lastnika;
- izvedli smo selitev družine in delno opremili stanovanje s pohištvom in tehničnimi pripomočki. Pri tem nam je bilo v veliko pomoč vodstvo Rdečega križa Pekre;
- miklavževanje – obisk Miklavža je za otroke posebno doživetje. Nekaj otrok smo obdarili, po želji so si še lahko izbrali igračke, ki so jih darovali starši otrok, ki so te igračke prerasli;
- dobrodelni koncert v organizaciji domačega ansambla Šaljivci, izkupiček je bil namenjen izključno otrokom oz. vsem pomoči potrebnim;
- delavnice: izdelava adventnih venčkov – številni prostovoljci so pri pletenju že zelo spretni, aranžerji pa venčke z domišljijo dokončajo v naravne enkratne izdelke. Izdelamo jih 120;
- izdelava presmecev – spletli smo jih 150. Gospod in gosa Munda že nekaj let poskrbita za sveže oljčne vejice. Za to skrb smo jima zelo hvaležni;
- dekanijska srečanja – povezovanje ŽK v okviru dekanijske karitas Maribor. Skupno z vodstvom Nadškofijske karitas Maribor rešujemo težave, ki so pojavljajo pri našem karitativnem delu;
- izobraževanje karitativnih delavcev v okviru ŽK in Nadškofijske karitas Maribor: Svetovalno delo v Karitas, Pomoč in oskrba starejših, bolnih in invalidov v domačem okolju;
- udeležili smo se romanja in srečanja prostovoljcev Karitas v Slovenski Bistrici. V tednu Karitas romamo v Slomškovo Ponikvo in na koncert Klic dobrote. Letošnji teden Karitas poteka pod geslom »KJE SEM DOMA«, za družine v stiski;

Karitas

- zbiranje hrane – v adventnem času trkamo na dobroto naših ljudi, da se odzovejo akciji »vrečka za potrebne«. Lani se je v adventnem času nabralo 70 paketov. Z darovi smo polepšali božič 70-im družinam.

Veliko je še dejavnosti, ki jih opravljamo prostovoljci ŽK, odvisno od potreb in trenutnih situacij. Kakšna požrtvovalnost! Trije prostovoljci naše ŽK tedensko dvakrat ali še pogosteje pomagajo v skladišču NŠKM. Od teh sta dve ženi, materi. Mogoče ste se tudi vi, ki to berete, našli v tem sestavku. Če ste se – hvala. V imenu tistih, anonimnih, ki so mogoče prejeli ravno vaš dar ali samo lepo misel. Tudi del dohodnine se lahko daruje. Ste pomislili?

Zakaj imamo lahko toliko prostovoljcev v ŽK? Pomoči in spodbude smo deležni tudi pri našem spoštovanem g. župniku Andreju Firbasu, ki tudi sam živi in dela karitas.

Ena od prostovoljk, ki z veseljem dela v skladišču NŠKM, članica naše ŽK, je zapisala:

Pred približno enim letom sem začela delati oziroma pomagati kot prostovoljka na Karitasu. V začetku sem delala enkrat ali dvakrat na mesec, sedaj pa že kar nekaj mesecev hodim pomagat vsak teden enkrat oz. dvakrat, odvisno od potrebe. Šele ob tem delu sem spoznala stisko ljudi. Imam občutek, da je stiska vedno večja in da se ti ljudje zatekajo k več humanitarnim organizacijam. Marsikdo misli, da tukaj zaslužimo. To ni res. Delamo prostovoljno in le zgolj zato, da lahko pomagamo. Ni lepšega kot videti, da si lahko nekoga osrečil, pa je to lahko samo z lepo besedo ali z neko malenkostjo. Ob tem tempu življenja si vzamemo premalo časa za pomoč sočloveku. Ob tej brezposelnosti bi svetovala, vzemite si čas, dan na teden ali na mesec in nekoga osrečite in naredite dobro delo. Jaz za sebe dobro vem, da bom nadaljevala s tem, kar me osrečuje.

Blažena Mati Terezija je zapisala molitev: Ko delaš dobro, bodo ljudje rekli, da delaš iz sebičnosti, zaradi koristi – nič zato, delaj dobro. Ko uresničuješ svoje načrte, boš naletel na ljudi, ki te bodo pri tem ovirali – nič zato, uresniči jih. Dobro, ki ga danes storiš, bo morda jutri pozabljeno – nič zato, stori dobro. Ljudje, ki si jim pomagal, ti morda ne bodo hvaležni – nič zato, pomagaj jim. Za ljudi narediš čim več moreš, pa te zasujejo s kamenjem – nič zato, stori čim več moreš.

Terezija Lesjak, voditeljica ŽK s sodelavci

ŽUPNIJSKO OBČESTVO LIMBUŠKE ŽUPNIJE V LETU 2017

Andrej Firbas – srebrni jubilej
župnikovanja v Limbušu

38

V nedeljo, 1. oktobra, smo se z nedeljniki pri obeh mašah spomnili četrto stoletja župnikovanja župnika Andreja Firbasa v Limbušu. V nagovoru ključarja je bilo v obliki pesmi prikazano župnikovo petindvajsetletno delovanje v našem kraju na verskem, pastoralnem, veroučnem in gospodarskem področju ter na področju vzpodbujanja, ustanavljanja ter delovanja številnih laičkih skupin v župniji. Njegovo aktivno delovanje je vidno na mnogih področjih, tako v župniji kot cerkveni instituciji, kakor tudi v njegovih sodelujočih odnosih s krajevno skupnostjo, osnovno šolo, Gasilskim društvom Pekre ter Gasilskim društvom Bistrica ob Dravi in v mnogih osebnih prijateljstvih z župljani in krajani, ne oziraje se na njihov svetovni nazor. V času njegovega župnikovanja pri nas je uvedel mnoge novosti pri cerkvenih obredih v cerkvi in na terenu, podelil je okoli 1.700 krstov, pripravil na birmo okrog 770 birmancev, v krščanski zakon zavezal 320 zakonskih parov in na kraj poslednjega počitka pospremil preko 1.600 pokojnih župljanov. Posebej obiskana so v njegovi organizaciji vsakoletna romanja po domovini in širom po Evropi, ki se jih je udeležilo skupno že okoli 4.400 romarjev. V župniji je prisotna lepota obredov, povsod vlada izjemen red in skrb za lepoto cerkve, njene okolice ter vseh drugih sakralnih objektov in cerkvene opreme. Izpeljal je tudi denacionalizacijske postopke, vključil župnijo v Jakobovo in Emino evropsko pot, poskrbel za urejenost duhovniškega groba in za prenekatero druge spominske obeležbe. Obiskovalcem kraja stopi v ospredje povsem obnovljena zunanost ter notranjost župnijske cerkve in cerkvice na Pekrski gorci, kakor tudi župnijski dom, ki je veroučencem in laičkim skupinam na razpolago za njihovo delovanje. Posebej dejavne so pod njegovim duhovnim vodstvom Župnijska karitas, Kolpingova družina in Prenova v duhu. Župnija pa se lahko pohvali tudi s tremi pevskimi zbori.

Ob četrtoletnem župnikovanju mu je bila znotraj župnijskega občestva izrečena zahvala za vse storjeno v tem času, izražene želje po nadaljnjem uspešnem župnikovanju v naši limbuški župniji in podeljeno simbolno darilo župljanov. Zahvalo v imenu KS Limbuš mu je za njegov prispevek pri razvoju in prepoznavnosti kraja izrazil tudi predsednik Sveta KS.

Franjo Šauperl, ključar

Romanja župnije Limbuš v letu 2017

Pri vseh verstvih sveta imajo romanja v določene izbrane kraje za njihove vernike poseben pomen. V teh romarskih krajih bi se naj vernik duhovno obogatil in poglobil svoj odnos do Boga. Znane so romarske poti: katolikov v Rim, Lurd, Fatimo ..., pravoslavcev v Ostrog ... ter muslimanov v Meko ...

Pri nas, v limbuški župniji, župnik Andrej Firbas že 25 let (odkar je med nami) organizira in vodi vsako leto po dve romanji: prvo, pomladansko, je daljše in večdnevno po Evropi, drugo, jesensko, pa je enodnevno in praviloma po domovini. Po vsakem takem romanju se naši župljani vračajo polni doživetij in to po duhovni plati in tudi po posvetno čutni. Veliko mest, krajev, lepe narave lahko pri tem spoznamo in vidimo. Pa tudi veliko različnih ljudi, njihove zgodovine in kulture različnih narodov pri tem spoznamo. Navsezadnje pa se na romanjih krepijo tudi medčloveške vezi med samimi župljani, ki bi jih naj doma tudi odsevali v svoji okolici.

Na letošnje pomladansko romanje nas je domači župnik popeljal v hrvaški Vepric, hercegovsko Međugorje in črnogorski Ostrog. Na drugo, jesensko, pa v čudovit del naše skrajno zahodne domovine, in sicer po Goriških Brdih.

Pomladansko romanje je trajalo od 2. do 4. junija. Pot nas je najprej vodila do Veprica blizu Makarske, kjer je znamenita votlina, podobna lurški. In prav zato se ta kraj imenuje hrvaški Lurd, kjer se romarji zbirajo pred Marijinim kipom. Tam smo imeli tudi sv. mašo, po njej pa smo se že vzpenjali po slikoviti cesti nad Makarsko riviero in občudovali ta del čudovitega Jadranskega morja.

Sredi popoldneva smo prispeli v Međugorje in po namestitvi v sobe smo imeli še dovolj časa za duhovno poglobitev in še za druge proste dejavnosti. V samem Međugorju je življenje dokaj pestro, množice romarjev dobesedno preplavijo vsak kotiček. Posebno velika množica, največkrat tudi nekaj tisočglava, se zbere na večer na posebnem mestu ob cerkvi, kjer številni duhovniki vsega sveta somašujejo in opravljajo daritveno mašo.

Drugi dan smo se že zgodaj zjutraj odpravili na pot proti Črni gori. Pot po južni Hercegovini je bila dokaj vijugasta in naporna, a silno zanimiva pokrajina nas je navduševala. Pot nas je vodila skozi Čapljino, Stolac, Trebinje in dalje, že v Črni gori, mimo Nikšiča ter do Ostroga. Samo svetišče manastir Ostrog se nahaja v strmini večje planine. Manastir je posvečen sv. Vasiliju naše bratske pravoslavne cerkve. Zato smo drugi dan našega romanja posvetili ekumenskemu zблиževanju vseh kristjanov. Oglede pa je bil namenjen tudi seznanitvi o zgodovinskem ter verskem pomenu tega svetišča, ki je biser krščanske srbske pravoslavne cerkve. Na poti nazaj proti Međugorju smo se še ustavili v Trebinju in tam obiskali znameniti manastir, ki ga

imenujejo hercegovska Gračanica. To ime ima zato, ker je lepa kopija znanega manastirja v Gračanici na Kosovu. Ta, hercegovski, stoji na hribu nad Trebinjem, od koder smo si po obisku le-tega ogledali še prelepo hercegovsko mesto, v katerem smo zagledali tudi vojašnico nekdanje JLA, kjer je pred več kot tremi desetletji služil vojaški rok naš gospod župnik.

Binkoštna nedelja je bila zadnji dan našega romanja. Po zajtrku smo imeli sveto mašo, po njej pa smo obiskali kraj Marijinega prikazovanja. Sledilo je še samo kosilo, pakiranje in nato pot proti domu. Med potjo smo obujali lepe spomine na naše romanje in v poznih večernih urah zagledali Marijino cerkev na Pekrski gorci.

Franc Mulec, ključar limbuške župnije

Naši starejši krajanj

MARICA REPOLUSK

Obiskala sem gospo Marico Repolusk na njenem domu – Za postajo 50 v Limbušu. Pogovarjali sva se o njenem življenju in visokem jubileju, ki ga je dočakala letos. Praznovala je triindevetdeseti rojstni dan. Rodila se je 24. 4. 1924 v Vrhovem Dolu v Limbušu. V družini Borovnik je z očetom in materjo živelo šest otrok, dva fanta in štiri dekleta.

Marica je bila četrta po vrsti. Še kot majhna deklica se je odselila k teti Elizabeti in stricu Francu v hišo, v kateri biva še danes. Nista imela svojih otrok, zato sta Marico kar posvojila. Pri nji je preživela lepa otroška leta. Stric je hodil v službo, teta pa je skrbela za dom. Obiskovala je osnovno šolo v Limbušu. Teti je rada pomagala pri domačih opravilih. Delo na njivi in vrtu jo je veselilo. Prav tako skrb za pujske, zajčke in koze. Marica je rasla v lepo mlado dekle in začele so se prve zaljubljenosti med mladimi. Iz bližnje Bistrice je v Limbuš zahajal mladenič Vinko Repolusk in iskrica je preskočila. V tistih časih so se mladi hitreje poročali in tako je Marica z devetnajstimi leti stopila pred oltar. Dom sta si uredila pri teti in malo dozidala hišo. Marica se je zaposlila v Tekstilni tovarni Ehrlich in kasneje v Tekstilni tovarni Doctor in drug.

Delala je kot tkalka. Naporno je bilo, saj ni bilo časa počivati niti minuto. Kaj šele za kaj drugega. Delala je v izmenah, dopoldan, popoldan in ponoči. V službo se je takrat hodilo peš, redko s kolesom. Tudi na Tezno v prostore Tovarne avtomobilov. Tam se je morala spoprijeti z delom na primežu. V vročini, dežju, snegu in mrazu je morala na dolgo pot v službo. Vse to je vzdržala in še več, saj jo je doma čakala družina in skrb za dom. Mislim, da si današnji mladi sploh ne morejo zamisliti, kako je vzdržala vso to pot. Malo pred upokojitvijo se je zaposlila v Kemični čistilnici Maribor. Mož Vinko je delal na železnici. Marica je rodila sina in hčerko. Na veliko žalost je sin kmalu po porodu umrl. Marica pove, da ji je bila v veliko pomoč teta, saj je čuvala malo Marico in pomagala pri gospodinjstvu, da sta starša brez skrbi hodila v službo. Pomagali so drug drugemu in skrbeli za strica in teto. Po stričevi smrti

so skrbeli za teto tudi tedaj, ko so njene moči pošle in se je poslovila od njih. Dom so zopet povečali, ko si je hčerka Marica ustvarila družino in pripeljala v hišo mladega gospodarja Ivana Škrinjarja. Imata tri sinove, dva vnuka, vnukinjo in že pravnukinjo. Mlada gospodarja lepo skrbita za živali, njive in travnike ter urejeno okolje, polno cvetja. Lepo pa skrbijo tudi za mamico Marico, ki je delo predala mladim, sama pa se kratkocasi z gledanjem televizije, branjem časopisa in revij. Vesela je obiskov. Večkrat jo obišče nečak Tonček

Šprah, ki je bil zaposlen v mariborski bolnišnici. Delal je v mavčnici in mnogim Limbušanom in Pekrčanom pomagal oskrbeti poškodovane ude. Z Magdo Šalamon jo obišče vsako leto za rojstni dan v imenu organizacije Rdečega križa, katere članica je. Je tudi članica Društva upokojencev LI-PE. Rada se je udeleževala društvenih izletov, dokler ji je zdravje to dopuščalo.

Želimo ji, da še dolgo uživa dneve v toplem in urejenem domu, ob hčerini družini in najmlajšimi, ki ji ob obisku popestrijo dan. Imajo jo radi, to je čutiti v pogovoru z domačimi. In naj bo tako še naprej.

Danila Vozelj

Svet krajevne skupnosti Limbuš

vam želi lepe

božične in

novoletne praznike

ter srečno,

zdravo

in ustvarjalno

ново leto

2018

V PRIHODNJEM LETU 2018 SE LAHKO SPOMNIMO IN MORDA NE VESTE

V vsakem letu se najde nekaj okroglih in polokroglih zgodovinskih jubilejev, tako tudi v letu 2018.

Pregled obletnic v letu 2018

- 1190 let, odkar so naši kraji spadali v takrat nastalo mejno grofijo Spodnja Panonija, segajočo na jugu do Konjiške gore;
- 540 let od prve pisne omembe cerkve svetega Jakoba v Limbušu;
- 520 let od znanega urbarja Limbuške gosposčine
- 490 let od najdbe protestantskih knjig pri limbuškem župniku Mateju Erenbergerju;
- 360 let od zapisanih inštrukcij za delovanje limbuškega župana;
- 310 let od izdelave sedanjega glavnega oltarja v limbuški cerkvi v delavnici Franca K. Reissa;
- 240 let, odkar je bilo pokopališče okoli župnijske cerkve v Limbušu obdano z obzidjem;
- 230 let od zaprtja cerkve sv. Kunigunde pod Pekrsko gorco na studenški strani v času Jožefinskih reform in s tem začetek propada te cerkve;
- 190 let od ureditve dvorca nadvojvode Janeza na Meranovem z bogato opremo in slikami z alpsko tematiko Jakoba Gauemona;
- 100 let od prehoda naših krajev iz Avstro-Ogrske v Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in prvič zapisanega imena kraja Limbuš namesto dotedanega Lembaha;
- 70 let od pripadnosti Limbuša pod Mestno občino Maribor;
- 60 let od ukinitve povojne Nižje gimnazije in nastanek enovite osemletke v Limbušu;
- 20 let od izgradnje nove telovadnice in razširjene šole za devetletko ter novega umetniško izdelanega daritvenega oltarja, ambona in krstilnika v limbuški cerkvi

Če še ne veste, boste po prebiranju naslednjih novic zdaj vedeli:

- da so naši kraji skozi dvatisočletno zgodovino pripadali naslednjim državnim tvorbam: Rimsko cesarstvo (od okoli Kristusovega rojstva do okoli leta 600 p. Kr.), Samovo kraljestvo (623–658), Karantanija (658–743), Frankovsko cesarstvo (Karolinško 751–840, Vzhodnofrankovsko 840–1268), Sveto rimsko cesarstvo (962–1526), Habsburška monarhija (1526–1806 in 1836–1867), Francosko cesarstvo (1806–1835), Avstro-Ogrska monarhija (1867–1918), vmes Francosko cesarstvo (1806–1835), Kraljevina Jugoslavija (1918–1941), Tretji Rajh (1941–1945),

Socialistična Jugoslavija (1945–1991), Republika Slovenija (od 1991 dalje);

- da je veljal na našem območju naslednji denar: tolar, srebrni goldinar, šestica in krajcar od 1524 do 1754, guldn, krajcar in heler od 1754 do 1892, krona in vinar od 1892 do 1918, krona SHS od 1918 do 1920, kronski dinar od 1920 do 1923, dinar od 1923 do 1941, nemška marka od 1941 do 1945, dinar od 1945 do 1966, novi dinar od 1966 do 1991, slovenski tolar od 1991 do 1995, konvertibilni tolar od 1995 do 2006 in evro od 1. 1. 2007 dalje;
- da je delovalo v limbuški župniji doslej 32 župnikov, med katerimi posebej izstopajo: Baltazar Radmanskdorfer (prvi limbuški župnik, 1517–1528), Jurij Pilat (1646–1699 z najdaljšim, 53-letnim župnikovanjem), Paul Saurer (1753–1786, ohranitelj župnije v Limbušu in graditelj šole po požarih), Franc Cvetko (1822–1843, graditelj cerkvice na Pekrski gorci), Anton Lah (1843–1861, ustanovitelj Družbe za branje slovenskih bukvic), Lavrencij Herg (1861–1880, zapisovalec župnijske kronike po požarih), Andrej Bračič (1911–1948, ohranitelj zapuščine Lahove knjižnice med II. svetovno vojno in skrivni popisovalec krajanov, vključenih v I. svetovno vojno), Alojzij Jesenek (1948–1992, z drugim najdaljšim 44 let trajajočim župnikovanjem, zavzet za ohranjanje sakralnih objektov po II. svetovni vojni pred rušenjem ter za uvajanje pokoncilske preнове) in Andrej Firbas (od 1992 dalje kot zavzet uvajalec novitet v župniji in prenovitelj večine sakralnih ter drugih verskih obeležij v župniji);
- da so bili v letu 1934 v Limbušu na čelu Jugoslovanske nacionalne stranke izvoljeni kot predsednik Anton Jauk, podpredsednik Adolf Turnšek, tajnik Adolf Sokol in blagajnik Franc Pšunder;
- da bi naj znamenito cerkvico sv. Janeza Krstnika (rotundo) v občini Muta, ob cesti proti Dravogradu, posvetil leta 1052 papež Leon XI;
- da je med papeži bil tudi Enej Silvij Pikolomini (1405–1464), prejemnik komende župnije sv. Pankracija v Starem trgu pri Slovenj Gradcu (1453), tržaški in sienski škof ter kardinal, ki si je ob izvolitvi za papeža nadel ime Pij II. in je papeževal od leta 1458 do leta 1464.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

IDA KNAFLIČ

Ida Knaflič je bila v našem kraju ikona tihe, delovne, prizadevne, vsestransko uporabne in društveno dejavne ženske. Ko je pomladno sonce davnega drugega aprila leta 1934 obsijalo vzhodno Pohorje in poljane v Zgornjih Hočah, se je staršema rodila kot sonček upanja. Otroška leta je preživela na mali kmetiji in se tam ukoreninila, tako da jo je nekaj korenin vezalo na rodno grudo in na njeno sestro vse življenje, ne oziraje se na to, da je mladost in ves ostali del življenja preživela drugje. Pot življenja jo je namreč za vedno povezala s stricem Pavlom in teto Marijo, najprej v Pekrah in potem v Limbušu. Pri teti, odlični šivilji, se je izučila šiviljskega poklica, ki jo je zaznamoval za vse dni življenja. Šivala je pri teti in dolga leta do upokojitve v mariborski tovarni PIK. Kakor krasijo polja in livade najrazličnejše lepe rože, tako krasijo njeno šiviljsko ustvarjanje neprešteti odlični šiviljski izdelki, tako v službi kot v zasebnem in upokojenskem času. Poleg veselja do šivanja pa jo je plemenitilo veselje do ročnih del, zato je bila med ustanoviteljicami Ročnodelskega krožka pri Društvu upokojencev Li-Pe, ljubezen do petja pa jo je še vsekozi vezala na prepevanje med našimi pevkami ljudskih pesmi »Spominčice«. Prek tri desetletja je bila nepogrešljiva pri prostovoljnem čiščenju in njej lastni krasitvi limbuške cerkve. Ni bilo dneva, da je ne bi videli pri teh opravilih. Bila je zavzeta molivka, pa tudi kakšno priložnostno pesnitev si je zapisala v svoje zapiske. Kakor je tiho živela, tako je tiho tudi za vselej odšla. V nedeljo zjutraj, 6. avgusta letos, ji je doma pred odhodom k maši podala roko sestra smrt in s hvaležnostjo smo se poslovili od nje na pokopališču in v cerkvi ter ji zaželeli večni mir in pokoj tam, kamor je vse življenje upala, verjela in želela iti!

Franjo Šauperl, iz pogrebne nagovora

JOŽEFA (PEPCA) MURKO

V 96. letu se je od domačih tiho poslovila krajan-ka, vse svoje častitljivo življenje zvesta rodnemu kraju Laznica, Jožefa Murko, ki se je starejši krajanji spominjamo kot radožive krajanke, v širšem prostoru pa še posebej kot dolgoletne branjevke, najprej na tržnici pri svetem Jožefu na Studencih, kasneje pa dolga leta na osrednji mariborski tržnici, kamor je odvažala s kolesom svoje vrtnine in odličen domači kis. O tem so se ob njenem 90-em rojstnem dnevu spomnili skupaj s časopisno hišo Večer tudi vodilni Tržnice Maribor in ji izkazali, kot najstarejši branjevki, posebno pozornost in zahvalo. Na stara leta se je, dokler je mogla, redno udeleževala tudi srečanj starejših krajanov v organizaciji Rdečega križa Limbuš. O spoštovani Jožefi ali Pepci, kakor so jo od mladih nog klicali sorodniki in znanci, smo pisali ob njenem 90-letnem jubileju tudi v »Našem kraju« leta 2011.

Zadnja leta je preživljala v tišini svoje hiše s starostnimi težavami, ki se kljub trdoživosti življenja naberejo. Deležna je bila zavzete oskrbe njenih domačih. Kakor je živela skromno, se je skromno in tiho tudi poslovila in sedaj počiva v zasluženem miru na našem limbuškem pokopališču. Sveče in rože na grobu pa izražajo ljubezen njenih in spomin vseh nas na spoštovano krajanke Laznice.

Franjo Šauperl

ZASLUŽNI KRAJANI LIMBUŠA – VREDNI SPOMINA

V vsakem kraju se najdejo ljudje, ki naredijo za skupno dobro več, kot jim veleva stan in se od njih pričakuje.

V »Našem kraju« za leto 2015 smo predstavili zaslužna učitelja **Antona** (1866–1948) in **Marijo Godec** (1877–1950) ter predlagali obnovo in namestitve pomnika iz opuščenega groba na ustrezno mesto na pokopališču. To se je s pomočjo KS Limbuš lani tudi zgodilo in danes krasi limbuško pokopališče obnovljeni spomenik, nameščen na notranji strani zahodnega pokopališkega zidu, kjer ob grobnicah nekaterih rodbin, kot spomin na dva prizadevna učitelja, družbena delavca, raziskovalca ter krajana spominja današnje rodove na zaslužne krajane.

Franjo Šauperl, pobudnik ohranitve spomenika

KAMNOSEŠTVO KIMOVEC

Osojnikova 4b, 2000 Maribor
041-640-853

kimovec@kimovec.si
www.kimovec.si

POGREBNE STORITVE

DEŽURNI TELEFON: 041 - 679 - 322; 24 UR NA DAN

Kliknite za kontakt: yamaco1@siol.net

NUDIMO :

**KOMPLETNE POGREBNE STORITVE Z VELIKO IZBIRO POGREBNE OPREME,
PREVOZE – DOMAČE IN TUJE, ARANŽIRAMO IN DOSTAVIMO CVETJE,
PRISKRIBIMO OBJAVO OSMRTNIC V ČASOPISU IN RADIU, ORGANIZIRAMO PEVCE,
GODBO, IGRANJE NA TROBENTO, FOTOGRAFA, VIDEO SNEMANJE,**

Limbuško nabrežje 2, SI-2341 Limbuš, tel.: 02 42 00 750 ali 070 337 114

FB: DRAVA-center info@dravacenter.si www.dravacenter.si

UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV

Ob Blažovnici 28-30, 2341 LIMBUŠ
telefon 02614-00-26, telefax 02614-00-27
[www_impott.si](http://www.impott.si)

Cesta OF 44, 2000 Maribor
040 797 383
info@profas.si
www.profas.si

Limbuška cesta 47
2341 Limbuš
tel.: 02/ 330 15 79
gsm: 040/ 708 949

DELOVNI ČAS:
pon-pet: 8.00-18.00
sob: 8.00-14.00
ned: 8.00-12.00

KLEPARSTVO, KROVSTVO

Franci Ofič s.p.

Bresterniški vrh 26, 2351 Kamnica

tel/fax: 02-6232-336 GSM: 031-855-280

E-mail: strehe.ofic@gmail.com

